

เสรีภาพของข้าบ ข้ากับเสรีภาพของข้าซึ่งคือขบขบ

ในรอบสี่ปีที่แล้วมีข่าวที่น่าสนใจแก่ประชาชนทั่วพระราชอาณาจักอยู่ข่าวหนึ่ง ที่เกี่ยวกับการเมืองข้านั้นก็คือ การขับไล่ยาพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้ออกไปเสียให้พ้นจากวงการบริหารบาล นั่นคือพรรคสหภูมิได้มีการประชุมอย่าง "ด่วนจี๋" เพื่อลงมติขับอดีตอธิบดีออกไปไม่ไว้วางใจกระทรวงมหาดไทย ภายใต้การบริหารงานของนายพลตำรวจเอกผู้หนึ่ง และในฐานะนักการเมืองซึ่งมีตำแหน่งเลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลาต่อสภาผู้แทนราษฎร ญัตติ "ขับไล่" นี้เป็นญัตติของ ส.ส. อารีย์ คันติเวชกุล โฆษกของพรรคสหภูมินั่นเอง.

ข่าวนี้เป็นที่พอใจของชนทั่วไป หรือจะไม่เป็นที่พอใจของคนบางกลุ่มบางพวกก็ตาม นั่นย่อมสรุปแล้วแต่ประชาชน ไม่ใช่ว่าพรรคสหภูมิเท่านั้นที่พรรคการเมืองพรรคหนึ่งเป็นพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งตั้งแม้ว่าจะมีสมาชิกผู้กล้าเพียงไม่กี่คน แต่การ "หักโหม" คนหนึ่งลงไปนั้น ก็น่าจะถูกขานเป็นการ

กระทำที่ยากยิ่งเพราะเลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลาคนนี้เสมือน "ผู้วางวาง" ในการทั่วไป แม้ในสภาผู้แทนราษฎร ซ้ายยังเห็น "คนโปรดปรานที่สุด" ของจอมพลนายกรัฐมนตรีอีกด้วย "คอกเห็ด" ในสภาจึงพร้อมที่จะขึงกันการหักโหมนายพลตำรวจเอกผู้หนึ่งได้อย่างแน่นอน.

พรรคสหภูมิมิแนกพรรคในการระดมความร่วมมือ จากพรรคฝ่ายค้านอื่นๆ เพื่อเปิดอภิปรายในการ "ขับไล่" รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยเฉพาะ แต่เราคิดว่าถ้าพรรคการเมืองฝ่ายค้านพรรคต่างๆ เข้าร่วมมือด้วยจริงแล้ว เราเห็นว่าลำพังกระทรวงมหาดไทยกระทรวงเดียวหนึ่ง "ขับไล่" จนเกินไปได้ เหน็ดทุกกระทรวงไปเลยจะดีกว่า เพราะไหนๆ จะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจกันทั้งทีแล้ว ก็ควรจะถือเป็นญัตติที่ดีไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะเสียเลย หรือพรรคสหภูมิยังเห็นว่า นายกรัฐมนตรีจอมพล แปลกพิบูลสงครามผู้หนึ่ง เป็นผู้ที่น่าไว้วางใจ?

"ไท-สัปดาห์" เคยมี "คำขวัญ" บนหน้าปัดไว้หลายครั้งหลายหนเกี่ยวกับ ยังไม่พร้อมที่จะถอนรัฐบาลชุดนี้ จูกรอมพลปกครองพลสงครามนี้แหละ เพราะเราขึงเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้จึงมิใช่เป็นประชาธิปไตยจริง อันสืบเนื่องมาจากการบริหารงานที่ การแสดงออกทางนักกั ส่วนแต่เป็นการกระทำและการแสดงออกเพื่อพรรคเพื่อพวกทั้งนั้น ทำให้เพื่อประชาชนไม่ ทั้ง ๆ ที่โฆษณาชวนเชื่อตลอดกาลว่า อยู่เพื่อประชาชน, ทำเพื่อประชาชน และโคยประชาชน

ความไม่เต็มใจประชาธิปไตย ยังได้แสดงออกมากยิ่งในเวลาต่อมา คือ นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้เสนอความเห็น (แก่ตัว) ก่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีให้มีการประชุม "กระบอกเสียง" ของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ฝ่ายรัฐบาลทุกฉบับ ให้ร่วมมือกันต่อต้านหนังสือพิมพ์ฝ่ายค้านด้วยวิธีออกทุนหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง หรือออกหนังสือพิมพ์ฉบับใหม่ขึ้นอีก เพื่อ "โจมตี" หนังสือพิมพ์ฝ่ายค้านอันเดิมจนกระทั่ง "เสียงประชาชน" นั้นให้พ่ายแพ้อย่างยับเยินไปในที่สุด ผลที่สุดที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ "อุดหนุน" หนังสือพิมพ์ฝ่ายรัฐบาลเป็นเอกฉันท.

"ไท-สัปดาห์" คิดว่า การบริหารงานเพื่อชาติและประชาชนของคณะรัฐบาลที่รัฐบาลโลกใบโลก ที่ปกครองประชาชนในระบอบประชาธิปไตยนั้น ถูกละ ย่อมไม่ใช่การปกครองแบบเผด็จการ เพราะประเทศมิมีการปกครองแบบเผด็จการนั้น รัฐบาลเผด็จการก็ย่อมไม่พึงเสียงประชาชน แต่กลับทำการต่อต้านสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนเสียด้วยซ้ำไป รัฐบาลไทยชุดปัจจุบันนี้ ไม่ควรละเลิกให้ได้ว่า ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศนี้แหละคือ เจ้าของประเทศ, เจ้าของสิทธิ (อ่านต่อหน้า ๔๘)

เรียนท่าน บ.ก. ไท-สัปดาห์ ทนบถอ

(อ่านต่อหน้า ๔๔)

โดย พันโท. หลุยส์. ออบรัน

สรุปแสงวิจารณ์ ข่าวใบรอนตีปตาห์

ปากของเรา

เผยเบื้องหลัง

ปีศาจร้ายสู่เลือกตั้ง.

เมื่อเดือนที่แล้ว หัวหน้าและเลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลา แสดงความไม่พอใจออกมา อย่างนอกหน้า เมื่อปรากฏข่าวว่าถูกพรรคหลายคณะ ปลัดคิวออกมาตั้งพรรคใหม่ ที่มีชื่อว่า "สหภูมิ" ความความเป็นจริงการเมืองในประเทศไทยก็จะตั้งพรรคใหม่ ทุนเป็นของธรรมมาเสี้ยนเหลือเกิน ก็จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันมีพรรคการเมืองอยู่แล้วไม่ต่ำกว่า ๒๐ พรรค เมื่อมีการตั้งพรรคการเมือง ทุนและพรรคจะเป็นว่า เหลือเฟือเช่นนั้นแล้ว เหตุใดบุคคลสำคัญของพรรคเสรีมนังคศิลาจึงร่วมมือกับเสื้อเหลืองประมาณ เช่นนั้นเล่า. รอมพลพิบูลสงคราม ไม่เพียงแต่จะใช้ถ้อยคำรุนแรงประมาณว่า "เนรคุณ" ยังกล่าวประชดประชันผู้ที่แตกพรรคว่า "โกเลือกมากก็เพราะเสรีมนังคศิลา เพราะฉะนั้นควรระลาออกจากสมาชิกสภาเสียเลย."

อะไรเป็นเหตุที่ทำให้ บุคคลสำคัญ ของพรรคเป็นเคียดแค้นถึงเพียงนั้น ในเมื่อพรรคเสรีมนังคศิลาเดิมอย่างหนึ่ง เพื่อที่จะช่วยเหลือมาเข้าพรรคได้. เป็นที่ทราบกันดีว่าถูกพรรคแตกออกไปจะไม่ได้เงินอุดหนุน ๒,๐๐๐ บาท เป็นค่า ยืมมืออย่างเช่นเคย รวมทั้งเรื่องและคำตอบแทนอย่างอื่นอีกเล่าเป็นจำนวนมาก. แน่นหนาทีเดียวที่การลาออกของถูกพรรคครั้งนี้ ไม่ใช่ของธรรมดาเสีย

แล้ว ในเมื่อถูกพรรคเหล่านั้นได้ก่อความ ลึกถึงขั้นขึ้นของพรรคคดียังออกมาด้วย เพราะฉะนั้นการลาออกของถูกพรรคจึงได้เปรียบในฐานะที่ถือไฟเหนือมือ จึงทำให้หัวหน้าพรรคและเลขาธิการเต็มไปด้วยความระมัดระวังใจคงกล่าวมาแล้ว

นี้. ในที่สุด ความลับตัวมืดของเสรีมนังคศิลา ก็ค่อย ๆ เผยพรายออกมาด้วยการเปิดเผยของสมาชิก ที่แตกพรรคออกมาเป็นเอง ครบถ้วนความ พวากวิกลของบุคคลสำคัญ ในพรรคที่ว่า "ระมีการ "เปิดโปงกลางปอน" มีวนใจตัวหนึ่ง เมื่อการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ใกล้เข้ามาการ "เปิดโปงกลางปอน" ก็เริ่มเกิดขึ้น ต่อจากนั้น "การสาวไล่" ก็ตามติดขึ้น มานี้ว่าเป็นการสาวไล่รัฐบาลที่แผ่ประจักษ์กลางเมืองกันเลยทีเดียว เป็นอันว่าความลึกถึงขั้นขึ้น ที่อยู่หลังพรรคเสรีมนังคศิลาว่า "หลายศตวรรษ" แล้วนั้น ได้ถูกถอดหน้าจากออกมาให้ประชาชนเห็นประจักษ์ว่า มีความ สกปรกโสภณซ่อนอยู่เพียงใด.

หนึ่งในร้อย หรือหนึ่งในพัน คือเรื่องคอรัปชั่น ที่คัมภีร์สุสมณนัย กิณกระเทียม โยนขึ้นในอาชระมีการ คอรัปชั่นในเรื่องอื่น ๆ อีกก็ได้ เพราะนี่เป็นแต่ระยะแรก ที่น่าเพ่งเล็งเท่านั้น ความชั่วร้ายในเรื่องการโกงการกินจึงถูกขมมา ครอบงำเหมือนน้ำล้นถึงขนาด แล้ว ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ ก็ระทวยทักว่า ย้านเมืองของชนถูก ปีศาจร้ายสู่เลือกตั้งไปแล้ว มากจนยิ่งไปอีก และสมควรที่จะให้คิดหรือไม่ ถึงผู้เลือกตั้งที่ไปออกหรือไม่ บางที

การ "สาวไล่" อาชระแผ่ขยายไป ถึงความลึกถึงตัวมืดในชั้นอื่น ๆ อีกมากมายด้วยซ้ำไป อาทิเช่น ปี ๒๐ นั้น การตองหนทวยตัวของ นาย เคียง ศิริจันทร์, นายพร มะลิตอง. ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ประชาชน สนใจมา ช้านานแล้วการ "สาวไล่" ในปัญหาเหล่านี้ ย่อมจะทำให้ประชาชนผู้เป็น เจ้าของประเทศ ตกใจในใจว่าควรระ ชาติไทยไปให้พ้นแผ่นดินไทยหรือไม่ เพียงใด.

นอกจากการถลกหนังดังกล่าว แล้ว ถูกพรรคเสรีมนังคศิลาจึงได้ "นำ

พรรคสหภูมิโดยนอกลู่ง นิมมานเหมินทร์เป็นหัวหน้าพรรค, นายสวน จันทนสาธา เป็นเลขาธิการ

▼ นอกรีต คินวาลุกล เป็นโฆษก เสนออยู่คือ "จับ" จอมอัครินฝ่าไปให้ในกรณีรัฐบาล.

ไสยวาว หลายชุดในการเลือกตั้งออกมา ดินผู่ระจน" เสียอีกด้วย ทำให้ประชาชนตระหนกว่า สิ่งนี้เรียกว่า การ เลือกทั้งไม่เรียบร้อย ตามความหมาย ของรอมพล พิบูลสงครามนั้น ก็คือ " ความสกปรกโสภณและเลอะเทอะ " นั่นเอง ถูกพรรคเสรีมนังคศิลาได้นำกล โกงการเลือกตั้งมาอยู่ภายใต้แว่นขยาย ขนาดใหญ่ อำนาจของแว่นขยายจึงทำให้เห็นกลโกงเหล่านั้นว่าเต็มไปด้วยความ ทุจริตเพื่อประมาดกลโกงเหล่านั้นมีการ สิ่งชั่วช้าอาชกรรมประมวถ ออกไปหา เสียให้แก่พรรคเสรีมนังคศิลา, ข้าราชการ

การในจังหวัดใด ที่ไม่เต็มใจช่วยการ
เลือกทำให้เห็นคุณแก่พรรคเสรีมั่งคั่ง
ศิลาให้ย้ายออกไปเสีย, สัก ทุยไปลงกระ
แนบให้คนของชน แก่งกับความคิด
คำมกคักของหนึ่ง ซึ่งประชาชนยังเกลียด
แคลงอยู่ ฉะนั้นก็พลอยหา สงสัยไป
ด้วย นั่นคือบัญชีเลือกตั้งทั่วไปถึง ๓
แนบ แต่ละแนบคยคาประชาชนอย่าง
ที่โกเห็นกันมาแล้วการกาเลือก กระจัง
ใหญ่ เมื่อประชาชนมาบัญชีการ
เลือกตั้ง ก็ระพยว่า คนมีสิทธิเลือกตั้ง
แต่พอถึงวันเลือกตั้งข้างจริง ๆ ก็ใช้สิทธิ
เลือกตั้งไม่ใกล้เคียงแล้ว เพราะบัญชีใหม่
ถูกนำมาใช้แทน บัญชีนั้นอากรบ้านเรือน
ของราษฎรหายเป็นเลย ๆ ก็เกือบ
เมื่อราษฎรมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ในวัน
เลือกตั้ง ก็ระพยก็กลยไปเอง ใน
เมื่อบัญชีเก่า ถูกปลดออกไปเสียก่อน
แล้ว บัญชีใหม่ที่ไม่มั่วรายชื่อจะเข้า
มาแทน ต่อจากนั้น พลวก็ระ
มาใช้สิทธิแทนบุคคลเหล่านั้น นั่นเป็น
วิเลทหน้ากั้น สู้ศึกเท่าที่การ เลือก
ที่จะพมมีมาในโลกของระบอบประชาธิปไตย.

บัดนี้ การ "ลาวใต้" หรือการ "ถก
หมัก" ได้เริ่มขึ้นแล้ว บางคนอาจจะคิดว่า
เป็นการลาวใต้ให้ "ถกถก" แต่ประชาชนโดย
ทั่วไปเห็นว่า จะถือการถกถกให้เหล่านั้น ใน
เมื่อความชั่วร้ายที่สุดก็คือนั้นประจักษ์ มี
แต่จะเข้าไปให้พรรคเสรีมั่งคั่งบางบุคคลเป็น
กลางตัวรับเงิน และไปพูด เลือดยศของ
รัฐบาล ก็จะเสียผลอยู่ได้ เป็นอันความ
ปรารถนาของประชาชน ที่ไม่ต้องการรัฐบาล
บริหารราชการแผ่นดินต่อไป.

V. 2.

บ้านของเขา

"ข้าพเจ้าข้า" อายาก
เป็นสกลินคนก็สอง.

ชาวรัสเซียที่ได้อ่าน "ปริทัศน์"
ฉบับวันที่ ๑ เดือนนี้ คงจะแปลกใจ
ไปมากกับเนื้ออยู่ ที่ให้พหังบทความ
และบทนำหน้าหนังสือของ กระบอกเสียง
รัฐบาลสหภาพโซเวียตนี้ เรียงรังให้
บรรกาสมาชิก ของพรรคคอมมิวนิสต์
ซึ่งมีอยู่ถึง ๑ ล้านคน มีความสมัคร
สมาน สมัครกันเป็นหนึ่งอันเดียวกัน

ออกมาที่ไร "ไมเวียนร้อย" ทุกที!

อย่าได้มีความเห็นแตกแยกกันในเรื่อง
สิทธิ, อย่าได้พยายามรื้อฟื้นเอา
"ถักถักส่วนบุคคล" ซึ่งหมายถึงลัทธิ
การปกครองกบฏบุคคลคนเดียว อย่าง
โจเซฟสตาลิน รวมแต่การผู้ชาวชนม
กลยมาใช้ อีก ตอนหนึ่งของบทนำหน้า
สื่อพิมพ์นั้นกล่าวว่า "พรรคของ
เราพยายามอยู่เสมอ ที่กระทำการปราบ
ผู้ใดก็ตามที่พยายามจะทำลายความสา
มัคของพรรค ที่ระชกนำให้พรรคหนึ่ง
เหอออกไปจากวิถีทางที่ถูกต้อง โดยไม่
คำนึงว่าผู้ที่ต้องการพยายาม นั้นจะเป็น
ใคร" ครั้นแล้วกระบอกเสียงก็ยก
เสียให้ทราบว่า เราไม่มีบุคคลบางคน
และบางหมู่ในสหภาพโซเวียต ข่า
เพี้ยนตกเป็นผู้นักขวา มีของคณะกรร
มาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ อยู่เรื่อย ๆ
พร้อมยกกล่าวเตือนแก่ผู้ใดก็ตามที่
กล่าวไว้ บุคคลเหล่านั้นจะต้องถูกขจัด
ออกไป โดยไม่คำนึงว่าเป็นคนสำคัญ
ใหญ่ ไต่ถักแต่ไหน.

บุคคลสำคัญที่ดังคนเป็นศัตรู
ต่อพรรคคอมมิวนิสต์ที่เหล่านี้เป็นใครกัน?
ชาวรัสเซียชำนชกนาของ "ปริทัศน์"
นี้กำลังถามกันด้วยความสงสัย แต่แล้ว

พอถึงขั้นวันที่ ๔ นั้นเอง วิทมูลสโคว์
ก็เป็นผู้ให้คำคอบอย่างแน่มแน้ง เมื่อ
ประกาศให้ชาวโซเวียต รัชเซียทรา
ว่า กอริก มาเลนคอฟ, ยาเซสตาฟ
โมโลกอฟ สองกักนายกรัฐมนตรี
และลาซาร์ คากาโนวิชผู้เชี่ยวชาญ
การอุตสาหกรรม ได้ถูกขับออกจาก
สมาชิกของสภาโซเวียต ซึ่งเป็น
องค์การบริหารที่มีอำนาจสูงสุด ใน
สหภาพโซเวียต และจากคณะกรรมา
การกลาง ส่วนอีกคนหนึ่งคือ คิมทรี
เชปสคอฟ อัคริรัฐมนตรีต่างประเทศ
และผู้เชี่ยวชาญกาโฆษณา ถูกขับ
ออกจากตำแหน่ง เลขาธิการของคณะ
กรรมาธิการกลาง และจากสมาชิก
สภารองของสภาโซเวียต ด้วย. เนื่องจาก
ว่าบุคคลสำคัญเหล่านี้ ได้เคยติดเป็น
ศัตรูต่อพรรคคอมมิวนิสต์ อย่างร้าย
แรง. นอกจากนั้นยังถูกปลดออกจากตำแหน่ง
หน้าที่ในรัฐบาลด้วย คือมาเลน
คอฟถูกปลดออกจากรัฐมนตรี การไฟ
ฟ้า, โมโลกอฟออกจากรัฐมนตรีคว
คุมรัฐ และคากาโนวิชจากรัฐมนตรี
การก่อสร้าง ทั้งนี้เป็นมกที่เห็นชย

กัเป็นเอกลักษณ์ของที่ประชุมใหญ่พรรค
คอมมิวนิสต์ แต่เมื่อวันที่ ๒๕ เดือน
ก่อน, การลงโทษบุคคลสำคัญทั้งสี่
ทางพรรคถือว่า เป็นการกล่หย่อนผ่อน
ให้ด้วยความปราถอย่างที่สุดแล้วเพราะ
แต่เดิมพรรคจะให้ขับออกไปจากพรรค
คอมมิวนิสต์ไปเสียทีเดียว.

การจับ โมโลกอฟ มาเลนคอฟ และ
คากาโนวิช ออกไปครั้งนี้ เป็นผลสืบเนื่องมา
จากบุคคลที่สาม มีความเห็นขัดแย้งกับลัทธิ
รัฐสภา เขาจัดการพรรคอย่างรุนแรงในคณะ
กรรมาธิการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์เดียวกับ
เรื่องการปรับปรุง อุตสาหกรรมของโซเวียต
เสียใหม่. ครุฑเฟฟเฟอเป็นผู้เสนอแผนการวัน
ปรุงขึ้นใหม่ แต่ว่าบุคคลที่สามซึ่งมีอำนาจ
ชอบโตกรไม่ได้เห็นชอบด้วย เพราะมองเห็นว่า
แผนการของครุฑเฟฟเฟอจะยิ่งเลวให้อำ
นาจการควบคุมการอุตสาหกรรม กระจะออกออกไป
จากคือการที่จะทำการควบคุมได้อย่างเต็มที่ แต่
อย่างไรก็ตาม ครุฑเฟฟเฟอสามารถทำให้ ทั้ง
คณะ กรรมาธิการกลางและสภาโซเวียต เห็นชอบ
ไว้แล้ว แผนการนี้ยังได้พร้อมเพรียง และยึด
ยึดถือโดยบุคคลทั้งหมดไปจัดการปรับปรุงอุตสาหกรรม
การเมื่อให้เรียบร้อยแล้วใช้เวลาเพียง ๒ เดือน
เท่านั้น เหตุการณ์ของครุฑเฟฟเฟอที่นี้เองที่ทำให้
โมโลกอฟและเชปสคอฟเกิดความคิดขึ้นมา เพราะ
เป็นเช่นนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้โดยไม่ต้องคิดจึง
ได้เกิดลัทธิของใจอย่างเด็ดเดี่ยว ด้วยเหตุนี้
ครุฑเฟฟเฟอจึงมี ๔ ปีโดยมองโลกกล่าวว่า
คนทั้งหมดที่ความผิดอย่างร้ายแรง คือต้อง
ต้องตัดต่อพรรค หรือแสดงตนเป็นปฏิปักษ์ต่อ
นโยบายของพรรค.

เมื่อมีความคิดเมื่อปี ๑๙๔๘. นอกจากนั้น
มิโคลา เซเวรินิก อดีตประธานาธิบดี
โซเวียตก็พลอยที่ขอมสมรสกับเขา
ด้วยเหมือนกัน โดยกล่าวหาไมโล
คอฟ และคาทาลาไวชอย่างฉกรรจ์
ว่าเป็นพวกหัวเหวี่ยงในการกวาดล้าง
ครั้งใหญ่ เมื่อปี ๑๙๓๐ ระหว่างที่
สตาลินกำลังเรืองอำนาจ. การถูก
กล่าวหาอย่างฉกรรจ์ ความผิดก็หนัก
เช่นนี้เอง ทำให้เป็นต้นว่าคึกคักว่า
มิโคลคอฟและคณะกระต๊องถูกนำตัว
ขึ้นศาลเพื่อพิจารณาคดีเช่นเป็นแน่
แน่ และเมื่อขึ้นศาลแล้วก็จะประหลาด
คดีขึ้นประหารชีวิตอย่างไมคองสงสัย
หรือว่าฐานกฎหมายข้อนี้ประกาศอับ
หือออกไปภาพรวก มิใช่เช่นแต่
สมาชิกในโซเวียต. แต่ความหมาย
ตรงกันข้าม ยังไม่มีความชัดคค

[illegible]

๑๑ นายจีนเป็น ๑๕ นาย... สำน
การได้โดยทั่วไปอยู่ในสภาพ น่าไว
ใจได้ เพราะกระทรวงเซฟ นีโคโล บูล
กานีน นายกรัฐมนตรี และไวโร
ลอฟ ประธานาธิบดีกำลังมอสโคว์
ไว้ร่วมฉลอง วันสถาปนากระดอมช
๒๕๑ ของเงินตราเก่า ที่กำลังมีการ
ค้นคว้าของชาวเมืองยังน้อยอยู่ และ
ระหว่างนั้น ก็ระดมไปเขียนประเทศ
เชโกสโลวาเกียแล้ว... ผู้มีความยิน
ใจที่บิดาในผลของการกล่าวถึงครั้งนี้
คือ พวกที่ทำงานเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม
เพราะว่าการประชุมได้สัญญาว่า
จะให้สิทธิเสรีภาพอย่างกว้างขวาง ยิ่ง
ขึ้น อีกทั้งพวกที่เห็นว่าเป็นประโยชน์
ชาวโซเวียต เพราะว่าการที่รัฐบาล
โซเวียตประกาศว่ากันนั้นต่อไป ไม่
คำนึงเอาเอกลักษณ์ที่กันที่ขึ้น ไม่ยอมให้
แก่รัฐบาลอีกแล้ว...

การเปลี่ยนแปลงในรัชสมัยครั้งนี้ จะยังผล
สะท้อนต่อโลกภายนอกอย่างไร? มีหลายสิ่ง
กล่าวกันว่า อาจจะยังผลให้สัมพันธภาพระหว่าง
ตะวันออกกับตะวันตกราบรื่น ทำให้สันติภาพมี

รูปปั้นคนจีนมาโล่จีน ทั้งสี่แห่งจากสี่ของนคร
เราที่กล่าวว่าเป็นรูปปั้นที่ศกตวาลแล้ว ไปอยู่
กัน เป็นที่สถิตยสถานของจักรพรรดิแห่งอาณาจักร
เขียดที่เปลี่ยนจาก "โลก โขดของเขียด"
ในคตอภินัน เป็นที่สถิตยสถานของ "เจ้า
พิภพ" ของชาวเขียดอูเอมอ แต่อย่างไร
ก็ตาม นักนักการศึกษาของนครถั่วถั่วจะ
เอาชนะใจนักเศรษฐศาสตร์ไปไม่ได้ เพราะเป็น
คนเจ้าอารมณ์ ไม่มีความอดทน ชอบทำอะไร
อะไรรุนแรง เช่นถ้าเขาเจอเสือ ก็จะ "ยิง"
เขาไปทันที เป็นเครื่องเตือนใจ นักการทูตชาว
ฮังการีที่เมื่อครั้งแรกเจอ คุชราชเป็นข้อนี้
เมื่อเขาได้ยินการบอกขบวนของคุชราชแล้ว นโย
บายทางการประเทศของเขาคงต้องจะขึ้นอยู่ที่
อารมณ์ชั่ววูบของคุชราชไปเสียทีเดียว เพราะ
เขาจะคิดว่าคุชราช ออกไปจากวิถีทางของแล้ว
ที่ไม่เป็นระเบียบของ "ชาวพื้นเมือง"
ไปอีก นกวิจักษ์อย่างมาดากัสการ์ก็กล่าว
ว่า คุชราชที่ลงมาเป็นเทพเป็นมุนีแห่งการศึกษานาน
อันยาวนานที่นครสาคิน—ซึ่งคุชราชไปมา
อย่างสม่ำเสมอ

แก้ว โทเมร.

คุณค่าของโสเภณี.

เสียงประชาชนว่า การเลือกตั้ง
คราวนี้

“สกปรกกันใหญ่”

"จนเดี๋ยวนี้ เติ้งลิทเกาหลี่ รอบสอง!!!"

ใบ-สัพดา

จอมพล.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีได้ใส่หูของพรรค "เสรีมนังคศิลา" ว่า

"การเลือกตั้งไม่เรียบร้อย"

นางคงให้ข่าว ในวันเลือกตั้งเมื่อก่อนวันเลือกตั้งได้ปลงดำลัการก่อน คือให้กรรมการประจำประชาชนเข้าอย่างดี การลงคะแนนในวันเลือกตั้งนั้น คินแรกคะแนนเป็นข้อกว่าพรรคจอมพลมาก แต่พอวันหลังๆ ต่อมาเมื่อรวมคะแนนแล้ว คะแนนทางฝ่ายจอมพลนำตัว นายควงว่า "นายปิงกร พรหมโอสี" เกือบจะครบรอบสองล้านสามพัน หกร้อยคะแนนนำเข้ามาอย่างน่าประหลาด และเป็นคะแนนที่แปลกที่สุดไปโลก.

ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ทนาย

โททักัดชกตาม ถึงเรื่องการมี พหุรมิไฟไฟ ความประเพณีของการเลือกตั้งทุกครั้ง และอื่นๆ มีอะไรอย่าง นายควงบอกว่า มีอะไรอย่างแล้วให้ทราบว่า มีคนทางฝ่ายจอมพล ที่เขาทำไปลงคะแนนมาเล่าให้ฟังว่า พนมไม่ไหวการเลือกตั้งเขยย่นๆ ไม่ได้แนบบัตรปลอมมีเบอร์ของ คณะจอมพลทุกคนนำให้ดู นอกจากนั้นยังมีบัตร และเครื่องหมาย "ตราไก่" รวมอยู่ด้วย เครื่องหมาย

และบัตรตราไก่ นั้น นายควงว่า เท่าที่ใครยืมมาเขาเล่าให้ฟังว่า ในวันนี้หากใครมี ยัยพรรคนี้ "พนม" ออกมาลงชื่อ กรรมการเขาช่วยบัตรให้ทันทีและใครจะลงก็ช่วย ก็ช่วยก็ไ้ส่วนยัยพรรคอื่นนั้นถ้าพิมพ์ ภายหลังจึงทำหนังสือมาถามว่า

"คนๆ หนึ่งยัยราชการตำรวจหากมีอะไร ให้แจ้งข้าพเจ้าทราบก่อน"

ทนายถาม: ลงชื่อใคร

นายควง: "องค์นายพลตำรวจ

เผ่ามนะ"

จบคำให้การตามควง พจนานังต่อมาชื่อราชธนบุษย ฐิติวร เจ้านิกความว่าสมัคร ส.ส. พระนครด้วย ก่อนและหลังวันเลือกตั้งได้ไปตรวจดูรายชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หลายแห่งบางบ้านที่เป็นคนรู้จักกันบอกว่าเขาไปปกติ มีคนเพียง ๒-๓ คน แต่คนในแถววันเลือกตั้งกลับมีคน "ออก" ออกมาได้อีกว่าสิบห้าคนเป็น ๑๕ คน บางแห่งรายชื่อหรือหาหรือหาเข้าเข้าไปกับชื่อผู้มีสิทธิและคนในแถววันเลือกตั้งเขาว่านายพลตำรวจมีอำนาจสั่งให้ตำรวจมาบรรดาคนในแถววันเลือกตั้งจากที่ต่างๆ รวมทั้งหญิงโสเภณีหลายแห่งที่เขานัดคิวกัน ในการเลือกตั้งเท่านั้น นายสมบุญว่าเท่าที่ได้อ่านการบอกถึงจากนักการเมืองที่ไปรับในการเลือกตั้ง

จอมพลคนเล่าให้ฟังว่า นักเลงและหญิงโสเภณีมีวันรับจำนวน.

โสเภณี: ๒๐๐

นักเลง: ๔๐๐

ซึ่งในกลางต่อมา การเลือกตั้ง ส.ส. พระนครก็เป็นคดีกันขึ้นมาก สำหรับคดีนี้ของโสเภณีอ้างวั้น เป็นเรื่องที่จะฟ้องร้องกันต่อไป และความสำคัญที่สมควรจะ ระวังไว้ในประวัติศาสตร์ คือ ปรากฏการณ์การเลือกตั้งขึ้นใหม่ขึ้นก็ถือ โสเภณีและนักเลงได้มีหนังสือคัดค้านผู้สมัครรับเลือกตั้งครั้ง (หากเป็นกรรมกรอย่างนั้นแล้วไร) ▲

บ.ล.ล.ล.

ฉากโรงชก

คนสามม่าย.

เมื่อไม่กี่วันมานี้ มีข่าวที่นั่นสนโรยอยู่ข้างหนึ่งว่าคนคือ ข้าราชการคนควักแควคิมมอยด์ ะโยโค่นงานหญิงที่มีกรรมกรออกหมด แต่ในระบระกนทางโรงงานได้เริ่มกรทำการโดยเรียกคนงานหญิงเกือบ ๒๐ คน ไปให้หมอควรว เมื่อพบว่าในจำนวนนั้นมีหญิงที่กล้าสังขักรรมได้ ๖ คน ทางบริษัทก็เลยสั่งสังขัเลยเลยทันที โดยยื่นซองข่าวจ่ายเงินเดือนล่วงหน้าให้ทั้งเดือน.

การสังปอดครั้งนี้ทางบริษัท ได้

อ้างเหตุผลว่า สำนักงานใหญ่ในอเมริกาส่งให้บริษัทรายจ่าย เช่นไม่ทางจะทยอยจ่ายได้ ก็เลยใช้วิธีลบลดคนงานหญิงที่มีกรรมกรออกเสียค่อยๆ โดยอ้างว่าหญิงมีกรรมกร ไม่ควรจะทำงานหนัก และควรจะอยู่บ้านเลี้ยงลูกตามหน้าที่ของหญิงดีกว่า.

เมื่อเออที่เด็ดของฝรั่งจักรวรรดินิยมเช่นทางฝ่าย กรรมกรหญิงชายทั้งหมกก็หาได้เห็นชอบ ต่อการปฏิบัติเช่นนั้น ไม่จึงพร้อมใจกันจะหยุดงานให้หมกทั้งโรงงาน เพื่อประท้วงเรียกข้อ

ความเป็นธรรมให้ต่อหญิงมีกรรมกร ทั้งนี้เพราะพวกกรรมกรได้ทราบข่าวว่าหมกได้กรองแรงงานกรรมกรนั้นให้สิทธิแก่หญิงมีกรรมกรได้หยุดงานได้ตั้ง ๒๐ วันในระหว่างมีการคัดค้านบุคคลิกขึ้น ทั้งเงินค่าแรงก็ยังได้ไว้ด้วย. ขณะนี้การที่บริษัทคนควักแควคิมมอยด์ได้ตัวอย่างนี้ที่เกาบริษัทยาระโยชน์ของคนที่ฝ่ายเคย และถือโอกาสหลยเล็งถูกหมายไว้ในตัวด้วย โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรม และความเข้มนุญของกรรมกรเลย ทั้งๆ ที่บริษัทมักอ้างว่าสร้างตัวมาโดย น้ำพระทัยแรงของหญิงที่มีกรรมกรมาตั้งแต่แรกเริ่มด้วย.

เมื่อคำนึงถึงอย่างนี้ ทางสหภาพแรงงานกรรมกรครั้งนั้นเห็นแผนการนี้มิอาจจะทนนิ่งอยู่ได้ เพราะเกรงจะเป็นตัวอย่าง ได้ดีที่เป็นกรณีพิพาท ให้สหภาพแรงงานอื่นหันหัวมืองับตามกฎหมายที่เพิ่งถึงถึงแรงจากตน.

ใครจะรู้ว่า เจ้าหมอฝรั่งจักรวรรดินิยมมันหาโอกาสคิดร้ายเรวทุกด้านและทุกกรณี แต่การกระทำครั้งนี้มันให้ผลหลวงนัก. มันทำโดยอย่างเลื่องชื่และเจตนาให้โดยแท้ ถ้ามันสำเร็จตามใจหรือไปว่านี่มันถือถือถือถือจะต่อสกลลงไปถึงอะไรไหม มันสามารถที่สุดแล้ว ▲

นักกสิ.

มีอย่างอื่นหัด

เลยก็ของเจกิต.

นางชี สุเวช อายุ ๔๐ ปีเป็น คนอยู่บ้าน หมู่บ้านเก่า ตำบลสันตเสอ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
จะนับเพราะอย่างไรไม่ทราบว่ามีทางคิดว่าจะมี คือวันที่ ๒๖ มิถุนายน นี้ควรจะนับติดหัวไปมากๆ พอลอ เมื่อว่าพบบปะอะไรๆ ก็จะได้ข้อหาติดมือมาด้วย จึงพากันไปเลี้ยงร้อย (อ่านต่อหน้า ๔๐)

บทวิจารณ์ โดย..... "ศราภย์"

การเลือก

ภายในประเทศ.

วันเกิดท่านนายกรัฐมนตรี: รู้สึกว่าเป็นฤกษ์งามยามดีที่ไท-สปป.ได้ให้นายกรัฐมนตรีที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ซึ่งนับว่าเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศไทยที่อายุยืนยาวมาได้ ๕ รอบระบอบกษัตริย์ อันเป็นอภินิหารของราชชนนีชนมโสมนัสย์ที่คนมีอายุยืนยาวมาได้ถึงเพียงนี้ ตลอดจนยี่สิบกว่าท่านแรกก็มีความยืนกึกเช่นเดียวกัน ในฐานะพลเมืองของชาติเราพลเมืองมีความยินดีกับท่านเป็นอย่างยิ่ง ในข้อที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เปลี่ยนไปเป็นการให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์เมื่อ ๒๖ มิ.ย. ที่ไปถามเกมซึ่งได้ถามว่าท่านมาถึงตำแหน่งนี้เพราะความคุ้นเคยใจในทางการเมืองเราเชื่อว่า รัฐบาลที่คอยมองว่าเราจะต้องติดกับราษฎรและการศึกษาก็กับราษฎรนั้นไม่เอื้อไระที่เท่ากับหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นผู้รวบรวมเกี่ยวกับสิ่งที่ของตลาดเมืองมาพินิจ เป็นกระแสรอบบ้านใหญ่สำหรับรัฐบาลให้สังเกตเห็นด้วยอยู่ทุกเช้าเย็น ดังนั้นน่าจะเห็นผิดที่ที่ท่านนายกได้กลัมาฆ่าเผด็จการที่เห็นประโยชน์แก่สาธารณชน ในวาระที่ใกล้วันเกิดของท่าน ซึ่งทำให้ประชาชนได้ทราบถึงเหตุการณ์บ้านเมืองที่กำลังสับสนอลหม่าน แล้วถ้อยคำในทางออกที่ไม่เป็นมงคลแก่ประเทศชาติ ไทยจะเพราะอย่ายิ่งกว่าท่านนายกรัฐมนตรีที่อาจพ้นตำแหน่งไปหรือไม่ด้วย นอกจากนั้นก็ทำให้เรากลัวและเกรงใจของหนังสือพิมพ์ไทยกระตือรือร้น ที่รัฐบาลได้เห็นคุณค่าและถือเป็นการเอื้อเฟื้ออุปถัมภ์.

ในการประชุมสหพันธ์หนังสือพิมพ์ ของประเทศนานาชาติกรุงปักกิ่งที่กรุงลอนดอน เมื่อปลายเดือนมิถุนายน นายอาร์ เอ.เฮนเดอร์สัน ผู้แทนออสเตรเลียได้กล่าวว่า "กษัตริย์อันใหญ่หลวงของอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ ก็คือผู้นำเข้าเข้ามาทั่วทุกซอกซางกับเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ เช่นรัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ ที่กดขี่เช่นพวกโดยใช้ขบวนการ ๆ ที่จะจำกัดเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ให้ลดน้อยลงลง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการเมืองของตน ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงควรเตรียมตัวที่จะเผชิญกับเหตุการณ์เหล่านี้ ช่วยกันทำลายขวางหนามกั้นการเสรีภาพ และถือหลักว่า เราต้องพูด ต้องพิมพ์ ตามความนึกคิดที่แท้จริงของเรา โดยเคารพต่อกฎหมายของประเทศนั้น ๆ ประคบด้วย" ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยตามความคิดเห็นของเฮนเดอร์สัน และแต่ละคนจะไปขอรับรองให้ประเทศของตนลดค่าโทรเลขส่งข่าวคราวให้น้อยลงด้วย.

บางทีท่านนายกจะได้อ่านถึงคดีเหล่านี้ ที่เลอบด์โอภาสให้

การสัมภาษณ์อย่างกระตือรือร้น อันมีข้อความที่เปิดเผยที่หาว่าราษฎรเข้าใจเรื่องราวที่ถกเถียงกันเป็นอย่างดี. เช่นเมื่อกล่าวถึงรัฐบาลไทยเป็นปรกตินั้นให้วิธีที่ส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติก็เงินธนาคารอเมริกัน ๒๐๐ ล้านดอล. ที่ปรากฏว่าเป็นเงินจำนวนถึง ๑๐ ล้านดอล. ไม่มีความจำเป็นที่ราษฎรจะมีความหวือหวาใดๆเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าได้แปลสรุปเป็นจดหมายที่พวกเศรษฐีไป ซึ่งทำให้มหาชนผู้หนึ่งที่เสียภาษีอากรให้แก่ชาติ มีความพอใจ ที่ผู้ค้าประกันคือ กระทรวงคลัง ปลอบให้เข้าไปใกล้เพียงนี้.

เราไม่เห็นด้วยกับท่านนายก ในเรื่องสมาชิกพรรคคนักศึกษา ที่ลาออกไปเข้าพรรคอื่น ท่านว่าควรจะลาออกจากส.ส.เสียก่อนเพราะที่ไว้บเลือกเข้ามา ก็โดยแสดงตนว่าเป็นพรรคคนักศึกษา อันที่จริงการโอนพรรคนี้ก็มีมานานแล้ว ที่เข้ามาอยู่กับพรรคคนักศึกษาที่มีจำนวนมาก ไม่เห็นท่านหัวหน้าพรรคที่เกี่ยวข้องให้เขาเหล่านั้นลาออกจาก ส.ส. เสียก่อนเลย พอมาสมัครกับพรรคอื่น คุณเองก็เห็นใจว่าเขาคงได้พรรคคนักศึกษาที่หวังเช่นเดียวกับถึง ส.ส. ๑๔ นายของพรรคอื่นที่ว่าจะมาเข้าเป็นรม. จักพรรคคนักศึกษา ก็ไม่ได้ลาออกจาก ส.ส. เสียก่อน อันที่จริงคนไทยได้เสียสละชีวิตมาแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕ เป็นต้นมา คือ ขอบการเนรคุณ แม้ที่สกลุกลินได้ก็พอให้เสียสละนามสกุลเพื่อรัฐบาลเล็ก ขอบได้ให้เขามาเป็นพวกนักก่อกบฏ และเอาผู้มีชื่อเสียงขึ้นสลับเห็นแก่พวกคนไทย จึงก็เลยมาจนความเท่าเทียมกัน ไทยไม่คำนึงถึง ความผิดลูกที่เลวและยุติธรรม ใครมีปัญ่วาสนาก็พ้นข้อเท็จจริงมาขายคานแล้วเข้าไป พอหมดความหวังใจไปทำที่อื่นใหม่ก็ไปเร่งแสดงให้เห็นชัดว่าที่พรรคคนักศึกษามีสมาชิกมากกว่พรรคอื่น ๆ ไม่ใช่เพื่อความนิยมชอบในอุดมคติแต่ประการใด นอกจากสมาชิกเหล่านั้นมีความเชื่อมั่นว่าพวกหัวหน้าของพรรคมีอำนาจอิทธิพลเหนือข้าราชการที่ขึ้นกับข้าราชการให้เลือกคบได้ คงตัวอย่างสกลุกลินแห่งการเลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อสัปดาห์ก่อน มีเงินห้าหมื่นบาทขึ้นชีวิตจิตใจของคนโลกและมีความที่จะห้ามข้าราชการท่านหนึ่งเสียผลประโยชน์ด้วยจึงสมัครเข้ามาเป็นพรรคพวกท่านนี้ เราจึงถือว่าที่ ส.ส.บางคนยอมพลีเกียรติของตนเองไปปราศจากความซื่อสัตย์ต่อราษฎรที่เลือกเขาเข้ามาเป็น. ก็เพราะวิธีการของพรรคคนักศึกษาที่ถืออำนาจและเงินเป็นอุดมคติ. เมื่อเขาผลาญกำลังเหล่านี้เพื่อเลือกแต่เพียงไปทำเรื่อง ซึ่งลงมติเช่นท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยใช้ถ้อยคำว่า "เนรคุณ" แล้วภายหลังก็มาอ้างใช้คำว่า "ไม่จงนาม" อย่างไรก็ตามปัญหาการลาออกของพรรคคนักศึกษาที่เกิดขึ้นครั้งนี้เป็นแง่การออกนอกแบบที่ไม่ชัดเจน เช่นนำค่าใช้จ่ายของ วรก็ได้และเครื่องลายพราง และสิ่งทีนำละอาชั้ที่สกลุกลินทุกฝ่ายก็คือ "การเรียกของคืน" เห็นกับที่เก็บของมีค่าที่ใครกัน ทั้งขึ้นขึ้นไปรอขายกันว่า พินแผ่นดินที่ที่ท่านหัวหน้าผู้เคยอุปไมยไว้ แม้จะลงลงมาก็ได้เร็วเห็นแก่พลาถักปากไปก็ควมที่ ผลคนที่ทำใช้ของก็ไม่ มีอำนาจที่นำเสียไปคงเป็นทุกาพรณ์. (อ่านต่อหน้า ๓๑)

บุษย์ไว้ด้า

๑๑.

ภายในห้องหนึ่งไปชั่วขณะ วิตต์มองเหมือนไปทางนอกหน้าต่าง จินตนาการอีกหนึ่งพูดคือไปโดยไม่มองหน้าวัลภา “คุณวันชัยไปที่เกิดเหตุในเวลาไล่ๆ ห่อเกือบเวลาเดียวกับที่มีการฆาตกรรมเกิดขึ้น นอกจากนั้นคนที่ฆ่าคุณชาญก็เป็นพี่ของคุณวันชัยอีกด้วย เหตุการณ์และพยานเหล่านี้ทำให้คุณวันชัยจะค้นไม่หลุด ผนึกหนักใจแทนแกล และทางตำรวจเขาจะต้องคาดคะเนว่าคุณวันชัยเป็นคนร้ายอย่างแน่นอน โดยสร้างปดขึ้นว่า คุณวันชัยไปที่บ้านผู้ตายคืนนั้น เพื่อจู่โจมสังหาร, คุณวันชัยอาจจะจอดรถไว้ข้างนอกแล้วออกมาขึ้นอยู่ที่ข้างรถ คุณชาญกำลังอยู่ในบ้านชั้นบน ซึ่งสามารถแลเห็นจากทางหน้าต่างกระจกได้ คุณวันชัยจึงยิงคุณชาญผ่านทางหน้าต่างกระจกบานนี้ เสร็จแล้วถอดปลอกกระสุนเก็บไว้ เหวี่ยงปืนทิ้งไปทางหนึ่งแล้วจึงขับรถกลับบ้าน”

“ทำไมถึงจะต้องถอดปลอกกระสุนออกด้วย” วัลภาซัก

“เป็นความคิดของคนร้ายอย่างนั้นเอง ที่ว่าถ้าหากถอดเอาปลอกกระสุนออกแล้ว เมื่อตำรวจค้นพบกระสุนก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า มาจากปืนกระบอกไหน แต่ผมยังสงสัยอยู่ว่าทำไมถึงต้องทิ้งปืนไว้ในที่เกิดเหตุ ควรจะรู้ว่าตำรวจต้องตรวจสถานที่นั้นอย่างละเอียด และเขาจะต้องพบปืนเป็นแน่ ต่อจากนั้นเขาก็จะรู้ว่าปืนเป็นของใคร เพราะมีหมายเลขทะเบียน”

“คุณคิดหรือเปล่าคะว่า คุณวันชัยเป็นผู้ยิงคุณชาญหุ่นส่วนของแกจริง ๆ”

“คุณวันชัยไม่ใช่คนใจร้ายอย่างนั้น” เขาตอบอย่างตริคตรอง พลังควักมือหรือออกมาจะจุดสูบ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น วัลภาตรงไปหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นฟัง

“ฮัลโล ไซเคะ อยู่ละ ประเดี๋ยวละคะ” วัลภาหันมาทางวิตต์ “คุณทิพย์คะ” วิตต์จุดบุหรี่สูบลูกชิ้นเดินไปรับโทรศัพท์จากวัลภายกขึ้นแนบหู.

“วิตต์” เสียงทิพย์ดังมาตามสาย “พาลินกาไปก็อันละอะ รู้ไหมตำรวจ เขากำลังไปค้นบ้าน คุณวัลภาเกือบวันแล้ว ระวังคุณระดิกกับร้อยเอกประครองนะ”

“คุณออกมาสายไปแล้วแล้ว ทิพย์” วิตต์ตอบ “ตำรวจมาตั้งทีนี้แล้วเขากำลังสืบสวนลินคาอยู่ในห้อง ซอยใจมากกับออกมา” วัลภาวิ่งโทรศัพท์ไปวางลงบนที่ของมัน เขานิ่งมองไปรอบๆ แล้วหันมาทางวัลภา.

“ร้อยตำรวจเอกประครอง อาจจะไม่ใช่ออกมาเสียแล้ว ทิพย์บอกว่า เขากำลังวางกับดักคน ถ้างั้นเรื่องประครองของคุณไม่ได้ได้คุณแะ ระดิกมีใครคนหนึ่งเข้ามาในห้องนั้นแน่นอน ลงตรวจซิมีอะไรให้ทิพย์รู้บ้าง”

“คุณคิดว่าเขา ระดิกอะไรมาไว้ในคะ” วัลภากถามคืนเถื่อน.

“อาจะเป็น เครื่องยนต์ก็เคื่องก็ได้” วิตต์ออกค้นหาตามหลังรูปภาพ ที่ติดตามผนัง หลังหมอนพิง ตามเก้าอี้ โต๊ะ โต๊ะ ในกองหนังสือพิมพ์ วัลภาที่เขาช่วยคืนหาควาย วิตต์เดินไปเก็บข้าวเปลือกเขาสักคน เขาร้องออกมาควายควายคืนเถื่อน วัลภายกเข้ามาขึ้นเคียงข้าง มองดูสิ่งที่วิตต์กำลังร้องอยู่นั้น ใต้เบาะนั้นปลอกกระสุนขึ้นขนาด .๓๘ วางอยู่ ๖ ปลอกด้วยกัน.

“เฮ้ หมายความว่าอย่างไรกันคะ ทำไมมันถึงมาอยู่ในนี้”

“เขามารู้อยู่ที่ตามแผนการณของ

ผู้สมองเงียบแหลมนะซี วักลา”

“คุณว่าร้อยตำรวจเอกประคอง
เอามาวางหรือคะ”

“แต่ต้องเป็นใคร คนหนึ่งในอีก
สองคนนะ ลินจา หรือ คุณเรณู คุณ
บอกผมว่า เมื่อก่อนจะให้ลินดาไป
อยู่ห้องโน้น คุณพาเขามาห้องนี้
หรือเปล่า”

“พาคะ ที่มรดกดินจะให้อยู่
ห้องนี้ด้วยซ้ำ แต่รู้สึกว่ามันไม่เหมาะ”

“ลินดานะที่เธอควิน หรือ
เปล่า”

“นั่นคะ”

“แล้วคุณเรณูคะ นั้งเหมือน
กันหรือ”

“ค่ะ แต่แกอยู่ไม่นานหรอก”
วิคตั้นนั่งไป ขมวดคิ้วอย่าง

ครุ่นคิด.

“เราทำยังไม่วางใจเธอ?”

“ถ้าหากว่าเข็ญกัจะวางกัเรา
เราต้องโทรทัพั ไปบอกตำรวจเลยวัน
ว่าเราได้พบปลอกกระสุนแล้ว ร้อยคำ
วางเธอยะคงกัคงระมาทั้น แต่ทักกัน
ไม่เข็ญกัเราและมีใครคนทั้นเอา
มาช้อนไว้ เราจะต้องพยามเอาไปกั
โดยไมแะคง และไม่ให้ใครทราบ”

“แต่ถ้าเขาขังเราไว้ละคะ”

“กักักระวางเท้านะเอง”

“เราเรารู้เอย่างไรว่า เข็ญกักั
เราหรือไม” สัทหน้าของวักลาแสดง
ความเป็นท่วงชันมา

“นั่นซี แต่ว่าเราต้องรู้แน่ว่าเมื่อ
ตอนคุณออกปากท้อทั้นคุณใส่กุญแจ
หรือเปล่าเท้านั้น”

“คิดเเองก็ไมแนใจ ว่าใส่หรือ
เปล่า”

“ผมว่าคุณคงไม่วางใจ”

“งั้นเราไปบอกตำรวจเขาซิละ จะ
ได้หมดเรื่อง”

“ไม่ว่างหรือวักลา กับอกคำ
วางคุณวันชัยแะจะบ่ดันไม่หลุด คี
ไม่ว่างไม่รู้ไปถึง พวกทั้นสือพิมพ์
เขากัจะโฆษณากัให้ประชาชนยอมรับ
ว่าคุณวันชัยผิดแน ๆ คุณรู้ไหมเขา
จะพาดหัวว่าอย่างไร เขาจะว่าอย่าง
นั้น ‘ทนายความของวันชัยยอมรับ
ว่าเก็บปลอกกระสุนปืนไว้’ หรือ
ไมก็ ‘พบปลอกกระสุนปืนในบ้าน
เลขาสาวของทนายความ’ ”

วักลามองหน้าวิคตั้นนั่งไป.

“ถ้าหากเป็นกับทักเรา เราจะ
ต้องกัจัดปลอกกระสุนเหล่านั้นเสีย”
เขาเดินไป ซิงมองทางหน้าข้าง

ทางโน้นทางนี้ เขาเห็นกัวางแห่งทั้น
ซึ่งย่นอกกรบ้านของวักลาออกไป จึง
หันกลับมาเอาผ้าเช็ดหน้ารองมือ แล้ว
จียปลอกกระสุนเหล่านั้น ขว้างออกไป
ทางหน้าข้างไปตกอยู่ณกัวางซึ่งปลอก
ไปกัด้วยทั้นที่เขามาขายกาไว้.

“ผมระกัถึละ คำวางคงเอา
ควัลินกาไปแล้ว ไปกัท้นหรือ” วิค
ภาเคินหน้าหน้าออกประกะคุไปยั้งท้องของ
ลินกา ซึ่งพองแะความว่างเปล่า วิค
ทั้นมาเียงกัด้วยวักลา แล้วเคินลงยืนไป
ไปสู่ชั้นล่าง.

วิคต, เดินกลับป้กลับมามี

อยู่ในห้องทำงานของเขา ครงหน้า ที่
เอาอยู่ดูความกัพทั้นนั่งสูบบุหรี่อยู่.

ปลอกกระสุนหกปลอกป้าหารย้อยู่ใต้เบาะเก้าอี้ของ

วักลา

มันอาจหมายถึงกับทักตำรวจว่าวิคตั้นหา

หรือว่า

เป็นแผนของสาวทั้นในสองสาวผู้ร้นตัว

คุณวันชัยของคุณชาอยู่ผ่าน
ทางหน้าข้างจะคงเสร็จ
ออกปลอกกระสุนเียงไว้
เหวี่ยงมันทิ้งไป ทาหนึ่ง
แล้วจึงรับรับตกลงกับบ้าน

ภาพประกอบโดยนิมิต “แพน”

การเลือกเรื่องชีวิต

ดี ๆ ร้อน ๆ ก่อนหน้าที่จะลงมือเขียนคอลัมน์นี้ก็คือ

การเลือกตั้งทั้งจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งผู้เขียนไม่อยากจะคิดว่าได้คาดหมายไว้ได้ล่วงหน้าแล้วว่าพรรคไหนจะได้ และก็ต้องถามที่คาดไว้ความจริงก็ไม่ใช่ว่าจะเก่งกาจสามารถหรือว่าเป็นโครงการเมืองอะไรกับเขาหรอก แต่ว่าเรื่องนั้นมันเป็นเรื่องง่ายเหลือเกิน แทนที่จะไปกังวลหรือคิดว่าถ้ามีการเลือกตั้งครั้งใด ถ้าพรรคซึ่งใหญ่พรรคนั้นส่งเข้าสมัคร เป็นต้องได้แน่ ถึงอย่างไรก็ต้องได้ แม้ว่าจะไม่มีใครเลือกตั้งก็ได้ เพราะรู้ว่าต้องได้แน่จึงส่งคนเข้าสมัครว่าไม่ได้ก็ไม่ได้ไม่สมกับเป็นพรรคที่ยิ่งใหญ่ที่มีชื่อเสียง (ขจร ชาญโชติภร) และ ยิ่งกว่านั้นผู้ตอบ "เล่า" เสียในคราวนี้ ก็เป็นผู้ที่มีความสามารถจนเป็นที่รู้จักกันว่า "ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ ไม่มีอะไรที่จะทำไม่สำเร็จ"

การเลือกตั้งของเมืองไทยนี้ที่กล่าว ขี้เกียจจะชิงสุกก่อนสุกเกินไป (ถ้ารัฐบาลที่ประชาชนเรียกร้องยังอยู่) เมื่อครั้งหาเสียงเลือกตั้งที่ ๒๒ กุมภาพันธ์นั้นเห็นเพียงมีการยิงขู่ขู่และชู้สมคนที่ปากเขาข้างซิกข้างถามนั้นเพียงพอมือปากหอมคอเท่านั้น แต่ครั้งนั้นการประจัญหน้ากันแล้ว ยังไม่มีชกต่อยกัน ไม่แม้แต่และเหล็กแหลมอีกด้วย ใครรักษาตัวจะไม่ได้นักหวังได้ไปเล่นการเมืองกันในโลกใหม่แน่นอน อย่างนี้ว่าคือจริงมาถึงบัดนี้เองเขาเพราะหวังไปให้ผู้ที่รักษาสัญญาไว้ไม่ได้แล้ว เพราะท่านมีหน้าที่ต้องไปรักษาความปลอดภัยให้ "เจ้านาย" กันหมด ใครที่ไม่ใช่ "เจ้านาย" ก็รักษาตัวเอง หรือในมุมกลับกัน ถ้าต้องการให้ใครรักษาความปลอดภัยก็อย่าไปเลือกเป็น "เจ้านาย" หรือหาช่องทางให้ให้เป็น "เจ้านาย" กันเขาย่างก็แล้วกัน ชีวิตจะได้มีความปลอดภัยด้วยแน่นอน

ความเลวของมนุษย์ในการเลือกตั้งจะเป็นกรณีขบวนการเล็ก หรือกรณีเล็กแหลมก็ได้ ในพรรคของนายอำเภอท่านหนึ่งเป็น "เรื่องเล็ก" เหลือเกิน ข้างแสดงสถิติว่านับตั้งแต่การที่หัวหน้าตั้งสองพันกว่าราย และมีคนที่จะเป็นเรื่องเล็กอยู่เรื่อยไป ความได้หัวที่ถูกคั่นยังมีไม่ไหวของ "เจ้านาย" หรือหัวหน้าของอำเภอเอง ถ้าเกิดเรื่องอย่างนั้นขึ้นจริง สงสัยว่าจะยังเป็น "เรื่องเล็ก" อยู่ต่อไป หรือจะกลายเป็นเรื่องใหญ่โตถึงขนาด "หลุด" จากตำแหน่งกันบ้างก็ยังไม่บอกที่จริงไม่ให้เกิดอาการหรือพูดถึงเรื่องการเลือกตั้งเลย เพราะได้เคยมีใครต่อใครพูดที่จริงเขียนกันมานานแล้ว แต่ก็ไม่เห็นมีอะไรจะเกิดขึ้น เลยทำให้เขียนถึงกันก็ออกนอกไปเพราะรู้สึกว่าเป็นประชาชนคนหนึ่งที่ไม่สามารถจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่มีการเมืองเข้าเกี่ยวข้องกันพัวพัน โทนทุกทีไม่พ้นแล้วจึงใช้ชีวิตแห่งความเย็น ร่มเย็นสบายไปโดยรอบข้างก็ยิ่งขี้ความกลัวแก่การ

เรื่องที่จะตกเป็นเหยื่อ ความเป็นไปของของทางการเมืองในระดับนี้ มีผลเป็นปฏิภาณที่ทำได้เพียงในกรณีคิดหรือคิด หรือหาวิธีป้องกันหรือหาวิธีป้องกันแต่อย่างใดก็ตามนั้นนับเข้าหากันก็อาจมีผล คือการเป็นพรรคของพรรคการเมืองนั้น นับว่ายังไม่ดีจริงส่วนหนึ่งที่ให้บรรดาการเมืองเป็นทั้งฝ่ายในหรือรอบนอกแบบอย่างอื่น อันนี้ไม่ได้

การเลือกตั้งทั้งสมุทรสาคร

สนุก

โลกโฉม

ใจ

ทะยาน

นับเป็นขั้นบันไดการประจัญ

อีก

ขั้นหนึ่ง

ของ

รัฐบาล

ว่านี่เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลเอง เพราะเลือกตั้งอย่างโรหังคือพิมพ์ที่จัดทำหน้าที่อื่นที่ตรงต่ออยู่เสมอและด้วยความคิดความเห็นอันเป็นอิสระของหนังสือพิมพ์เอง ในเมื่อรัฐบาลเองก็เคยไปอยู่อย่างนั้น คือคิดของข่าวย่อมมีบทบาทเสมอ เมื่อท่านเป็นผู้คิด ที่ต้องระวังที่หาทางข้อต่อไป ส่วนการที่จะตรวจความเป็นจริงหรือไม่ หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีทางที่จะตรวจได้โดยตนเอง คงเป็นแต่ได้ทราบแล้ว เห็นสมควรหรือไม่ทางข้อใดจึงเสนอ เพราะฉะนั้นการจะหาข่าวหนังสือพิมพ์ที่ปล่อยข่าวย่อมไม่จำเป็นไปใด ในระยะนี้การเมืองกลับสนใจด้วยข่าวลือที่ต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ที่หวังประโยชน์คือการที่จะหาข่าวสืบสวนข้อเท็จจริงและข่าวที่จะปล่อยข่าวลือเองนั้น คงจะมีไม่กี่ราย

เพราะฉะนั้น การที่ใครคนหนึ่งโน้มน้าวการเมืองเขา บ้างจึงจึงโลกหนึ่งหนังสือพิมพ์นั้น ไม่ใช่ว่าที่จะเป็นผลกับใครเลย ไม่ใช่ว่าใครคนหนึ่งใหญ่ซึ่งหรือยิ่งใหญ่เพียงใด ข้อนี้เป็นการเมืองอีกหลาย ๆ คนกระทำไว้ก็กระเห็นได้จากที่นั่นการเมืองให้ข่าวกันหนึ่งสื่อพิมพ์อยู่เสมอ ๆ เพราะการผูกพันหนังสือพิมพ์ก็เท่านี้ พวกพรรคประชาชนหนึ่ง เพราะสิ่งที่พูดออกมาย่อมถูกถ่ายทอดออกสู่สาธารณะและการวิจัยของประชาชน ก็ไม่ใช่ว่าแล้วประชาชนจะรู้โดยง่าย

(อ่านต่อหน้า ๓๘)

" ลินคาเป็นอย่างไร " ทิพย์เอ่ยขึ้นก่อน

" คำนวณเอาตัวไปแล้ว ความเป็นเราไม่มีโอกาส พยท่อนอีกเลยจนกว่าจะถึงเวลาขึ้นศาล " วิภังค์กล่าวพึมพำของเขาคือไปบอกราย เคนไปก็มา

" คุณวันชัยละ เขาได้ทราบแต่ข่าวหรือยัง "

" ให้เขาไปให้การที่ศาลเลย "

" ก็ไม่ใช่ได้เขียนว่าคุณวิภังค์หลวมไม่ไว้ที่เกีย "

วิภังค์พยักหน้า

" คุณยังรักข่าวความให้เขาต่อไป "

" เราทำมาแล้ว มันก็จริง "

วิภังค์ยอมจำ ท้าทางของเขาที่ไม่ใช่วิภังค์อะไรก็ ทิพย์พยากรณ์อยู่ชั่วขณะแล้วจึงเอ่ยต่อไป

" คุณทราบหรือเปล่าว่าตำรวจเขาได้พยายามให้เรื่องอย่างน้อยสองคน "

" ใคร ? " วิภังค์หันขวับมาถาม

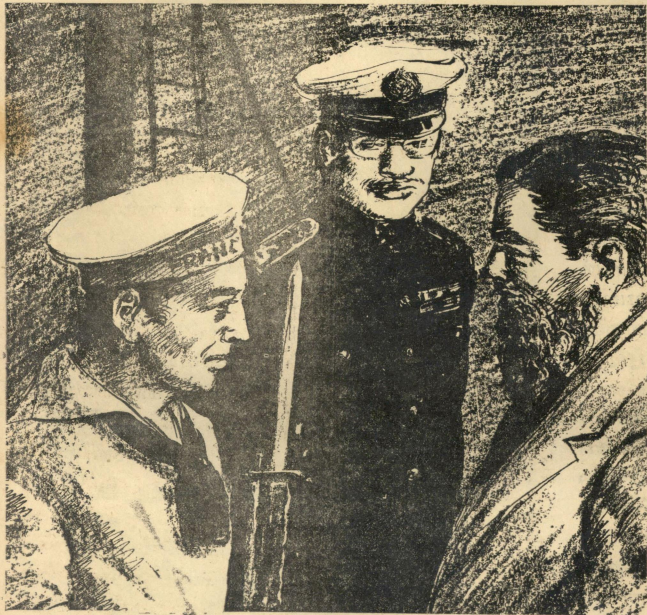
" ส่วนเขายาวมา ที่อยู่ใกล้ ๆ กับบ้านที่ภักดิ์เหตุ แล้วแต่ในเหตุการณ์การดำรงแต่ใจอันเสียขึ้นหนักในคืนวันจากร ก็แทบจะให้ทราบว่าน่าจะเป็นเสียงระบึกของทอไรเสีย ราวรถประจำทาง แต่เมื่อของแถบนั้นว่าเสียงเหมือนขึ้นมากกว่า ที่กระดองนักคิดๆกันแล้ววันระบึกของระบึกเสียงอย่างเขยิบกันอีกสอง " วิภังค์เอ่ยมือไปอีกครั้ง ย่อมพูดขี้ขลาดมาทุกมวนหนึ่ง นั่งลงบนเก้าอี้ของเขา ทิพย์พ่นควันบุหรี่ให้ลอยขึ้นสู่เพดาน และโดยไม่มองหน้าวิภังค์ เขาเล่าต่อไป

" เช้าวันหนึ่ง มีผู้หญิงสาวสองคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเสมียนอยู่ในธนาคารของคณะนี้ ถูกอุกครองจากคนชายาวิภังค์ทางไปไหนก็พาเขาซื้อไว้ที่ราชบุรีไปท่ามกลางคิณนฤฤร ถ้าหล่นไปศาลก็อาจอ้างถึงก่อนที่กระประสะผลึกอะไรก็ได้อย่าง.... " (อ่านต่อหน้า ๓๘)

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒

ทีวี นันทกวี...ภาพ • บรรณาส์ สิงห์...พากย์

พระยศตามยศ

๙๒. ฝ่าย ม.ปาวี ประชุมเลี้ยงดู ส่งเสบียงให้แก่เรือรบเป็นกุดีของ
เอทหารเรือมาขึ้นยามไล่เรือจ้างไทยมิให้เข้าใกล้.

๙๓. ในพระบรมมหาราชวัง สมเด็จพระปิตุจฉาฯ เสด็จประพาสพระ
บรมวงศานุวงศ์เป็นการด่วน ณ พระที่นั่งข้างในพระบรมมหาราชวัง.

ยุทธวิธีของทรอตสกี ไม่คำนึงถึงกาลเทศะ
จึงเป็นภัยต่อประเทศประชาธิปไตยทั้งปวง

ตรงข้าม รวรวาห์ค้ำ

ยุทธวิธีของสตาลินกลบรอยคอบก้วยจังหวะ
การถือกำเนิดแบบเกิลล์มเกลอิช อันแยบยล.

๒ ..

การต่อสู้ระหว่างทรอตสกีกับสตาลิน (ต่อ)

ในตอนเริ่มแรกแห่งการต่อสู้ระหว่างทรอตสกีกับสตาลิน เมื่อกล่าวถึงประเทศอังกฤษ ทรอตสกีได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า การปฏิวัติไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นโดยพลการ. เขาเห็นว่า "ถ้าหากเราสามารถกำหนดเส้นทางอันถูกต้องให้แก่การปฏิวัติ ก็น่าจะเป็นการอยู่ในวิสัยที่เราจะป้องกันมิให้การปฏิวัติให้มาแก่พวกเราได้" แต่กัทรอตสกีเองหรือมิใช่ก็เป็นผู้กำหนดเส้นทางให้แก่การปฏิวัติ. ทรอตสกีหรือมิใช่เป็นผู้ว่าเหล็กเกณฑ์แห่งยุทธวิธีสมัยใหม่แห่งการยึดอำนาจ. อย่างไรก็ดี ด้วยการเอาบทเรียนทรอตสกีที่เคยให้ไว้ ใช้ประโยชน์ในปี ๑๙๒๗ สตาลินได้พิสูจน์ให้ประชาธิปไตยทั้งหลายเห็นว่า เป็นการอยู่ในวิสัยที่จะป้องกันรัฐกบฏมิให้ทันสมัยแห่งการยึดอำนาจแบบสายฟ้าแลบของทรอตสกี.

แม้ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และเนเธอร์แลนด์ซึ่งเป็นรัฐที่มีการจัดระเบียบดีและมีความสงบเรียบร้อยมากที่สุดในยุโรป หากจะมีใครนำเอายุทธวิธีของทรอตสกีในการยึดอำนาจเข้าไปใช้ ใครคนนั้นก็อาจจะประสบความสำเร็จทางเดียวกันที่ทรอตสกีเคยประสบมาแล้วในประเทศรัสเซีย. เพราะเหตุนี้เองยุทธวิธีของเขายังเป็นภัยต่อประเทศประชาธิปไตยทั่วไปอยู่เสมอ. ทรอตสกีเคยกล่าวไว้ว่าการยึดอำนาจเป็นเสมือนจักรกลอะไรอย่างหนึ่ง ซึ่งจะต้องรับมาช่วง. จักรกลนั้นจึงจะเดินและหยุดได้ในเวลาที่ต้องการ. ในการให้จักรกลนั้นเดิน ไม่จำเป็นจะต้องคำนึงถึงภาวะการเมือง เศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศแต่อย่างใด. ในทัศนะของทรอตสกีเห็นว่าการยึดอำนาจมิใช่เรื่องที่จะพึงกระทำด้วยกำลังของมวลชน หากด้วยกำลังของคนจำนวนหยิบมือเดียว แต่เป็นคนที่เลือกสรรมาแล้ว ว่ามันจำเค็ดเคียวพร้อมที่จะเสียอันตราย ไม่ว่าชนิดใด. ทั้งต้องได้รับการฝึกในยุทธ

จอมพล สตาลิน

นักก่อตั้งรัฐสหภาพโซเวียต

เขตเกิด

รัฐประหาร

ดิษ วิชิตา วิชิตเสวี

ชีวิต

วิธี แห่งการยึดอำนาจจากผู้ครองแล้ว
ตลอดจนผู้ว่าตึกบุกเข้ายึดศูนย์กลางแห่ง
องค์การเทคนิคของรัฐบาล และเทศ
บาลอย่างเต็มแรงและโดยอากรรวรเร็ว
ฉับพลัน. หน่วยจู่โจมนี้จะต้องประกอบ
ด้วยคนงานผู้ชำนาญการพิเศษ ข้าราชการ
ช่างไฟฟ้า พนักงานโทรเลข พนักงาน
วิทยุโทรเลข ซึ่งอยู่ ในบังคับบัญชาของ
นายช่าง ที่รู้เรื่องการดำเนินงานฝ่าย
เทคนิคของรัฐบาลเป็นอย่างดี.

ใน ค.ศ. ๑๙๓๓ ระหว่างการประ
ชุมองค์การคอมมิวนิสต์สากล (คอมิน
เทิร์น) คอมมิวนิสต์สำคัญคนหนึ่งชื่อ
ราเกอได้เสนอให้จัดตั้งหน่วยพิเศษขึ้น
ในยุโรปทุกประเทศ ให้มีหน้าที่ยึดอำ
นาจทางรัฐบาล แล้วสถาปนาระบอบ
คอมมิวนิสต์ขึ้นแทนที่ระบอบเดิม. ทั้งนี้
โดยอ้างว่า ถ้าเพียงเพียงหนึ่งเดียวหาก
ได้รับการฝึกพร้อมมาเป็นอย่างดี ย่อม
สามารถยึดอำนาจทางรัฐบาลได้ไม่ว่า
ในในประเทศใด. โดยที่ทัศนะของราเกอ
นั้นสอดคล้องกับกบฏ ทักษะของค็อท
สกี จึงปรากฏว่าค็อทสกีได้ถูกขึ้นสนับ
สนุนอย่างแข็งขัน. แต่ถนัดกับคอม
มิวนิสต์อื่น ๆ ที่เป็นสมาชิกองค์การ
คอมมิวนิสต์สากลไม่เห็นด้วยกับทัศนะ
ของราเกอ กังวลว่าในเลนินกล่าวนั้น
ว่า "ถ้าหากเราปล่อยสิ่งชั่วช้าคอมมิ
วนิสต์ ในประเทศใดให้ยึดอำนาจจากรั
ยบาล ก็จักเป็นเพราะจะต้องให้เกิดขึ้นใน
ประเทศนั้นซึ่งวงการนี้กลับมีคล้าย
คลึงกับวงการใน ประเทศรัสเซีย
เมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๗". ทั้งนี้แสดงว่าเลนิน

ยังยึดมั่นในหลักยุทธศาสตร์ ที่เคย
ยึดถือมาซึ่งแต่ก่อนเกิดรัฐประหาร ขอล
เชวีกินไรต์ขึ้นในเดือนตุลาคม ๑๙๑๗
นั้น. ส่วนค็อทสกีกล่าวว่า เขาก็ยังยึด
มั่นในยุทธวิธีของเขาเช่นกับขบวนการ
รากสั่นสั่น. ข้อเสนอของราเกอ ส่ว
ค็อทสกียังไม่โปรดการที่จะเรียกชื่อให้
จัดตั้ง โรงเรียนสอนเทคนิครัฐประหาร
ขึ้นในกรุงมอสโก เพื่อสอนชาว อม
มิวนิสต์ให้เข้าข้าง ในยุทธวิธีแห่งการ
ยึดอำนาจ. แล้วจะให้เป็นอย่างไรกัน
ไป จัดตั้งหน่วยพิเศษขึ้นในประเทศต่าง ๆ
ให้มีหน้าที่เข้ายึดอำนาจทางรัฐบาลใน
ประเทศนั้น ๆ. ความคึกของค็อทสกี
เรื่องนี้ได้ถูกผู้เลื่องลือเขาไปใช้ในว
ลาต่อมา โดยชักล่อให้ค็อทสกี ไร
เรียนแบบแผนขึ้นที่เมืองมอสโก เพื่อฝึก
สอนหน่วยจู่โจมของตน.

ในยุโรปทุกพื้นที่แห่งการยึดอำนาจ
นี้ ค็อทสกีกลับใจในประวัติศาสตร์ของ
มัน กระทั่งกล่าวขึ้นบนถ้อยคำว่า "ด้วย
หน่วยพิเศษ ที่ประกอบด้วยคนเพียงพัน
เดียว ซึ่งคัดเลือกจากหมู่กรรมกร
เบอร์ลินและให้อยู่ในความควบคุม ของ
คอมมิวนิสต์รัสเซีย ข้าพเจ้ากลัวว่าเพ
น্থวาระยึดกรุงเบอร์ลินได้ ภายใต้ข้อ
สัขะโม่ง". คงได้เห็นกันมาแล้วว่าใน
เรื่องการยึดอำนาจ ค็อทสกีไม่เคย
นักเชื่อฟังพระราชาและกษัตริย์ อย่าง
พร้อมเพรียงกัน. ทั้งมิใช่ไว้วางใจการ
ระดมพลชนกรรมกรเข้ามาร่วมปฏิบัติ
การด้วย. เขากล่าวว่า "มวลชนที่ถือ
อาวุธอาเป็นประโยชน์เหมือนกัน. แต่
เป็นประโยชน์ในขั้นที่สอง คือในเมื่อจะ
ใช้ต่อต้านการปฏิบัติอันของพวกถอย
หลังเข้าคลอง". ค็อทสกีกล่าวเสริม
ว่าพวกคอมมิวนิสต์ก็ยอมรับว่า พวกถูก
ทางการบีบบังคับไป ครอบงำที่ไม่
ถูกต้องในนำเอาชุดอาวุธของเขาออกไป
ยึดอย่างจริงจัง. ในเดือนพฤษภาคม

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี
คนปัจจุบัน ของเมืองไทย

หลังจากการสูญเสียตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรี เพราะพ่ายแพ้และเน
นเสียในสภา คณะพระราชบัญญัติสำคัญ
๒ ฉบับ. และต้องนำคณะรัฐมนตรีลา
ออกเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม
๒๔๘๘ แล้ว.จอมพล ป. พิบูลสงคราม
ก็พาตัวเองไปพำนักอยู่อย่างเงียบเขม
ยังบ้านพักที่หลักสี่ บางเขน จนกระทั่ง
สงครามโลกครั้งที่สองสงบลง โดยสม
พันธมิตรเป็นฝ่ายก่อกำชัย และเริ่มลือ
พิพจน์ว่าเหล่าอาชญากรสงคราม ในประ
เทศศัตรูถูกพาหนะหลาย จอมพล ป.
จึงได้พลอยคิดร่างในฐานอาชญากร
หมายเลขหนึ่งของประเทศไปด้วย. แต่
จอมพล ป. ก็สามารถรอดพ้นพ้นภัย
ครั้งนี้ไปได้ ด้วยการพิพากษาของ
ศาล ด้วยเหตุผลที่ว่า พระราชบัญญัติ
อาชญากรสงครามปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็น
โมฆะ.

จอมพล ป. ยุติการเล่นการเมือง
อย่างเด็ดขาดระยะเวลาหนึ่ง คราว
เมื่อคณะรัฐบาล หลวงธำรงนาวาสวัสดิ
ประสพวิกฤติกลางจากมรสุมการเมือง
ของประชาชน และเป็นผลส่อให้เห็น
เกิดการรัฐประหารขึ้น ในคืนวันที่ ๘

พฤศจิกายน ๒๔๙๐ แล้ว.จอมพล ป.
จึงหลบภัยเข้ามาสู่กรุง เมือง อังการ
ระที่นั่ง. ครั้งแรกในฐานะผู้บัญชาการ
ทหารแห่งประเทศไทย ในคณะรัฐประ
หาร. แต่ครั้งต่อมาหลังจากนั้น
เพียงห้าเดือน เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับ
ใหม่ได้ถูกประกาศออกใช้. การเลือก
ตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สำเร็จ
ลงเรียบร้อยโดยเรียบร้อย. และคณะรั
ยบาลของนายกรัฐมนตรีอภัยวงศ์พ้นจาก
ไป ด้วยการขอขง ของคณะรัฐประหาร
แล้ว. จอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ไ
ขึ้นดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีอีก
ครั้งหนึ่ง และอีกครั้งคณะรัฐมนตรี
เสรีนิยมขึ้น แดงนโยบา ชอมคิ
ไว้วางใจทางรัฐบาลเมื่อวันที่ ๑๘เมษ
ยน ๒๔๙๑.

นับจากนั้นเป็นต้นมา จอมพล ป. พิบ
ูลสงคราม ก็เข้าบริหารประเทศโดยประเทษชาติ
ในตำแหน่งประมุขของ ๒รัฐบาลติดต่อกันอย่าง
ต่อเนื่อง. ตลอดระยะเวลาเหล่านี้มีเหตุการณ์
สำคัญ ๆ อันนำมาให้เกิดความขัดแย้งอันถือ
วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ เกิด "กบฏ
วังหลวง" ขึ้น รัฐบาลก็ปราบปรามจนการ
องได้เป็นผล.

วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๔๙๒ เป็นวันเลือกตั้ง
ซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๘ จังหวัด และ
ติดต่อกันในวันที่ ๘ เดือนเดียวกัน ก็มีการประ
การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งในรัฐสภาไทย โดยม
จอมพล ป. เป็นนายกรัฐมนตรีขึ้นเดิม.

วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๔๙๓ เกิด "กบฏ
แมนฮัตตัน" ซึ่งจัดเป็นแรงจูงใจความรุนแรงมาก
นายทหารของพล ป. เกิดเสียชีวิต แต่กระ
พันมาได้ ด้วยการปราบปรามอย่างเข้มแข็งของ
คณะรัฐบาล.

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ คณะรัฐประ
หารได้ทำ "รัฐประหารฉบับ" อีกครั้ง เพื่อ
ปราบปรามกบฏของราษฎร นอกที่จะ
ขบวนการลับ ยังประกอบด้วยคณะรัฐบาลชุด
จั่วหัวขึ้น จึงมีจอมพล ป. เป็นนายกรัฐมนตรี
อยู่ถึงเดิม.

วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕ มีการเลือก
ตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ทั่วประเทศ. ใน
การเลือกตั้งครั้งนี้ มีสิ่งที่ควรสังเกต คือ สมา
ชิกคณะพระราชบัญญัติส่วนใหญ่ ไม่ทำการสมัคร
เข้าเลือกตั้งอย่างที่เคยเป็นมา.

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๔๙๕ จอมพล ป. พิบ
ูลสงคราม ได้ประกอบคณะรัฐบาลชุดใหม่โดย
เรียบร้อย และได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจาก
รัฐบาลในอดีตลงนามขึ้นต่อ.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้
ออกเดินทางรอบโลก เพื่อเชื่อมสัมพันธ์
กับไมตรีจิตอันนานาประเทศ เมื่อ
เดือน เมษายน ๒๔๙๕ และได้เกิด
ทางกลับ (อ่านต่อหน้า ๓๑)

สารคดีทันเหตุการณ์
ภาค
ดำรงจะต้องชื่อ
ซึ่ง
จอมพลใช้สุ่อ่าน

ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง แต่เกี่ยวข้องกับ

ประณิษ

ผมประณิษกับ กลุ่มใจ-กลุ่มใจ พับเข้า!

โอ้เรื่องราวประณิษนี้แหละครับ มันแสนจะยุ่งยากลำบากใจเลยทีเดียวจริง วันยังค่ำแหละครับที่ผมต้องปวดเคียนเวียนกระหม่อมด้วยเรื่องประณิษนี้แน่ๆ ยังจะโทษผมคนเดียวไม่ได้ มันต้องโทษช่างเขียนด้วย เพราะเขียนผิดคิดผิดขึ้นมาเอง คนเรามันต้องมี "ถ้อยคำข้าง ห่างถ้อยคำเถื่อน" บ้าง เบลอไปสไลไปก็ขึ้นมา ครั้นเราโทษช่างเขียนดูเข้า เขาก็ตอบมาว่า...

"วัดไร! คุณละก็! คุณเผลอตามออกันเลยพูดว่าท่านเขียนกันแบบไหน หัวดีหัวดีเกินอ่านไม่รู้เรื่อง แล้วใครจะเขียนถูกต้องตรงไม่ เขียนยังไรเขาเรียกว่าแบบ "ไขหัวดีใหญ่" คุณรู้ไว้เถอะ ถ้าเป็น "ไขหัวดีแทมบรรจง" ค่อยยังชั่ว แล้วคุณจะมาโทษผมได้บ้างไหม"

อีกเรื่องหนึ่งผมเขียนข้างเรื่องท้ายหญิงขึ้นมาคือว่า เธอขออนผมให้ "จังหวัด" ไปเลย

"คุณเขียนอะไรละ" ลายมือคุณเองก็ อะไร! เขียนตัวจริงก็เป็นตัวพยาย้อย่างนั้น ใครจะเขียนถูกต้องหมด มันก็จะต้องผิดบ้าง อะเขียนอะไรมาเขียนลายมือคุณหรืออะไรก็ว่าก็ ฝรั่งของกันอันเสียดีกว่าแหลม ยางก็พลอกให้อะเขียนเรื่องเสียเขียนเป็นเกลียวคอบ ที่แก้ก็ถกตามขบกร ก็เลยเสียใหญ่เชียว ฮี! นึกว่าอะเขียนอะไรรู้อี"

นั่นแหละครับ, มันก็โกลุ้มใจ-กลุ่มใจอยู่วันยังค่ำ เลยหันหน้าก็ตรวจประณิษ ไปไปก็เจ้าน้ำร้อนอื่น ไม่เอาละ ผมมีหน้าก็เขียนจดหมายก็...เฮ้ย! ไม่ใช้ เบลอไปได้ เขียนต้นฉบับนะครับแต่เพียงอย่างเดียว "เลิกประณิษ" ฟี! มันก็กลายเป็นหมิ่นประมาท ต้องขอขมาลาโทษกันเป็นการใหญ่ เอาละครับ! ลำดับต่อไปผมจะนำตัวอย่าง "ประณิษผิด" มาให้คุณดูด้วยกัน คุณลองอ่านก็อะไรให้เป็นเรื่องราวจริงจังขึ้นล่ะ เพราะมันเป็น "ประณิษผิด"

จอมพลป. เคนอนล้าลึกกะ กันนี้แหละ เห็นได้ว่าช่างประณิษไม่ได้อีกเลยละ คุณคิดว่าไม่เขียนตัว "ด" เถิดเจ้ามาโคโลกเถิดอย่างหลังตัว "น" อีกก็ทึงนี้ ไม่ยังงั้นละก็สหายแยะไปเลย และที่ถูกทวง

เป็น "ล้าลึกกะ" เอา "ะ" ออกเสีย เอา "า" เข้ามาใส่แทนะลูกก็ต้องก็ว่า ะได้ไม่ต้องนั่งกลุ้มอกกลุ้มใจไปถึงสามวันสามคืนอย่างนี้.

เผ่าเป็นญาติกับนี่: นักประณิษผิดไปอีก อันที่จริงนั่นคำว่า "ฝัน" นั้นคือเป็น "ฝัน" ไม่ใช่ว่าช่างเขียนเรื่องจริงบ้าง ทยิบผิดก็ขยี้ดูก็ ะมีมันก็ถึงฝัน ๒๐ ต้นเพลินไปเขียนเน.

นายพลเอกมังกรดาเดียว
เขมนั่นหนักหนาสื่อพิมพ์หญิงชาวต่างประเทศที่เข้ามาสมภาษณ์: พุทโธ-พุทโธ! พ่อเจ้าประคุณช่าง... เรืองเจ้าชา! ใจถึงผาเรียงไปยั้งลี้พ่อคุณ พ่อมหาว่าเรวู "มังกรดาเดียว" นะมันเป็นศัพท์ที่ยาวกว่าพะณะ ทหลังเรียงส่งขึ้นมายังไม่ได้อีกเขามา ขอบักประณิษ "ด" เป็นตัว "จ" ะอ่านให้ความว่า "ดาเชียว" ทึงตรวจไปจึงคำว่า "สมภาษณ์" ฮ่า! ไม่เห็นอากาศหายไปไหนเสียละ ทดทลงล่งท้อพะยาไปเสียแล้วหรือ ำไว้ใน "สมภาษณ์" ไม่ใช่ "สมภาษณ์"

(อ่านต่อหน้า ๔๓)

ค.ศ. ๑๙๒๖ ระหว่างที่ศรีอรรถกัปปิกักษาศักดิ์อยู่ในกรุงเบอร์ลินนั้น เขาได้ถูกทางการเยอรมันกล่าวหาว่า มากรุงเบอร์ลินในกรุงประสงค์ที่จะปลุกปั่นกรมกรเยอรมัน ให้ลุกขึ้นชิงอำนาจจากรัฐบาล แต่คนนี้เป็นเพียงคำกล่าวหาที่เลื่อนลอยปราศจากหลักฐาน เพราะเวลานั้นศรีอรรถกัปปิกักษาศักดิ์อยู่ในเรือทหารปฏิบัติของประเทศเยอรมนีไม่ใช่ว่าไรก็ทำเรือทหารนักยุทธยานกรุงใหญ่ในประเทศอิตาลี และข่าวเรื่องรัฐประหารในโปแลนด์ ก็ทำให้ศรีอรรถกัปปิกักษาศักดิ์ไม่อาจนั่งนอนอยู่ในกรุงเบอร์ลินต่อไปได้. ต้องรีบเผ่นกลับกรุงมอสโคว์ทันทีที่ทางการขอยืมไม่พ่าย. เขากลับเป็นศรีอรรถกัปปิกักษาศักดิ์คนเดิม นัยหนึ่งเป็นคอมมิวนิสต์ไฟฟ้า ดังที่มีผู้กล่าวหาไว้. จิตใจของเขาเต็มไปด้วยความกระหายกระหายคือ อย่ายกย่องกับในสมัยที่รัฐประหาร โคนรัฐบาลเยอรมันก็เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ นั้น. พอลิตโบลีจึงกรมมอสโคว์ถึงมือก็ตั้งคนช่วยไปโรมัน เพื่อโค่งสาคินเจ้าอีกอำนาจการปกครองไว้ในกำมือต่อไป.

อย่างไรก็ดี สตาลินไม่ใส่ใจในใจ เขารู้จักเพียงเอาบทเรียนในคราวรัฐประหารโค่นรัฐบาล เกอเรนสกีไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่. โดยความช่วยเหลือคือตัวมือของเขา เมินจิสกีหัวหน้าตำรวจลับเคยปลุกปั่นให้สตาลินได้ก็ถึงหนวยพิเศษขึ้นสำหรับต่อต้านรัฐประหารที่ฝ่ายศรีอรรถกัปปิกักษาศักดิ์เริ่มแรกขึ้น. กองบัญชาการของหนวยต่อต้านรัฐประหารนั้นตั้งอยู่ที่ วังลูเบ็งกา อันเป็นที่ทำการหนวยตำรวจลับเอง. ตัวเมินจิสกีเองเป็นคนที่เกลียดการคบเล่ห์กลเหมือนสัตว์ที่กระเอาเรื่องทำหนวยต่อต้านนั้น. ทั้งนี้โดยเลือกสรรจากบรรดากรรมกรที่ประจำองค์การเทคนิคของรัฐบาล จากบรร

เรื่องของเรื่อง ๑๑ ขั้ว

ใน รบสัปดาห์ที่แล้ว

มานี้ มีข่าวใหญ่ชิ้นหนึ่งซึ่งเป็นที่
น่าสนใจของประชาชนทั่วไป และ
เป็นข่าวที่น่าจะอยุ่ ของกระทรวง
มหาดไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนาย
พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงนั้น ข่าวใหญ่
นี้ก็คือ พหุสัญญาจำนวน ๒๘ หีบ
จากอังกฤษซึ่งถูกนำมาโดยเครื่องบิน
ซี.เอ.ที. ๗๕๗ มบินคอนเมอเรล โค้
กุกเจ้าน้ำที่ตำรวจกลุ่มหนึ่งภายใต้
บังคับบัญชา ของอธิบดีกรมตำรวจ
บุกเข้าไปขนเอาออกมาโดยรถยนต์
ของทางราชการและ ผ่านด่านศุลกา
กรออกไปอย่างลอบแนวล โดยไม่
ยอมให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ตรวจตรา
เสียก่อนตามระเบียบ.

นี่คือการกระทำของ เจ้าหน้าที่
ตำรวจไทยภายใต้ดวงอาทิตย์!
นี่คือพฤติกรรมของ เจ้าหน้าที่
ตำรวจไทยในบังคับบัญชา ของนาย
พลตำรวจเอก!

เจ้าหน้าที่ศุลกากร ในบังคับบัญชา
ของนายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิริ
สุนทร รุ่งตำรวจตำแหน่งอธิบดี ได้รับ
ความจงใจเป็นอภัยยั้ง จากพฤติกรรม
นั้น ในฐานะที่กรมศุลกากรมีหน้าที่ โดย
เฉพาะในการตรวจตรา "สิ่งของต้อง
ห้าม" อันจะเมิดกฎหมายเข้ามาขังเมือง
ไทย เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจคุมกำลังพร้อม
ตัวอาวุธบุกเข้าไปถึงสถานที่นั้น และขน
"สิ่งของ" เหล่านั้นออกมาโดยพล
การ มันย่อมก่อให้เกิดความกระเทิน
กระเทือนใจอย่างแรงแก่ผู้รักษาระเบียบ
แบบแผนตามกฎหมายของกรมศุลกากร
เป็นอย่างยิ่ง.

แต่พหุสัญญาจำนวน ๒๘ หีบนี้นกลายเป็นพหุสัญญาทางราชการที่
จริง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยออกแถลงการณ์ชี้แจงว่าเป็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ชายแดน เคยรับส่งกันมานานแล้ว ท้ายที่สุดการตีซึ่งฉีกกฎศีลธรรมการ
โคไม่ แถลงการณ์ชี้แจงให้ออกมาภายหลังที่อธิบดีกรมศุลกากรมีหนังสือแจ้ง
ไปยังกรมตำรวจ เพื่อให้สอบสวนในกรณีที่จะเมิดกฎหมายขังขังของกรมศุลกา
กร เมื่อกรมศุลกากรได้รับหนังสือตอบและคำแถลงการณ์จากกรมตำรวจ ก็
ได้แต่ส่ายมือไปเท่านั้นเอง. เพราะไม่มีอะไรภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ที่ตำรวจไทย
ทำไม่ได้ แม้แต่การละเมิดกฎหมายขังขังเมืองของคนเอง.

ย้อนไปถึงเหตุการณ์ที่ผ่านไปในตอนแรก เมื่อเกรียนซี.เอ.ที. ร่อน
ลงสนามนั้น ในทันทีทันใดก็ปรากฏว่ามีบุคคลหนึ่งอ้างตัวเป็นหน่วยตำรวจ
ประจำหน่วยซีอีพลาย ขอรับพหุสัญญา ๒๘ หีบนั้นไปโดยไม่ต้องผ่านด่าน
ตรวจ นี่เป็นความมุ่งงมงายแรกของเจ้าหน้าที่ศุลกากร และนายตำรวจประจำ
หน่วยซีอีพลายผู้นั้นก็ได้รับคำปฏิเสธ. และในเวลาต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ในเครื่องแบบก็โดยกลังถึงพร้อมอาวุธไปขนเอาออกมาได้ โดยไม่ยอมฟัง
เสียงใดๆทั้งสิ้น นี่เป็นความมุ่งงมงายครั้งที่สองของเจ้าหน้าที่ศุลกากร.

ผลที่สุดพหุสัญญา ๒๘ หีบก็ถูกนำไปกับเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่
มีการเปิดหีบก่อนหน้าศุลกากรก็เลยสักหีบเดียว.

ซึ่งของภายในหีบนั้นจะเป็นอย่างไรวินิจฉัยให้เกิดขึ้นแล้ว!
ก่อให้เกิดปัญหาหลักๆ
(อ่านต่อหน้า ๓๕)

ภาคกรณีพิพาท ช้างกล ช้างไฟฟ้า และ
พนักงานโอรส. เกณฑ์ของสกลิน
ในการต่อต้านรัฐประหาร กูๆ กั๊กๆ
ลักษณะเกิดขึ้นต่อเนื่อง. สกลิน
ให้เอาเครื่องระฆังขึ้นที่เกี่ยวกับที่ ทวีต
สกลินใช้ในการขับอำนาจ ออกใช้ใน
การต่อต้านรัฐประหารของ ทวีตสกล
ทั้งนี้โดยมอบอำนาจให้เมินเงินสัก ก้า
เมินการได้อย่างเต็มที่. ในเรื่องอาวุธ
ประจำตัวของพลประจำหน่วย ต่อต้าน
เมินเงินสักก็ให้คนละคนพลเพียงหนึ่ง
และถูกระเบิดมือเท่านั้น. ทั้งนั้นให้ถูก
คนสามารถเคลื่อนไหวได้กระฉับกระเฉง.
หน่วยต่อต้านเมินเงินสักเป็นร้อยๆ
ละคน. และมีรถยนต์ที่มิดเกราะด้วย
สนับฉีกด้วย. แต่ละหีบจะประกอบด้วย
ขีปนาวุธเป็นอาวุธ. นอกจากนั้น
ยังมีผู้ช่วยขับรถจักรยานยนต์คอยทำหน้าที่
ที่ติดต่อกับประสานงาน ระหว่างหน่วยต่างๆ
ก็มีวิญญูเยี่ยงก้า อันเป็นที่ทำการหน่วย
ตำรวจด้วย. เมินเงินสักหัวหน้าตำรวจ
พลโทไคเมินเกราะมอสส์ได้ออกเป็นสื่อ
เขต ทั้งให้วางสายโทรศัพท์อย่าง
ซ้อนเร้น เชื่อมแต่ละเขตเข้าด้วยกัน
แล้วให้โยงไปรวมกันที่ วิญญูเยี่ยงก้า.
นอกจากตัวเมินเงินสักเองแล้ว ก็มีแค่
กรรมกรผู้วางสายโทรศัพท์เท่านั้น ที่
ทราบว่าสายโทรศัพท์พิเศษ วางขึ้น
จากไหนถึงไหน. โดยเหตุนี้บรรดา
บริเวณที่ตั้งกองกำลังพลก็อยู่ในกร
มอสส์ไว้ทุกแห่งจึงมีโทรศัพท์ ติดต่
ถึงที่ทำการหน่วยตำรวจด้วย โดยตรง.
ความถี่ก็ตั้งอยู่ในรถยนต์ตำรวจ ของ
แต่ละเขต เมินเงินสักได้อำนาจอย่าง
พิเศษก็ได้รับเข้าใช้ไว้ชั่วคราว อย่าง
เฉียบๆ. แล้วจึงแบ่งออกเป็นหัวเล็ก
หัวน้อย ทั้งสิ้นคนของกันเข้าประจำ
ให้ทำหน้าที่คอยสังเกต และควบคุม
เหตุการณ์ในบริเวณใกล้เคียง และทำ
การต่อต้านในเมื่อเจ้าเมินหน่วยย่อยๆ
เหล่านั้นเป็นสกลินของหน่วยต่อต้าน รัฐ
ประหารซึ่งมีกองบัญชาการ อยู่วิญญู
เยี่ยงก้า.

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

เลือด

สี่ห้าเจ็ด

ตอน ๕๑.

ร.ต.ต. สมรรถ แม่นปั้น กำลังเดินเข้ามาตามลานสิเมนต์. เขาแต่งตัวนอกเครื่องแบบ. สวมกางเกงฝรั่งสีเทา เสื้อเชิ้ตสีขาวแขนยาวไม่ผูกไท เขาไว้หนวดบาง ๆ ซึ่งเมื่อก่อนไม่เคยเอาไว้เลย แต่เปรมก็สั่งให้นายตำรวจชุดนี้ได้ เพราะเขาได้เผชิญกับหน้าของ ร.ต.ต. สมรรถมาตั้งแต่วันที่เขาถูกซ้อมบนโรงพัก จนกระทั่งเห็นเขาสามพรานเดินขบวนเข้าพิธีประดับเกียรติแก่เส็ง ฐานไม่จ่ายเงินรางวัลศาลากันรวบ. เปรมไม่เคยลืมตาดูหน้าเขา. และเขาก็ไม่เคยลืม "สามบั้ง" แม่น กับท่าทรงแบบ สุวรรณภูมิ. เขายังจำได้อย่างแม่นยำว่า เขาถูกซ้อมอย่างไร แล้วพอกับแม่นก็เกิดเกลียดชังเขาถูกฆ่าทั้งอย่างใด. แม้ใจเขาไม่ยอมให้อำนาจตัวเอง เพื่ออยากจะมีอิทธิพลอำนาจเหมือนแม่นแต่แล้ว แซ่แต้บั้ง. แต่ในส่วนลึกของหัวใจทุกสามพราน ซึ่งมีเลือดหนุ่มอันทรหด และกำลังเปรียบกับขี้เหล็กได้ลืมเสียไม่ว่า นายปลูดกับ นางดวง พ่อแม่ที่รักของเขา ใครเป็นไหน้. และทำในใจได้ไหม. เขาได้ตั้งใจอย่างมั่นคงเสมอว่า ถ้าเขามีเงินมากพอแล้ว เขาก็จะกลับสามพราน เพื่อพบกับผู้ถืออำนาจเงินพวกนี้อย่างซึ่ง ๆ หน้า แล้วเขาก็จะพิสูจน์ว่า เงินของเขาสามารถจะทำให้เขามีอำนาจเงินมาบ้างได้หรือไม่.

ถ้าในขณะนี้ผู้มีอำนาจคนหนึ่งในงานผู้มีอำนาจแห่งสามพรานหลายคนได้เกิดเข้ามาพบเขาแล้ว ในกรุงเทพฯ. เขากำลังเผชิญหน้ากับ ร.ต.ต. สมรรถ ในระยะใกล้ชิดอย่างไม่รู้ตัว. เขารู้ได้อย่างไร?

เปรมหนึ่ง พยายามคุมสติใจให้เป็นปกติ. ร.ต.ต.สมรรถ ไม่ทันสังเกตเห็นเปรมพราวกันขานจึงซ่อนขี้น้ำลาย. จึงมุ่งแต่เดินเข้าไปหาสมรรถแล้วก็น้ำขี้นกอยู่ครู่หนึ่งโดยไม่ใคร่ได้อินว่าพูดอะไร. เมื่อการขู่ขี้น้ำลายสิ้นสุดลงแล้ว ร.ต.ต. สมรรถก็รีบถอยไป. แล้วสมรรถก็ถอยมาหาภักขยาพาลงพูดว่า.

"ฉันพึ่งถูกรูของเธอก็ไปคุย.

เธออยู่ของก่อน."

"แล้วราคาละ?" ภักขยาถาม

"ถ้าของก็พอและไม่แพง. เขาให้สามแสน. เขาขอเอง. เธอได้ขี้นน้ำนะ?"

"ใช่ทุกขี้น. " ภักขยาตอบใจคิดถึงเงินสามแสนที่สมรรถออก "ไม่ถูกไปหรือ สามแสน?"

"เขาขอเอง. เขาคงเลี้ยง" สมรรถตอบทันที.

"เขาขอเองมันจะเลี้ยงอะไรเล่า. เธอก็รู้. โอ้ฉันสิ. ขึ้นเงินเองมันก็แรงเน"

"เขาให้เท่านั้น" สมรรถตอบทันที. คล้ายกับจะบอกว่าถ้าไม่เขาก็ไม่คง.

ภักขยาของหน้าเปรมเป็นเชิงหา. รือ. เปรมเห็นเช่นนั้นจึงถามว่า.

ภาพประกอบโดยบีบี "พนม"

เมื่อกฎหมาย กุมตัวนายปลอด
โลกอันเสรีก็เป็นของหนุ่มสาว
วิมานถูกล้างอย่างพริ้งพริ้ว
ขยันทอมหวานด้วยความสุข

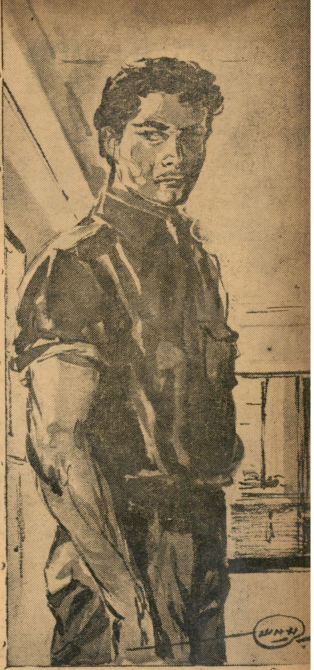
“ไม่มีคนอื่นหรือครับ?”
“มีแค่เธอทำให้ถูกกว่าคนอื่น”
สมรมองเปรมด้วยทงศา ท่าทางไม่
แยแส
“เธอว่ามีที่ไหน?” กนิยาช่วย
ถามแทนเปรมให้.
“นั่นต้องพาไป” สมรตอบอย่าง
มีเชิง “เป็นเด็กแก่ใหญ่ๆ ก็พวกของ
คุณคนเมื่อไหร่แหละ.”
“คุณคนเมื่อไหร่” ซื่อเธอไปส่งเด็ก
แก่ไหน?”
“เด็กแก่เขาเป็นผู้จัดการซื้อ วิก
ถาวรชาย. เขาซื้อทองเข้ามา ขายผ่าน
รถไปรวมมหาศาล”
“เป็นผู้จัดการ” กนิยาทวนคำ
เพราะสนใจกับความหมายของคำคำนี้
“แปลว่าเด็กแก่ไม่ใช่เป็นเขาหรือ?”
“ก็เป็นคนทำการเงินแหละ. บางที
ก็เป็นพวกนาย. แต่เขาจะทำตามลำพัง
ไม่ไว้. เขามีคนหนุน.”
“อีกหรือ?”
“มหาอิทธิพล.”
“อ้อ, เขาใจ. อย่างนี้คงจะ
สยบชนะ?”
“สยบชนะเปอร์เซ็นต์. เห็นอ
กฎหมายทุกอย่าง. มีทั้งเงินเข้าเป็น
ร้อยละ. ฝนไปทองมา. มันจะไม่รวย
ใจไหน.”
“ประเดี๋ยวก่อน เมื่อใดเธอบอกว่า
คุณคนเมื่อไหร่เขาไปส่งเด็กแก่คนนั้น. ถ้า
ฉันเรียกคือตัวเด็กแก่ ไททตรงไม่ก็
หรือ. ไม่ก็อ่าคนกลาง?”
“ฉันว่าเด็กแก่ก็ไม่ได้ถึงสาม
แสน. แต่ถ้าคุณคนเมื่อไหร่เขาไปขาย
ละก็. เด็กแก่ต้องให้กว่าสามแสน.
เขาเกรงใจกัน. เรื่องมันเท่านั้นแหละ”
กนิยาบอเห็นช่องทางนี้. จึงถาม
ว่า.
“สมมุติว่าเราก็คงได้เด็กแก่โดย

คงเป็นถาวร. เด็กแก่เขาใจ
ไหม?”
“แปลว่าเธอสามารถพาออกมา
ให้เขาได้หรือไม่?”
“ถูกแล้ว”
“ทวนละ”
“ก็ขอเธอบ้าง ของเขายัง. ถ้า
เชื่อใจกัน เราเขาก็มีมาก” เขาก็ออก
ยั้ง แล้วลคราคลงไป เราก่อนไม่ว่า.
“ก็ลองหาหรือกับเขา” แค่นี้ก็
ว่าคงสำเร็จ” สมรหยุดคิดนึกหนึ่ง
“แล้วแล้วฉันล่ะ?”
“เออหรือ?” กนิยาทวนเรา
“ก็เขาจะเอาอย่างไร?”
“เธอว่ามาซี” สมรมองตาเพื่อน
เก่า คล้ายบอหรือถึงความรู้สึก.
“หนึ่งเปอร์เซ็นต์ของราคา.”
“ขอเป็นสองละ?”
“โอ, สมร. เธอจะยังอยู่ๆนะ
ฉันเสียใจจริงๆ. คงไปไม่ถึงสามแสน
พลาถักถูกกับหรือมีละนั่นก็ขาย. เปอร์
เซ็นต์ก็เคยก็มากอยู่แล้ว. นึกว่าช่วย

ความซีกเชื้อหล่อหลอมสายสัมพันธ์กันร้อนใจคือการหนึ่ง.

กันเถละน่า.”
“เออจริงแล้วกัน. ฉันมีเขี้ยว
รยทางอีกหลายคน กว่าจะถึงเด็กแก่.
ขออีกครึ่งเปอร์เซ็นต์.”
กนิยาบอหน้าเพื่อนเก่าอย่างไม่ว
จะพอใจนัก แต่ไม่พูดก็ตัดสินใจ ยอม
ตกลง เพราะถือว่าเป็นการนำทางครั้ง
แรก. พอรู้กันแล้วแต่ก็แล้วก็จะจัด
สมรออกได้โดยไมยากอะไร. กนิยาหัน
ไปมองตาเปรม เมื่อไม่มีอะไรขัดข้อง
ก็ตอบรับข้อเสนองานของสมรทันที รวมทั้ง
ราคาหนึ่งแสนห้าพัน. เปรมก็กระ
พริ้วใจเชื่อว่านั่นแหละความมีคางจะสุก
สันกันเสีย. เขาได้คิดหัวมาทุกระ
ตั้งแต่ได้เงินสามแสน ของเด็กแก่เก่า
หารถเก่าที่มันได้สะพานครั้งนั้น เขา
เจอแต่ถาวรที่ลอมมาดังมือ แล้วก็ท

ขายไป แต่ตลอดเวลาที่เขากลับอยู่ใน
ความล่อหลอมของโชค เขาพบ
หนทางของชีวิตกว้างและไกลออกไป
เสมอ. ต่างกับสมัยก่อนและชั่ววัย
อย่างจะเปรียบกันไม่ได้. เปรมก็
เหมือนกับ ยุคคนที่ขึ้นขึ้นไปจนเขา.
เวลานี้มันเห็นเหมือนเมื่อมาไม่อะไร
ไรนอกจากความยากลำบาก. แต่ยิ่ง
ขึ้นสูงขึ้นไป เขาก็ยิ่งเห็นช่องทางของ
ชีวิตกว้างขึ้นและไกลขึ้น เคียงเขา
คิดว่าเขากำลังมองเห็นทางเป็นเศรษฐกิจ
แล้ว. เขาจะจะได้เงินสามแสนจากนั้น
๑๕ ปี. เงินสามแสนนี่จะเป็นทุน
ให้เขาทำมาขายได้ต่อไป ตามเส้น
ทางที่นายปลอดวางไว้ ซึ่งเขารู้แล้ว.
ช่องทางที่เขาคิดหาช่องทางหนึ่ง ก็คือ
นายปลอดถูกกับ แล้วกำลังสืบสืบภาพ
ซวาทนามอันนั้น ถ้าได้ผ่านพ้นไป
อย่างแน่นอน. แต่ถ้านายปลอดคงจะคง
จะจัดการขายไป กนิยาบอจะเลือกเอา
คนไว้ไว้ไว้ ไว้สักห้าคน เพื่อเป็น
มือช่วยทำเนืองงานต่อไป. กนิยา

“สมกำลังคิดสมัยนี้.” เปรม
ตอบ “เราจะแยกการค้าเงินเป็นการ
ใหญ่แทนตลาด. พี่จะเอาด้วยไหม?”
“นี่เธอกำลังคิด ถึงเรื่องหรือ?”
“ผมคิดงานนอกไม่หลับ.”
“พี่เองคิด. คิดตรงกันพอดี.
เราจะตั้งค่ามัน. เริ่มด้วยทุนสาม
แสนนี้แหละ. พี่ก็ช่วยเงินล้าน. พี่
ช่วย เธอเป็นผู้ขายต้องผูกมัดหน่อย”
(อ่านต่อหน้า ๔๗)

ลำนกนิยา เปรมด้วยอารมณ์
ว่าวันและร้อนรอนจนสุดหัวใจ
บนสายโยธินแสนหมื่นหมื่น
เปรมก็ทำให้รสสวาสดิ์ชาติ

พบนิพนธ์การเผื่องเรื่องเอก
โตบ...สสท กุณ:โรชิต

ใบไม้

ภาคตะวันออกไทยเศร้า.

การปราบช้อย่างย่อยยับปราบช้อย่างที่สูงสุดในชีวิตการต่อสู้ชนชั้นฝ่ายของคู่ขั้ว ศรีโสธร อันเป็นคู่กัดที่รักของชาวศรีโสธร และชาวไทยฝั่งแพ้นมวช แห่งภาคตะวันออกชนชั้นฝ่าย โยชุมพันธ์เมืองเสวรีที่ ๒๒ มีฐานะโดยพันเอกเอกาพรชัย รัตนสิริกุล ในชนกแรกซึ่งเป็นการเพื่อนำประหลาดมหาราชยศที่สูงสุดของกรมมณฑลไทย และเป็นทหารพาไปอย่าง ไม่สมศักดิ์สมมาถูกมัน ให้ทำความสมขึ้นให้แก่พันมวชศรีโสธร และชาวภาคตะวันออกเป็นอย่างดีที่สุด เพราะการปราบช้อยของคู่ขั้วในครั้งนั้น มันเสมือนเป็นภาพเลื่อนกลางพองเห็นข้อเท็จจริงของการแพ้ของคู่ขั้วไปข้าง.

สำหรับชาวศรีโสธร และชาวภาคตะวันออกของฝั่งแม่น้ำไทย ผู้ทอดในมือเจ้าหนุ่มเสื้อสีเขียวแห่งศรีโสธรผู้นั้น ได้ทักความชอกช้ำระกาใจอย่างที่สุด ให้แก่พันมวชภาคตะวันออกเป็นอย่างยิ่ง แต่จ้องอย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะ

ศรีโสธรและชาวภาคตะวันออก จจะต้องสูญเสียของอันเป็นสิ่งที่รัก ไปในครั้งนั้นก็ตาม แต่เขาก็ ไม่เคยปรักปรำร้องไวยวายนเหมือนผู้ผิดหวังทั้งหลายเหล่า ชาวศรีโสธร และชาวภาคตะวันออกที่เขา กำลังมาช่วยออกอุบายอยู่รอบตัว ในคำคิดนั้น คงสงบเยือกเย็นตามนิสัยคนจริง ขอชาวลูกบ้านเดิม เมื่อใดเห็นคู่ขั้วยอมให้กรรมกรรมนั้น ๓๐ ในยกแรกจึงไม่คาดหมายว่ามันจะบังเกิดขึ้นได้.

ภาพที่เห็นได้เห็นหมองจืดคิดคำนวนกัน ภาพนั้นคือภาพหลังที่ ขวัญใจชาวแปดริ้ว คู่ขั้ว ศรีโสธรถูกจับ ๑๐ ล้านพันไปแล้ว ชาวศรีโสธร, ชลบุรี, ระยอง และสีกที่ที่คู่ส่าหทัยหัวสังฆารามารวมกันจึงซัดอย่างมากมายได้ลุกขึ้นและพากันเกินออกจากเวทียไปด้วยความสงขร พร้อมด้วยใจหน้าอันเศร้าหมองและเกรงขามปราศจากลุ่มเสียงสำเนียงใดๆ ภาพทางของคู่ขั้วเจ้าตัวเอกคงไร้เห็นเพราะยังอยู่ในภาพที่ไม่ได้สีก แต่ผสมเองและแพ้นมวชเป็นส่วนมาก ได้สีกเอกเห็นภาพก็กล่าวแล้วและรู้สึกเห็นใจ ในความผิดหวังของชาวภาคตะวันออกไกล ฟันถึงร่วมชาก็อย่างแท้จริง.

แม้ว่าจะต้องคิดทวนในการต่อสู้ของคู่ขั้วก็ตาม แต่พันมวชภาคตะวันออกเหล่านี้ไม่ได้ร้องไวยวายนหรือส่ำป้างแฉะโดนคำตัดสินและถูกวางที่เย็นแก่แพ้นมวช ได้เคยพบเคยเห็นในสนามรบมาต่าง ๆ โดยทั่วไป ทั้งนั้นก็มองทางที่มองชาวตะวันออกเหล่านี้ไปก็เห็นเป็นผู้มีนิสัยรักสงบ แต่ก็มีจิตใจเป็นนักสู้เป็นคนจริง รักการทำมาหากินมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่ง เมื่อคิดหรืออะไรไปไม่แล้วก็ถือตัวว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาไป ทั้งนั้นเองของชอมเชน และพันใจที่มองชาวตะวันออกเหล่านี้มองขึ้นในกระทำให้ในใจคนละอะไรออกมาจึงสมควรที่เจ้าหนุ่มน้อยคู่ขั้ว ผู้สร้างความคิดหวังจะได้พึ่งส่านี้อย่างลึกถึง ความรู้สึกของชาวภาคตะวันออกทั้งภาคที่มีต่อคนในครั้งนี้นั้น...

สมพันธ์ไม่ควรทำเฉยเมย.

แม้ว่าเรื่องของคู่ขั้ว ศรีโสธร ผู้ปราบช้อยักเอกาแก่พรชัย รัตนสิริกุลในชนกแรกๆ ได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ตาม แต่ความรู้สึกของแพ้นมวช ในเรื่องคู่ขั้วกับพันเอกเอกาพรชัย ยังไม่ลงเอยไป (อ่านต่อหน้า ๓๔)

เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในกรุงปารีส, ประเทศ

ฝรั่งเศส ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาท่องเที่ยวไปในยามว่าง สุดแต่ใจจะไปตามที่ต่างๆ ความวิสัยของคนอยากรู้ยากเห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น ปารีสนี้ให้ความสว่างไสวแก่สมองของข้าพเจ้า มากกว่าที่คิดไว้แต่แรกเสียอีก จึงอยู่ที่ ไม่แก่ข้าพเจ้า หากว่าไม่มีคนเลือกไทยหรือเลือกคนนำเจ้าพระยาดำรงข้าพเจ้าอีกหลายต่อหลายคนก็ ที่ได้ข้าไปเหยียบขงกรุงปารีส

เด็กชาวคนหนึ่ง ถือกำเนิดขึ้นมาเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๑๐ ต่อมาบุญพาวสานสงฆ์ ให้เป็นถึงจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี และคราวจนสมัยปัจจุบันนี้ ขอถือเอาชื่อนาม ไว้จนบัดนี้.

คู่ขั้ว ศรีโสธร.

จอมจ้อของฝั่งศรีโสธร
พันเอกเอกาพรชัย

14 กรกฎาคม วันสถาปนาอาณาจักรสยาม

ของ
ฝรั่งเศส

ทุกคนอาจได้รับความพอใจเช่นเดียวกับข้าพเจ้า และทุกคนก็อาจมีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกันกับข้าพเจ้าอีกด้วย.

คำวันหนึ่ง, ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่จัตุรัสปลายเคอลาคองคอร์ด ซึ่งในขณะนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า จัตุรัสแห่งนั้นจะเป็นจัตุรัสที่กว้างขวางที่สุด เหลือของไปทางไหนก็โอ้อาโอฬารสว่างจ้าไปด้วยแสงไฟ ณ ที่นี้เองทำให้ข้าพเจ้าระลึกถึงวันสำคัญวันหนึ่งของฝรั่งเศส นั่นคือ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ซึ่งฝรั่งเศสถือว่าเป็นชาติของเขา อันสืบย้อนต้นมาจากรากวันเดียวกันนี้แหละเป็นวันที่ประชาชนพลเมืองฝรั่งเศสในกรุงปารีส ลุกฮือขึ้นร่วมกันก่อการปฏิวัติ ล้มล้างอำนาจกษัตริย์ลงอย่างสิ้นเชิง !

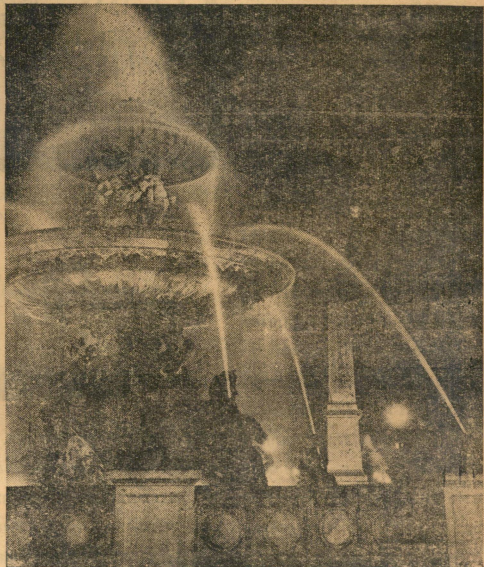
ความรำลึกนึกถึงวันสำคัญของฝรั่งเศส ณ จัตุรัสปลายเคอลาคองคอร์ดนี้เอง ได้ก่อให้เกิด "ภาพฉลบทึม" ขึ้นในมานสาตา เสาหินอันสูงตระหง่านเงื้อมง่ามที่แลเห็นอยู่เบื้องหน้าข้าพเจ้านั้น ถูกฉาบด้วยแสงไฟสีต่าง ๆ ตัดกับสีคำของม่านพ้ายมราตรี อันที่จริงมันเป็นภาพที่งามตระการหาดูได้ยากยิ่งนัก แต่ทว่า "ภาพฉลบทึม" ที่บังเกิดขึ้นนั้นกลายเป็นภาพอันน่าขนพองสยองเกล้า แสงไฟสีต่าง ๆ อันสว่างไสวสวยงามนั้นกลับกลายเป็นแสงเพลิงสีแดงฉานเหมือนสีเลือดสด ๆ ที่เดียว นึกดูอะไรเช่นนั้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงให้ร้องดั่งระฆังไปทั่วบริเวณนั้น, ข้าพเจ้าได้ยินเสียงสาปแช่งอย่างแค้นใจ และได้ยินเสียงหวาดหวัตรว้ออย่างโหยหวน ประหนึ่งว่าเสียงเหล่านั้นจะคุกกระชากประสาทของข้าพเจ้าให้ขาดมือออกไปในบัดดล มนตร์ยากจะโรยนั้นหนอ.

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม เมื่อ ๑๒๐ ปีมาแล้ว นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พระราชอำนาจของพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖ ได้หลุดลอยไปโดยพระองค์มิได้ทรงคาดถึง จริงอยู่, ที่กรุงปารีสในขณะนั้นและก่อนหน้านั้นนานโขทีเดียว ที่ได้ยินเสียงรุมจับกันไปทั่ว และกระหึ่มกระชากกันต่อ ๆ ไปในระหว่างประชาชน ที่จะคิดทำการอะไรขึ้นอย่างหนึ่ง เพื่อสิทธิเสรีภาพและอิสรภาพของตนเอง เสียงรุมจับเหล่านั้นได้กระจายแพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว จนในที่สุดมันก็แผ่กว้างออกไป... และออกไปทั่วกรุงปารีส โดยทุกคนรับรองและเห็นชอบที่จะปฏิบัติการร่วมกันเพื่อความเป็นตัวของตัวเอง.

"จักมีนครีย์ประหารเสีย แล้วพวกเราจะมิมีชีวิตใหม่!"

"ข้ามันเสีย ... ข้ามันเสีย เราจะเป็นตัวของตัวเอง!"

นั่นคือเสียงกระหึ่มขู่มานอนหนทาง, ตรอกซอกและตามร้านเหล้าทั่วไป ไม่มีใครแบ่งแยกว่าพวกใดพวกใด ประชาชนทุกคนเป็นพวกเดียวกัน

● ปากวอ เคอลาคองคอร์ด ในกรุงปารีส ที่ซึ่งประชาชนจับพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖ และพระนางแมรีอังตวนีต ไปประหารด้วยกิโยติน.

หมด และมีความเห็นตรงกันว่ากรที่
จะโค่นอำนาจกษัตริย์ลงได้แน่ มีอยู่
เดียว คือ ... ข้า !

แม้กำลังของพวกเขาเหล่านั้น ยัง
น้อยนัก ทำอย่างไรเล่าจึงจะโค่นล้าง
อันสำคัญเพิ่มเติมเข้ามา เพราะการ
ปฏิบัติการเช่นนี้ เป็นการกระทำที่
ใหญ่หลวง ถ้าพลาดไป มีชัยหมาย
ถึงว่ากษัตริย์พระองค์นั้นแหละที่จะฆ่า
พวกเขาทั้งหมด เขาเหล่านั้นพากันขย
กรามแน่นแตรศึก ..คิก ..คิกที่จะได้
ลี้เพิ่มเติมแค่เพียงอย่างเดียว และ
พวกที่จะเข้ามาเป็น (ต่อจากหน้า ๓๕)

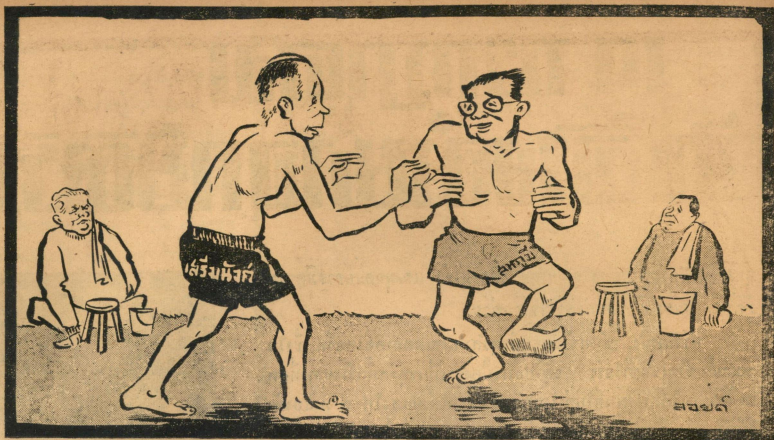
วันชาติของฝรั่งเศส หมายถึง
วันซึ่งประชาชนในกรุงปารีส
ลุกฮือขึ้นก่อปฏิวัติล้มกษัตริย์

แคว้นที่
สืบสิทธิการ
หมายถึง

วันเกิดจอมพล พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี ตลอดยุคสมัย
นักปฏิวัติมีชื่อ ของเมืองไทย

โดย "ส เสือ"

พอท้าวเจ้าสุโธมสมรสแล้วนั้น
นักโคธนั้นแต่เสียงสมาชิก วิภาควิ
จารลั่นชอญแต่เรื่องเลื่องถึง ที่สมุห
สภารซึ่งพึงระเร้าเรียบร้อยมาใหม่
ผลก็ปรากฏอย่างว่า พรรคเริ่มนักคิ
ลาไว้ยังเลื่องถึงเข้ามาตามเคย ทา
ไมระไมใด .. หรือสองไมใดเข้ามาช
ชนาครัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมห
ไทย... เลขาธิการพรรคเสรีนิยมคิลา
อีกวันเหลือแต่แห่งเชย ใต้คุมชนอง
การ "ดาว" ออกหาเสียงทั่วชนอง
แล้ว ยังไมได้ยังเลื่องอีก เราสองหม
คาญสัวระมีอะไรเกิดขึ้นใหม่ใดคงลา
ติคนั้น...เพ่งแต่พรรคสหภูมิไปราวคร
หาเสียงแข่งควยเท่านั้น เลขาธิการ
พรรคสหภูมิ ส.ส. สงวน จันทระสา
ยังหิวระโคธนี้ว่าจางจลลออกเรื่อง
มาย้ออกเล่นงานเอา แต่คราวนี้ค
คึกคักว ใโยคนเอาหัวของนายประ
เสริฐ...คนชัยคของ ส.ส. สงวน ที่
เกิดตามหลังมา เลยเป็นผู้ขึ้นมายไป
จับตัวนายคไปไ้ ทั้งที่ไ้เกิดเหตุ
ไฟฟ้าสว่างไสวเจ้าหน้าที่ตำรวจนำ
มายก ตำรวจยืนดิลล นอกเรือน
และยืนกันชักไป และทั้งที่จ้องจะเกิ
เทศนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมห
ไทย — อธิบดีกรมตำรวจ เจ้าศรียานันท์ อยู่
จนผู้ว่าราชการจังหวัด ห้างจากเกิ

ยังง—ยังง ก็แพ้ว ‘จรว’ วันยังคำ.

សក្តា-សិបបាត់

[illegible]

พอที่ ส.ส. อ่าวชัย เดินทางเข้ามาใน
สภาสกษกันยวชิย โสจายะ ผู้สมัครใน
จังหวัดสมุทรสาครในนาม พรรคสมมุติ
ซึ่งต้องไปไป บรรดาสมัครสหายทั้ง
หลายจึงพากันแสดงความรักใจ ก็ต้อง
พากันเลือกตั้งคราวนี้ไป แต่มกก็
อย่างว่า ส.ส. ส่วนมากก็รักคตยอยู่แล้ว
วออะไรเนื่อไรในการเลือกตั้ง เพราะ
ทุกคนได้ผ่านมากด้วยตัวของตัวเองทั้งนั้น
โดยเฉพาะฝ่ายนี้ มีโสมนสนนัฐบาล
ย่อมทราบดีว่า พรรคเริ่มมีคตลลัน
มีควมเก่งกลสามารถเพียงใด ในการ
เลือกตั้ง แตกรุ่นนี้ก็คิดขงใจเอาชนะ
ให้ประชาชนเขาจึงไปไ้ไป

ข้าฝ่ายส.ส. อารียา ไชยยกปาก
กล่า (ไม่ใช่ปากมอมเม) แต่งพรรค
สทภูมิทีวาระวันพร้อมกักกล่าวว่าไม่
เป็นไร คราวนี้ แพ้เพราะรู้ข้อแล้วว่า
เขาเล่นอย่างว่า แต่คราวหน้ายังมี
เลือกข้อดีใช้ประโยชน์ พล.ท. ประ

บุตร ภรรยาคน^๑ คราวนั้นเห็นทำเห็น
แค้นกันละ เชิญคุมขบวน 'ดาว' ขึ้น
ไปหาเลี้ยงที่เลี้ยงใหม่อีกที เถอะน้า
แล้วเรากอยกคนที่ชื่อว่า ราชบุตรเขย
ใหม่เขาจะเขื่อนไทม์เสริมมงคล...

เสียง อืด ดังๆ เตือนให้สมาชิก
ชั้นใต้ประชุม เปลี่ยนที่นั่งระงับโจ
เรียนที่เคยกวดวิชาให้กลับเรียนเข้ เว้น
สมาชิกแต่ละคน ทอยธนบัตรสู่ประ
ชุม พกกระเป๋มีบัตรประชุมไว้เวลาส.
๓๕. พฤศจิกายนที่ประชุมนั้นสมาชิกมา
ร่วมประชุมกันหนาตาพอๆ แต่เนื่อง
จากยังมีได้ประกาศแจ้งถึงประธานร
ประชาชน จึงทำต้องเชิญสมาชิกผู้คว
โสในที่ประชุมขึ้นทำหน้าที่ประธานช
คราวก่อน ตามข้อบังคับการประชุม
นาศรีเสวรี ๒ ที่มีสุคนธ์รัฐเลขา
การสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานผู้
สมาชิกประมาณ ๒๐ ผู้มาอยู่ได้แก่ประ
มุขชั้นต้นปลัดก. (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ช่วยด้วย... ช่วยด้วย!!!

เปรตผี คอยเขย่าเรอเรอ

จอมพล. พิบูลสงคราม ได้เปิดเปรตสัปดาห์เรอเรอ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน เป็นการขอม จานนแก่หนังสือพิมพ์แล้ว และได้ ประกาศทั้งภายในวันนั้นว่า หนังสือพิมพ์ที่ออกพบปะ นายกรัฐมนตรีอีก เมื่อไร ให้คัดลงกับอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และในเย็นวันนั้น อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ได้ชวนหนังสือพิมพ์ไปกินเลี้ยง เป็นการสนุกสนานที่ท่าอากาศยานไทยและตั้งแต่นั้นมา ก็ได้พบพาดจากอีก ถ้าหนังสือพิมพ์หนึ่งหรือสองฉบับจะพบจอมพล ป. พิบูลสงคราม จึงไม่มีข้ออีก.

ในวันศุกร์ที่ ๔ กรกฎาคม ซึ่งควรเป็นวันเปรตสัปดาห์เรอเรอของจอมพล ป. พิบูลสงคราม แต่เนื่องจาก "ไม่มีข่าวจากท่าเนียบ" หนังสือพิมพ์จึงเปลี่ยนไปประชุม เปรตสัปดาห์เรอเรอที่พรรคศตภูมิ ซึ่งดูเหมือนจะมีสาระสำคัญ ว่าด้วยเท่าๆ ที่ท่าเนียบเหมือนกัน.

การประชุมพรรคศตภูมิ ณ ชั้น ๓ อาคารพาณิชย์ชั้นที่ ๓ ส.ส. สุกิจ นิยมมานเทมิตร หัวหน้าพรรคโมโม่มาเป็นประธาน หลวงธรรพพิศาล เป็นประธานในที่ประชุมแทน นอกนั้นมี ส.ส. อารีและสมาชิกหน้าใหม่อีกสองสามคน.

อารี "ผมขอเปิดประชุม เติมพรรคศตภูมิ ไ้แก่ให้ท่านทราบว่า พรรคเราเรอเปรตสัปดาห์เรอเรอ ให้สัปดาห์ในวันศุกร์ทุกครั้ง ไม่ว่าพระภิกษุพระหรือไม่ว่า ต่อมาฉันหนังสือพิมพ์ว่าว่า ขอให้ในวันจันทร์ดีกว่าเพราะวันศุกร์ เป็นวันที่จอมพล เข้ายู่อื่นแล้ว ก็ควรจะรีบกันเข้า ถึงอย่างไรก็ในวันศุกร์ไว้ ให้จอมพลเขาฟังซึ่งเป็นสภามิตรวันจันทร์ เสวี่ประชาธิปไตยอันธังการ และเศรษฐกรวัน

พุด สภาวันพุดสัปดาห์ก็ควรยอมพลเสาวนายคว เพราะฉะนั้นสภามิตรก็ให้สภามิตรอยู่ทุกวันจันทร์"

ส.ส. "วันจันทร์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ให้สภามิตร"

อารี "อธิบดีให้สภามิตรไม่แน่นอน วันไหนอารีมิดก็มา มีพระราชการทำเนียบก็ไม่มี หนังสือพิมพ์ไม่ชอบ คอยแค้นก็ข่าวเท่านั้น ไม่สำคัญจึงก็ทางปล่อยไว้ไปเสีย"

อารี "ที่เปิดการประชุมวันนี้ มีเรื่องพรรคคือ รัฐบาลจะเสนออยู่คดี สภาวันประชุมคราวหน้า เพื่อขอให้กรมการรัฐสภาพิจารณาในรัฐธรรมนูญ ว่าจะเพิ่มสมาชิกประเภทสองได้หรือไม่ ผมเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ เพราะการมีความไม่มาตรา

๑๑๕ การมีความเป็นหน้าที่ของสภาไม่ใช่รัฐบาล ก็อีกประการหนึ่ง พรรคศตภูมิให้ข้อสังเกตว่า ในขณะที่สภาถูกตั้งตามมติบัญญัติแล้วหรือยัง ถ้ามีสภาแล้ว โฉมรัฐบาลจึงเสนอให้เพิ่มสมาชิกประเภทสอง การเพิ่มนี้รัฐธรรมนูญไว้ให้เท่ากัน ก่อนเข้าสภา แต่เมื่อสภาได้เข้ามาแล้วมีผู้แทนประเภทสองไม่เท่ากันประเภทหนึ่ง สภาเป็นไม่อะไรหรือ ถ้าสภายืนยันว่าเท่ากันมาแล้ว รัฐบาลก็เป็นการบริหารงานมา ๔ เดือนแล้ว ทั้งหมวกก็เขี่ยขึ้นหากฎหมายต่อไป"

หลวงธรรพ "ตามความในมาตรา ๑๑๕ สมาชิกประเภท ๒ ต้องเท่ากัน ถ้าสภาให้ความไปจนนี้ การประชุมที่สภามิตรก็ขึ้นก็หาใจการประชุมสภา อันถูกต้องของสภาไม่ เพราะ ส.ส. ไม่เท่ากัน ถ้าสภาพิจารณาแล้วควรเพิ่มประเภทสองเป็น ๑๑๑ คนแล้ว ก็เป็นการสมควรที่รัฐบาลจะไม่ต้องออกไป และรัฐบาลก็เป็นอะไรไป ต่อจากนั้นก็ต้องการเลือกประธานสภาประธานใหม่ เสนอชื่อนายกใหม่เลือกใหม่หมด และต้องลงมติของที่ประชุมว่า เป็นการถูกต้องหรือไม่"

อารี "ผมเห็นว่าสภาที่มีความให้เพิ่มประเภทสองไม่ได้ เพราะอนุมาตราสองได้แก่ ส.ส. ประเภทสองพรรคพวกขวัญแห่งกันไว้แล้ว การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีไม่ใช่ ส.ส. ประเภทสองตามรัฐธรรมนูญ เมื่อวานนี้ผมพบประธานสภา สมถามประธานว่า ส.ส. ประเภทสองอยู่ไกลออกแล้วหรือ ไม่ ประธานบอกว่า ยังไม่มีใครลาออกจาก ส.ส. ประเภทสองเลย ประธานว่าไม่มีใครลาออกเลย แล้วจอมพลจะกล่าว ว่า ชี้แจงอย่างไรได้ รัฐบาลเสนอข้อขึ้นไป จะไปขอว่า ขอช่อมอย่างไร ไม่มีใครลาออกก็พูดกล่าวข้อช่อมไม่มีได้ คึกความก็ไม่มี"

ส.ส. พ. "ถ้ารัฐบาลขอให้สภามิตร"

ธรรพ "ผู้แทนที่ห้องจอมพล. เวียงเงินเคื่อน" (อ่านต่อหน้า ๔๔)

บริษัทส่งเสริมอุตสาหกรรมขอให้คำประกันหนังสือร้อยล้าน พวกเราช่วยกันค้นในพรรคเสริมนี้คดีกล่าว... อย่าไปประกัน แต่กับข่อยราชครูเขาเขาอย่างนี้ เขาก็ชนะในที่ประชุม แต่กับกับบริษัทนี้จึง!

॥६॥

(ทั้งนั้น) เมื่อมีหนังสือพิมพ์ไปสัมภาษณ์ขอทราบความรู้สึกในการเลือกตัวจากนาย สงวน จันทรสชา เลขาธิการพรรคสหภูมิ นายสงวนพูดสั้น ๆ ว่า "อย่าให้ผมพูดดีกว่า เกี่ยวกับหัวใจแพชชั่นดี" สำหรับนาย **ปูลิสเหล็ก** พล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์ ผู้ขึ้นโป๊ลูกอยู่ เบื้องหลัง ความอดทนอดทนอดทนอดทน เวลาคราวนี้ไปขู่เสนอหน้าเลยคาเดียวว่า "แล้ว...ผมไม่ได้ขู่กันนะ" (พ่นคำพูดสั้นๆ) ส่วนท่านจอมพลแปลก พิบูลสงครามนั้นเสียใจไม่ได้มีใครไป "เพิ่ม" ความรู้สึกขอ ท่าน"ออกมา. บ้างไรก็ตามผู้สันตติกรรมนี้เชื่อกันว่า เมื่อจอมพลได้รับทราบข่าวชัยชนะของพรรคมนังคัง ครั้นแล้ว จอมพลก็ยังมีกระพุ่มแก้มแทบแตก พร้อมกับร้องอยู่ในใจว่า **"มันจักสิลา ย้อ!"** (นส.ม.สง.)

ข้างฝ่ายนาย **คง อภัยวงศ์** เอกอัครราชทูตฯ หลังจากวิจารณ์การเลือกตั้ง **"ไม่เจ็บบ่อย"** ที่สมุทรสาคร ด้วยความโง่เขลาว่า "สัปดาห์ที่สามที่สุด อย่างนี้ก็เจ็...เจ็บนะ" แล้ว ก็มีความคิดเห็นอย่างออกส้นว่า ในการเลือกตั้ง **แปรสัถยอนเฟอเรนซ์** เมื่อวันเสาร์ที่ ๖ ณ ย่านหน้าสนามกีฬา นายคงหาได้มานั่งเป็น **"แฮร์แมน"** ตามปรกติไม่ คงปล่อยให้ **นายใหญ่ ศวิตชาติ** เลขาธิการพรรคประชาธิปไตยมา **"โต้เคี้ยว"** แทนตลอดเวลา. สาเหตุที่ **"นายใหญ่"** ไม่ออกโรงคราวนี้ นายใหญ่แจ้งว่าเป็นเพราะหัวหน้าพรรคช่วยด้วยโรคลงท้องและอาเจียรเป็นโลหิต เนื่องจากความเสียบให้ถูกพรรคคิดนอกท่างลาออกไปสังกัดกับพรรคอื่น ๆ กันมาก ซึ่งระยะนี้พรรคประชาธิปไตยแพร่ขยายกำลังนอกและในสภาอีก ทุกันหลายครั้ง โรค **"จ๊วย"** จึงประทุขึ้นมาในอกของ

ใคร? ทำอะไร? ที่ไหน? ในการเมือง และ บุคคลที่น่าสนใจ

สืบ ตม. การเปลี่ยน

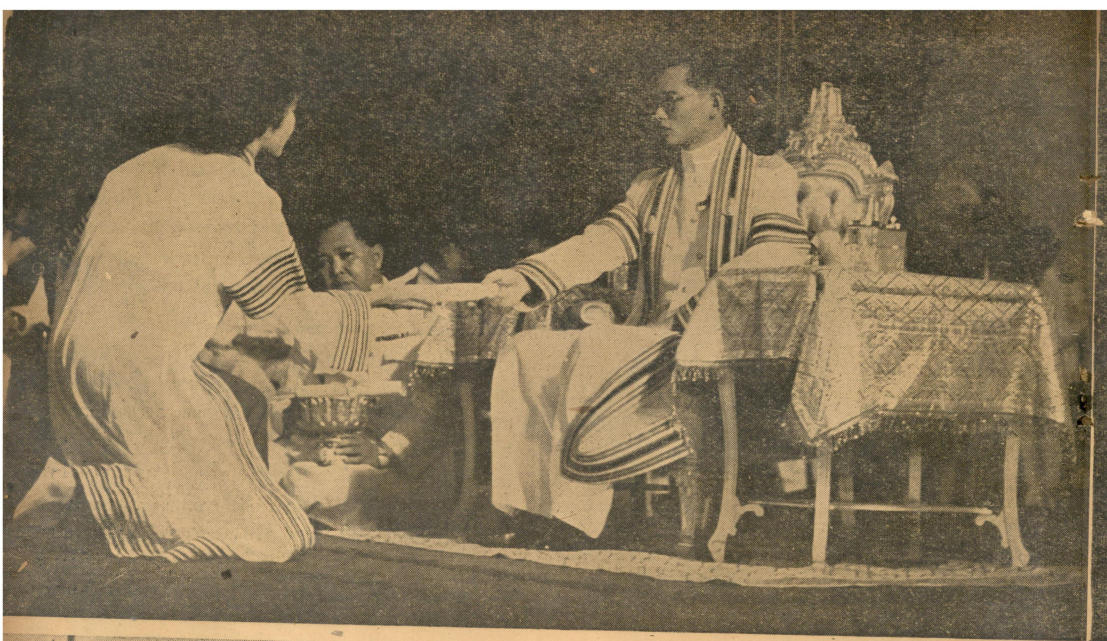
ข่าวดีที่สร้างความชื่นชมโลมโนลิให้แก่ พกนิกรชาวไทยทั้งหลายในรอบสัปดาห์ที่แล้วก็คือ ข่าวพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ประสูตพระราชธิดา เมื่อเวลา ๒๓.๐๓ นาฬิกาของคืนวันพฤหัสบดีที่ ๕ ก.ค. ๒๕๐๐ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต หลังจากทรงประสูตแล้ว ตามข่าวสำนักพระราชวังแถลงว่า ทั้งพระบรมราชินีนาถและพระเจ้าลูกยาเธอทรงพระเกษมสำราญยิ่ง.

คราวนี้ผมก็ขอสังเขปข่าวพลันเล็กน้อยในวงการเมือง ความปกติของเมตต่อไป. ข่าวแรกที่เห็นระลอกเสียงการขยับตัวให้ว่อนเล่นไม่พ้นก็คือ ข่าวการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกผู้แทนราษฎรที่จังหวัดสมุทรสาคร. ซึ่งปรากฏว่าสัปดาห์ก่อน นายคนของพรรคสหภูมิ นาย **ประเสริฐ ทรัพย์ประเสริฐ** ถูก **"ผู้กว้างขวาง"** ร่างอันผู้หนึ่งซึ่งวางตัวชวชนักฆ่าห้วยและเลือกสาคไป. และลงแม้ว่านายเฉลิม สวัสดิวัตน์ แห่งพรรคมนังคังลาเรชชยศึกทำคะแนนนำเข้าวันเลือกตั้งตาม แต่ก็ชนะคะแนนก็ ไรๆก็รู้กันทั่วเมืองว่ามาจาก **"พลรม ไฟไฟ"**

นายคง ถึงแก่กลืนหมอนนอนเสื่อไปดังกล่าว ระพันขึ้นมาหัวเราะให้ขำซึกเมื่อไหร่ นั้น จะแจ้งให้ทราบในโอกาสอันควรต่อไป... (ส่วนแล้วกัน...อย่างนี้ก็เจ็จจัน...เจ็จนๆ)

ใคร ใครเขาที่ว่า บรรดาคนที่ทางราชการบ้านการเมืองไม่ไ้ขึ้นเป็นกองส่งกอง เมื่อจอมพล **แปลก พิบูลสงคราม** ในฐานะนายกรัฐมนตรีขึ้นรับ **"ต่อเชื้อ"** กับบรรดาชาวหนังสือพิมพ์ทั้งหลายอีก, หลังจากใครว่า **"กะบิงกะบอน"** ไปเสียหลายเวลา การกลืนหมอนนอนเสื่อพิมพ์ใหม่ มีข่าวกระเด็นกระลาเยมว่า นอกจากการเขี่ยการพชปะกัยกันหนังสือพิมพ์ให้ย่อยกว่าเหมือนแต่ก่อนแล้วจอมพลไป. ในฐานะหัวหน้าพรรค-มนังคังลา ยังดำรงเดิม **"สำราญความบกพร่อง"** ของรัฐบาลและของพรรคมนังคังอีกด้วย. สำหรับทางด้านคณะรัฐบาลนั้น จอมพลไป. ใดย่อมมีข้อเสนองาน **สวัสดิ์ คับปรกอบ** รัฐมนตรีช่วยว่าการสาธารณสุข หรืออันหนึ่ง **"ควาต่อต้านหัวใหญ่"** ซึ่งมีสาระทั้งความอยู่สองข้อด้วยกันว่า. นั้นข่าวราชการหรือพรรคเสริมมนังคังลาของพรรคหรือเอนเลสิ่งใดบ้าง มีประชาชนไม่ชอบ, สอง.จะมีทางแก้ไขหรือยังจนความผิดปก-จักกล่าวแน่นอนอย่างใด **"ให้สั้นให้โยลละเขียบ.ไว้พิจารณาแล้วกันดีกว่า"** "เมื่อคุณเสนอมานแล้ว ผมขอรับรองว่าผมมีอยู่ติดกันนี้" (ตาม ผนข.อยู่ไปทางหัวอก)

นางนารเระไค้อดปรากฏกาย ให้ปากให้คำกัหนังสือพิมพ์สักที จอมพลผิน **"ป้า"** ชุนทวน จึงแสดงอะไรต่อมิอะไรเสียยาว **(อ่านต่อหน้า ๔๔)**

“ขอให้ท่านจงปฏิบัติหน้าที่ด

เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคมนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จไปพระราชทาน
พระบรมราชูปถัมภ์แก่คณะนักเรียนในโรงเรียนปทุมคงคาและโรงเรียนปทุม
คงคาในพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตรัสว่า “ขอให้ท่านจงปฏิบัติ

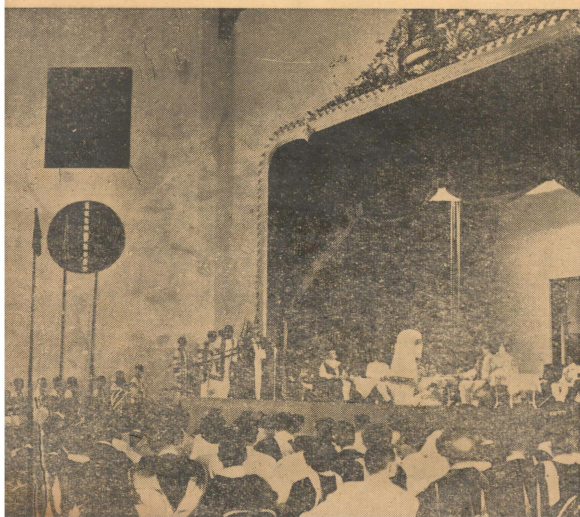

ถว้ความเชือสตัยสุจริต”

ทานปริญาบัตรและอนุปริญาบัตรแก่นิสิตที่สำเร็จการศึกษาปี ๒๔๕๕ ณ หอ
วิชาต่างๆ ทั่วไทยและต่างประเทศไปเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทอย่างคับคั่ง ตอน
ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต”

ภาพโดย “ตากล้อง โท สัปดาห์”

เรื่องขบขัน

ดีที "เจ้าคำ" คนเดียว.

สิ่งที่ได้ดราม... เมโทรโกลด์วินแมเยอร์ กับโรงหนังคิงส์ตันอ
หนึ่งนำออกเรื่องหนึ่งนั่นคือ "โจรพยาบาท" (Something of Value) เป็นหนัง
แอ็กชันคาวบอย เมโทรโกลด์วินแมเยอร์ ร็อก ฮิตสัน, คานา วินเจอร์, ซิก
นีย์ บิวคเกอร์, คาราฟิวส์ และนักแสดงอื่นๆ อีกพอสมควร.

ความจริงหนังเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของผัว-เมีย ซึ่งเป็นเรื่อง "จำ
ใจ" อยู่บนหัวอกของคนทั้งสองผัวมานานมากแล้ว ทั้งยังถูก และเมวกัน
แต่ "โจรพยาบาท" เป็นเรื่องราวของผัวสาวอังกฤษกับผัวตัวแสบอเมริกัน
ได้เกิดขึ้นในอเมริกา กระนั้น "เม-มา" โดยพวกขบขันลูกอีสานสู้กับ "ผู้
ปกครอง" ฝ่ายอังกฤษเพื่อสิทธิเสรีภาพในแผ่นดินของตน.

รอเบิร์ต รูธก ผู้ประพันธ์เรื่อง Something of Value นี้เก่งจริง เขา
วางเรื่องไว้เหมาะมาก สำหรับความสัมพันธ์อย่างซับซ้อนระหว่างคนผัวสาว
คนหนึ่งกับผัวอีกคนหนึ่ง ซึ่งรักใคร่ซอซอซอกันตั้งแต่เล็กจนโต คนผัว
คำนี้คือ คิมาน ซึ่งแสดงโดย ซิกนีย์ บิวคเกอร์ ฝ่ายหญิงโกลด์วินแมเยอร์
หน้าใหญ่ของพวกเม-มา ส่วนคนผัวสาวผู้หนักอึ้ง มีเคอร์ แม็กเคนซีแสดง
โดย ร็อก ฮิตสัน ลูกชายนักสำรวจภูมิประเทศ ซึ่งเขาไปตั้งรกรากอยู่ในแอฟ
ริกาตามแต่ใจใคร่ใจเล็ก ๆ ซึ่งต่อมาได้รับอาสาเจ้าหน้าที่ไปเกลี้ยกล่อมหัว
หนามา-มา เพื่อคนเกล็ดของเขาเอง จนเจียนสำเร็จ แต่...

เพราะคนของเขานั่นเอง ซึ่งถูกลูกคนซึ่งออกไปกระหน่ำกลุ่มคน
ของคิมานเสียก่อน คิมานจึงเข้าไปลิดคิมานที่คอเสื้อไม่ให้ขอลอกให้เขา
ฝ่ายที่บ่อน้ำเพื่อการเจรจาโดยสันติวิธี แกล้งตีหักหลังเสีย คนของเขาถูก

จากเรื่อง "โจรพยาบาท" ตอนที่เพื่อน
ผิวขาวจะฉวยไปเจรจาตกลง "เพื่อ
สันติภาพ" กันอย่างไม่ไว้วางใจ.

กระสุนยื่นกายหมก แม้แต่เมียรัก เ็น
ไว้เสียแต่ลูกน้อย ซึ่งพลาดจากกระ
สุนไปไ้ คิมานห้อยลูกน้อยฝ่ายกระสุน
ไปอย่างหวุดหวิด แทบเอาตัวไม่รอด
คอนันต์แหละ ที่เป็นคณธซึ่งเราจะได้รัย
ความคั่นคั่นน่าใจหาย และรู้สึกเห็น
ใจคิมานเหลือเกิน เห็นใจในข้อที่ว่า
เขาปรารถนาดีต่อคนผัวสาวแล้ว แต่
เขากล้นลูกคนผัวสาวนี้เองทรงยัดเข้า
ให้อย่างเต็มเปา ความคั่นของคิมาน
พุงเข้าใส่เคอร์ โกลด์วิน แม็กเคนซี
เสียว่า ปะเคอร์คนเคยเก่าแก่หลอก
ลวงเขา หลอกเขามาเพื่อฆ่าเสีย
เท่านั้น.
(อ่านต่อหน้า ๓๐)

□ สภา-สปีดท์

ต่อจากหน้า ๒๙

นวนคองการ [แต่ไม่มีโครดอน จึงจำเป็น
ต้อง] ประชุมลิตเอกาเฟิง ๕ คน โดยทาง
สถานีวิทยุซึ่งอยู่ในนครซานฟรานซิสโก แล้วให้
กาซึ่งผู้จะเลือก ประกาศผล อ้างว่า ฝ่ายคนถูก
สละหรือออกตามระเบียบ ๘๖ ได้แก่ ฌอนริการ
ที่เล่าว่าคบคิดกับกามาในบั้นแล้วคือ พอล อ.
เมา เทอร์ลิต บักริเยอจิล นายสุรพงษ์ ศรี
รัตน์ พอล.ท. ทอว์กับนาท เสนอการ นายสุริ
ยะ จิตตะสังคะ ร.ด.ท. สุริยน โรวา พ.อ. ประ
สงค์ เฉลิมสุข พอล.จ.พระศักดิ์สวัสดิวิภาค พลต.
กฤษ ปุณณกันต์ และพลจ.บุญชัย สีระวา.

พอได้เวลา ๑๐.๓๐. จอมพล

สฤษดิ์ ขณะชี้ตัว ก็เห็นเข้าผู้ที่ยี่สิบ ฌอน
เค็งคู่มักกับ "พ้อ" พื่ออเนแห่งรัฐประ
หารมือเก่าขึ้น ฟันยันทงหนึ่งจึง
ไม่รู้ว่าเรื่องอะไร หมุนจอมพลสฤษดิ์
กำลังเป็นจุฬาลงกรณ์ เกี่ยวกับการคง
พรรคสฤษดิ์ มีคนถามกันเรื่อยมาว่า
พรรคสฤษดิ์มีตัวรัฐประหาร บัญชีเสมออย่าง
ไรที่ไม่ใคร่เชื่อว่าไม่ได้เกี่ยวข้อง จน
ในที่สุดก็ถูกยักยอกขึ้นถึงสี่หมื่นห้า เป็น
รัฐมนตรีอยู่กับจอมพล. ไปเป็นหัว
หนท้ายหรือสนับสนุนพรรคสฤษดิ์ได้อย่างไร
โร จอมพล.จะโต้ได้กระไรถึง
ขนาดนี้ถึงไม่ใคร่จะเชื่อ.

จอมพลสฤษดิ์กับ "พ้อ" จึงกัน
ไปนั่งเก้าอี้ตัวหลังจอมพล. เห็นจอม
พล. กระซิบบอกพ้อ ๒-๓ คำแล้วพิ
วักไปนั่งข้างจอมพลสฤษดิ์คุยกันอยู่
คน อ้วน หักแก้มแดงเชียว เม่า ครบ
หน้า ทั้งน้อยผู้ถือหลังลูกขุนขึ้น
ขบะไรทั้ง จอมพลสฤษดิ์ แล้วยกหัว
เราะ แต่จอมพลสฤษดิ์ไม่หันหน้า
ร้ายอะไรหน้าตาเฉย มีเสียงวาท
จะกระซิบเร็วตัวตุลกลีบ ๖๘ ทัพที่
ราชชนมจากดอนเมืองไวโซ่ เบี่ยง
ละกรมัง.

ขณะที่ประชุมกำลังเลิกการมา
การกันอยู่ของหมื่น ส.ส. สมศักดิ์
สมบุญเทพชัย "ตาวัวเม่า" แห่ง
ราชบุรี ผู้ถูกประชาชนลงมติคว่ำ
ไล่ไปอยู่ๆ เมื่อคว่ำไปพวกลูก
ก็เริ่มมาทางที่นั่งหลังหมื่น พื่อ
เข้าไปยังภส.ส.น.ทันกลุ่ม กระ

ชีวิตประชาชนอยู่ทุกข์หนึ่งแล้ว ก็หันมา
ซุกก้นอยู่แทนหนึ่งเสียพิมพ์ ทั้งงูจกชาว
อยู่ว่า ทั้งงูจกชาวไหนไม่จริง
ความหวังประชาชนพร้อมคือร้อยทั้งห้า
หาก ว่าแล้วก็ยกคนซุ่มท่าตามถนนค
ว่าฝ่ายค้านที่ไปพูดที่สมุทรสาคร นก
ก็ขึ้นอยู่ในเสนาแล้วว่ามีคนมากในระ
มาอีกคนยังไป ถ้าเขาเห็นแรงมาก
ก็อีกทีไหนก็ยังไม่ ว่าแล้ว "ดาวบ
นี่" ก็ลุกขึ้นเดินไปนั่งข้างหน้าชวอ
เพื่อกลึงไ้ที่ถือเอาไป เพราะใช้
เรื่องถูกให้ เมื่อคราวประชุมพรรค
คราวที่แล้ว ก็ถูกที่ประชุมให้เอา
เหมือนกันเพราะไปเสนอเรื่องไม่เข้าทำ
ขึ้นในที่ประชุม.

พอจะเลือกกรรมการชุดที่ ๒
เกี่ยวกับการศึกษา ส.ส.พิริย นาค
แห่งพรรคพวก ก็ว่าร่างที่ประชุม
เข้ยกกรรมการชุดที่ ๒ ที่ไม่ใคร่พอ
อันนี้ไม่ใช่ใครจะรู้เรื่องว่า เพื่อไม่ให้
เสียเวลาของสภา จึงขอเสนอให้การ
เลือกกรรมการขึ้น เป็นไปตามความ
เห็นของรัฐบาลแล้วกัน เพราะรัฐบาล
ตกลงกันมาแล้ว เลือกก็ชนะทุกทีเสีย
เวลาเปล่า ๆ

พอ ส.ส. พริย นาคนั่งลง "ดาว
บ่อนี่" สัมผัสก็ มวยคู่อาฆาตจาก
สมุทรสาคร ก็ลุกขึ้นเดินงานหนักแต่
ประธานฯ เห็นจะเปลี่ยนเวลาของสภา
โดยให้หยุด จึงยอมให้ให้พักเล่นอา
"ดาวบ่อนี่" คงขึ้นระงับไปอยู่เป็น
นาน.

ฝ่ายจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งนั่ง
เรือไปรับอยู่ที่วัดถึงกับประธานสภา ที่ศาลา
ลูกจัน เสนอท่านผู้ฟังเรื่องอดีต ส.ส.คนมาบอก
เข้าเป็นกรรมการการศึกษา แม้เห็นจะมี
ตกปากตกคำกับมาก่อน จอมพลก็เสนอชื่อ
เท่านั้น ท่านผู้ฟังรู้สึกจะตกใจเล็กน้อย เสนอ
ขึ้นขึ้นแล้วกล่าวไปจอมพลว่า ท่านเอง "ไปเอา
ใจไหนจะอะไร" แล้วก็หันหน้าขึ้นอย่างนึกขำและ
ขึ้น แล้วก็เขียนอะไรๆ ขยุกขยิกออกไป คงคิด
ว่าจะถูกขึ้นก่อนก็ไม่ว่า จอมพลก็ให้เสนอขึ้นมา
แล้วในฐานะ "ครูเก่า" จะคนที่ถูกอะไรอยู่
เลือกมาทำอะไรจะหวังอะไร เห็นจะเป็นด้วยเหตุ
นี้กระนั้นท่านผู้ฟังจึงไม่ได้มีสศทว่าที่ ประหว
จอมพล. แต่อย่างไร การเลือกคณะกรรมการ
ประจำคณะต่าง ๆ รวม ๘ ชุดก็เสร็จโดยเรียบร้อย
ตามความต้องการของรัฐบาลทุกประการสมาชิก
พรรคเสรีนิยมก็กลายเป็นกรรมการเดิมที่คน

ตบใต้ตบ

ว่า รบ. ชนลุกจอกขย่งแย่งอำนาจ.

(จากเคเลิมส์ ๖ ก.ค. ๒๕๐๐)

คำพูดข้างบนนี้เป็นตอนที่ให้สัมภาษณ์ กับผู้แทนหนังสือพิมพ์สอง จอมพล ป. พิบูลสงคราม
ซึ่งก็เท่ากับการยอมรับโดยปริยาย ถึงการแตกแยกได้ขึ้นแล้วในวงการของรัฐบาล ทั้งทางคณะรัฐมนตรี
และในพรรคเสรีนิยมนักคิด ทำให้เรามองเห็นพื้นฐานของรัฐบาลที่รุ่มร้อนไ้ยิ่งกว่า ไม่สู้มีรากฐานมั่นคง
ควรแก่ความไว้วางใจเท่าใดนัก โดยเฉพาะการแตกแยกของพรรคเสรี ทำให้คะแนนเสียงในสภาของรัฐบาล
ต้องถูกตัดทอนลงไปถึง ๒๐ คะแนน และในขณะที่มีความขัดแย้งกันเช่นนี้แล้ว ก็แพร่ออกมาอีก ว่าจะมี ส.ส. ใน
สังกัดพรรคเสรี หลายคน เกริ่นตัวที่จะแยกหรือถอนจากออกมาอีก ฐานะของรัฐบาลจึงย่นแตร่อย่างลง
ไปทุกที และคงถึงคราวลงไปในวันหนึ่งก็มิได้ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่สามารถจะกู้สถานการณ์ให้กระตือรือร้น
กว่าเดิม.

การเลือกตั้งประธานสภาในคราวเปิดประชุมครั้งนี้ เราเห็นได้อย่างชัดแจ้งว่าถ้าหากไม่มีประเทษ เข้าก
ไว้แล้ว รัฐบาลก็จะต้องเผชิญหน้าด้วยอันตราย ซึ่งในระบอบประชาธิปไตย เราชนถือได้ว่ารัฐบาลชุดจอม
พล ป. ต้องถึงกาลอวสานลงไปแล้ว การชนะด้วยเสียง ส.ส. ประเทษ ซึ่งมีใช้ประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาใหม่ มัน
เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรจะคำนึงอย่างยิ่ง เพราะมันเป็นการชนะด้วยอำนาจมิใช่ชนะด้วยการเห็นชอบของประชาชน
โดยตรง เราไม่เข้าใจว่าความรู้สึกของคณะรัฐบาล จะไม่เยี่ยงสามัญชนทั่วไปหรือไม่ แต่การทนอยู่ต่อไปของรั
บาลชุดปัจจุบันนี้ ก็ได้เป็นคำตอบอย่างดีที่สุดแล้ว.

เราไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด รัฐบาลชุดนี้จึงไม่ยอมแก้ไขสถานการณ์ได้ขึ้น ทั้งๆ ที่มีช่องทาง
พอที่จะทำได้ หรือเป็นเพราะว่ารัฐบาลชุดนี้ยังคงคิดว่าประชาชนยังสนับสนุนอยู่ แม้ถึงในน้ำก็จะเป็นไป
เพราะเสียงประชาชนที่กระโถนอยู่ข้างตื้นๆ ไม่มีใครนิยมชมชื่นกับรัฐบาลเลยนอกจากกระตือรือร้นของรั
บาลเท่านั้น ที่พยายามเขี้ยวกันไปอย่างลำเค็ญเต็มที่ และขณะเดียวกันกับที่รัฐบาลมีแผน ก็เท่ากับการ
สร้างอิทธิพลของฝ่ายค้านให้มีอิทธิพลเหนืออีกใจไประชาชนมากขึ้น จนกระทั่งมีบุคคลในคณะรัฐบาลโดยมอ

หน้าที่ของท่านข้าราชการ.

[illegible]

๐ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

ยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่เราน่าจะควรมองและเห็นพ้องด้วยกับท่านนายกรัฐมนตรี อย่างจริงใจก็คือท่านได้กล่าวว่าจะขายเครื่องบินเอเจแม็วซ์ "เรือเคินทะเล" ๕ ลำ ให้กับกรีซได้กร่า ทำให้ผู้เขียนระลึกถึงกาลเมื่อ ๒-๓ ปีมาแล้ว มีนายทหารเรือชั้นนายพลหนึ่งซึ่งได้เล่าให้ผู้เขียนฟังว่า ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกลาโหม ไปราชการกับนายพลเรือชั้นว่า "ตราใบที่ประเทศไทยยังมีทะเลเคินคอกับต่างประเทศอยู่ และการกลืนสินค้านำเข้าออกคึกคักด้วยไม่มีเรือ และคนของเรเองแล้ว ประเทศไทยจะหาความสุขสมบูรณ์ได้ไหม" ซึ่งแสดงให้เห็นว่าท่านจอมพล ป. เป็นพหุสตรบุรุษกิจการส่วนตัว ของประเทศอยู่มากทีเดียว ดังนั้นการที่รัฐบาลดำรงข้อเอกราชดินแดน ถ้าเป็นผลสำเร็จก็จะช่วยให้เศรษฐกิจของชาติดีขึ้นกว่าแน่นอนมาก.

เมื่อ ๔๐ ปีมาแล้ว เรเคยมีบริษัทพาณิชย์นำวิสัยมาโดยใช้เรือเคินทะเลของเยอรมันที่เรากล่าวมาเป็นราชพัสดุมาได้เมื่อ สงครามโลกครั้งที่ ๑ แค่วิชัยทั้งดั่งกลืนเล็กไปโดยเราเอาหมูของคนต่างชาติมาขายไทย และชาติอื่นๆ ที่เขาถึงวิชัยกินกินเรือเวลาได้เรียกเรา วิสัยหน้าเราไปไกลมาก มีเรือทั้งหลายร้อยลำ แม้แต่ประเทศเอเธนส์ใหม่ ๆ เช่น อินเดียน, เฟลลอปินส์ และ อินโดนีเซีย ซึ่งเวลา ๕-๖ ปีมาแล้วนั้น ก็มีเรือพาณิชย์เคินทะเลมากกว่าไทยเสียแล้ว ทั้งๆ ที่ขณะนั้นเรามีบริษัทเรือเคินทะเลอยู่ถึงสิบบริษัท ขณะที่เราเขียนถึงตอนนี้มีผู้ถามว่ากล่าวถึงเขียนเรื่องอะไร ก็ตอบไปโดยคร่าวๆ ว่ากำลังศึกษาว่าชาวเยอรมันที่ค้าขายเรือพาณิชย์ ผู้นำเข้าให้ในเครื่องขึ้นที่ ว่าเขาเอาเงินมาซื้อเรือขึ้น กลับก็ถกของซื้อเครื่องขึ้นใหม่แล้ว มันเขียนโดยยั่วชวนคนที่เขาเรือพาณิชย์ เข้ามาพิพาทกับกรขายเครื่องขึ้น และ เรือซื้อเรือพาณิชย์ก็กลายเป็นอากาศยานไป เท่จริงอย่างไรไม่ทราบแต่ผู้เล่าไม่ใช้คนพวกกบฏเกษ.

ความคิดของท่านจอมพล ป. ในการให้สินทรัพย์ใหม่ทั้งดั่งกับเขาขอสถานะเป็นผลสำเร็จได้พอสมควร ย่อมแล้วแต่ข้ออุปสรรคของทางเรือไปได้นานหรือได้ ซึ่งไม่มีอะไรยากแก่ให้ถูกใจ ย่อมแล้วแต่กับชีวิตพหุวิภาคการเมืองของทางที่ประกอบด้วยการบริหารรัฐที่เท่าใดไรจะสมบูรณ์ เราเริ่มข้อถือโอกาสไปบรรณ ๖ บรรณแล้วกันดีกว่าใน ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๐๐ อาจพอเห็นด้านข้อให้ประเทศ "โอโรคาปยามาลา" ตามพุทธระบับคือว่า ความไม่มีโรคภัยแล้งประเสริฐ เพื่อให้อาณาประชาราษฎร์ของประเทศไทยที่เท่าใดมีส่วนระโงมมาเป็นเวลาอันยาวนาน.

ตำรวจกับราษฎร: เรามองความขึ้นที่ได้ทราบความเข้มแข็ง ของตำรวจใหญ่สถานที่ตำรวจปทุมธานี ที่กำลังมีการกักกัน พวกโจ และ อันธพาล ที่บริเวณหัวลำโพงโดยเฉพาะอย่างซึ่งบริเวณสถานีรถไฟ และเราเข้าใจว่าที่ตำรวจขึ้นกักตขังกระเปาะของผู้อยู่โดยสวได้เป็นการใหญ่ กล่าวด้วยถ้อยคำเป็นความผิดของตำรวจใหญ่ผู้เขียนเคยบอกกัน อันที่จริงการกลืนเอมิเยนเป็นอันได้มาซึ่งอำนาจหลายอันแล้วรวมทั้งเรื่องใดก็ตามโดยสารนี้ด้วย แต่ปัญญากว่านักเลงโคที่เข็นหัวหน้า "โจ" และอันธพาลด้วยนั้นอยู่ในอุ้งมือของนายตำรวจใหญ่ ซึ่งพวกแคววรถออกสักคันและรองเมืองทวายกันก็ เขาก็ถอยขายซึ่งแกล้งเมืองใดก็ถอยมา เช่นรถแท็กซี่ถ้าไม่ใช่ชาวองเขาหรือลูกน้องแล้วไล่เข้ามาไม่ก็ ถ้าไม่ตำรวจ

แลงถึงหัวเกาะกระชอกไม่ถูกหัก โคนขุ่นก็เลงเงาเงา และผู้ที่แยกหน้ามาทางที่จังหวัดถูกดลกลการณนี้ก็เพราะพวกลูกขานนี้เอง.

การที่ตำรวจใหญ่ปทุมธานี ขอให้ผู้ ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือถูกขังแกลงเหตุอุกฉกรรจ์ตำรวจนั้น คงไม่ได้โดยประการใด เพราะผู้ที่ได้รับความเสียหายมักมีภัยถึงต่อการเสียเวลา และต้องไปเป็นพยานที่โรงศาล ทั้งกลัวจะถูกขังแกลงในวันข้างหน้า เราเห็นว่า นอกจากตำรวจจะจัดตำรวจนอกเครื่องแบบ ซึ่งเข้าใจว่าได้อยู่แล้ว คงยังเกล็ดกรณและสลับครับทั้ง แต่คนกระนั้นก็ยังไม่เหมาะที่จะเข้าไปสอดส่ายกับการต่อรองการระหว่างเอกชนและคนชั้น ทางที่ดีสุดตำรวจควรจัดบริการช่วยเหลือเรียกให้ ถ้ามีผู้ ไปขอรับสิ่งที่ดีที่อันอธิบดีตำรวจควรช่วยเหลือราษฎรอยู่แล้ว โดยนับว่า "บริการ" ไว้ที่ดูยามตำรวจหน้าสถานีรถไฟนั้น และว่าหากให้เสร็จ ก็จะต้องเรียกคดีก็ได้ และคดีปัญหาเรื่องการ "โจ" ด้วย เพราะเรารู้คดีทั้งเข้าไปจนรู้คนโดยสวได้ด้วยความปลอดภัย ในเมื่อตำรวจไม่ร่วมมือกันด้วยกับอันธพาลดังเช่นแต่ก่อนนี้ และขังเป็นคุนประโชชน์อันใหญ่ยิ่งแก่คนโดยสวที่มากทางจังหวัดวันละหลายพันคน.

ขณะที่เรากำลังพูดถึงตำรวจไทยอยู่นี้ มีผู้ส่งหนังสือพิมพ์เรื่องปริยปรัง ตำรวจของจีนแดง มาให้อ่าน ก็กล่าวถึงนโยบายกรมระโงการันมาเล่าสู่กันฟังซึ่งทางสมศวร เหมะเจอดุง ประธานพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ประกาศเมื่อ ๒๕ มิ.ย. ว่า ตำรวจของจีนแดงทั้งขบวนการกำกับดูแลของมหาชน และให้ชื่อขบวนการใหม่ว่า "ขบวนการตำรวจของประชาชน" มีหน้าที่ขังอัยการการกัอัยการกรรมรักษาความสงบเรียบร้อยและมั่นคงของประชาชน ราษฎรแลภพพิสมัยและสิทธิประโยชน์อันถูกคุกคามกฎหมายของพลเมืองจีนเป็นงานอยู่ในกรอบของระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้งานดำเนินตามโครงการสร้างสรรค์ที่ลัทธิสังคมนิยม ตำรวจก็ถือเอาความเห็นของมหาชน โดยทำการกักขังอย่างใกล้ชิดและสลับครับฟังความผิดที่เกี่ยวกับขมมิอยู่ใต้อาณัติการกำกับดูแลของระบอบราษฎร ทั้งคงปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดกับวิธีใช้ประชาชนโดยไม่มีเห็นแก่ความเห็นอัยการด้วย ฟังดูก็ล้นม้ายคล้ายคลึงกับความคิดที่ของท่านอธิบดีตำรวจไทยที่ระปรยุ่งใหม่.

เมื่อพูดถึงตำรวจกับราษฎรขบวนการที่บริวตสละนี้เราไม่เข้าใจใหม่แล้ว ก็หาที่เราอดคิดถึงบางที่ที่ถามว่ามีใครมีความรู้เกี่ยวกับระบอบการกักขังไว้ ซึ่งถ้าจริงเท่าที่กล่าวไปเมืองนอกเมืองน้อยอยู่หลายสิบคนหรือสองให้มีพนักงานช่วยเหลือคนโดยสวเพื่อให้อาณัติไม่ทราบและอาจรู้เช่นเดียวที่ที่ต่างประเทศเช่นปฏิบัติกับชาวสวามีผู้เข้า โดยปฏิบัติงานแตกต่างที่ทหารเออร์ไรก็ได้เห็นได้ โดยที่ทั้งนี้ เรายังกระอักใจๆ เขียนไว้ว่า "ASK THE MAN IN GREY" "ถามคนแต่งเทา" ซึ่งพนักงานผู้ที่มีความสามารถโดยสวมากอันที่จริงคือตัวนี้ที่มี "โศกาน" เหมือนกัน แต่อยู่ในห้องหนึ่งจึงคนโดยสวบางจำพวกไม่สามารถจะไปถามได้ เพราะไม่ทราบวิธีข้อโทษ แม้แต่เองผู้เขียน ที่แรกก็เดินหาอยู่หลายคนเหมือนกัน อันที่จริงงานอย่างว่า เดินให้ที่คนในบริวตสละมีแล้ว คนโดยสวบางเป็นข้าราชการทั้งที่ไปถามได้แต่ข้อสำคัญต้องเลือกคนว่า ๑๐ แล้วแล้วและไปเป็นจนเจองานจะให้เป็นประโยชน์อันแท้จริง.

ยังมีผู้เขียนขอเปิดหมวกให้แก่นาย เกษฯ เปลี่ยนวิถี ในการที่คอมมิวนิสต์ที่พิพาทกับคนของอเมริกาซึ่งมีสินทรัพย์-รายวันและขอแสดงความเป็นอันกับคนบรรพชาธิกาหนึ่งสื่อพิมพ์ซึ่งนับด้วยที่ได้มีมาไว้กรวยเงาของเอเธนส์ นับว่าผู้ถามและบุคคลที่ได้จัดการแนะนำให้เรื่องนี้เป็นเรื่องไปให้กองการกักขังของระบอบการกักขังกัน เป็นสาเหตุพหุขมกับเป็นพหุพลาสน์พหุชนอันแท้จริง มีสาเหตุอื่นๆ ที่ถ้อยของระเรธูปคณณินนี้ที่ปรากฏกฎหมายโนถึงที่ผิด และที่ถ้อยตามสติสุหาในจำนวนชน ผู้เขียนรู้สึกความทุกข์ใจจริงๆ ที่ให้สวามะเจือเรื่องเช่นนี้ เพราะเป็นคำโง่งมจริง และขออีกอาณันรพทพที่กล่าวมาและผู้จัดการรับคดีนี้มีความสุขหรือดีจริงๆ ขนไปด้วย.

(อ่านต่อหน้า ๓๓๓)

บันทึกที่เป็นประวัติศาสตร์ควรเก็บไว้สอนลูกสอนหลาน
หนังสือเล่มเดียวที่บรรพบุรุษการณของนักการเมืองไทยในยุค “การเลือกตั้ง ๒๕๐๐”

นั่นคือ เลือกตั้งทุ่งพหลบาล โดย ไทยน้อย - รุ่งโรจน์ ณ นคร

ความสิ้นปรพทางการเมือง — ประชาธิปไตยของมวลชนที่หลายแหล่งหลายดงเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ ได้ทำให้ “ไทยน้อย” และ “รุ่งโรจน์ ณ นคร” พบกันเพื่อบันทึกเรื่องนี้จากเหตุการณ์ที่เป็นจริงของการเลือกตั้งที่พรรคชาตินาชากรให้แบบฉบับ และวิฤตคำเพื่อเป็นอนุสรณ์ในระบบประชาธิปไตย — กองพลน้อยพหล บำนาจหมื่น กระชากรักคำถึงออกทุกจุด เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ มาถึงพลเรือน ไฟฟ้า น้ำก็มีแบบแปลี่ยนเพื่องานหนาแตร

เสียงไม้เท้า เสียงคำรามของกองพลน้อยพหล ซึ่งไม่มีคิดจะรักกับเสียงคำรามของสัตว์ป่าที่คุกคามประชาชนอย่างเพียงพายุ

ประชาชนท่าใด ๆ ผู้ที่คิดจะระบอบการปกครองประชาธิปไตย ถูกอันธพาลที่มีมือฉมังมือขวานหัวแยะ เข้าทุบทุตีแถมหัวของเขานี้ที่ตัวจริงจะรักษาเหตุการณ์ในวันนั้นความหน้าของผู้สมัครรับเลือกตั้งของเผด็จการคองทั้ง ห้อมล้อมใคร่เลือกตั้งไปจนกองพะเนินระบึกมื่อ ปีนกลมื่อ และอำนาจมืด ถูกนำออกมาในวันนั้น หัวเราะอาฆาตภัยไทยประชาธิปไตย คับลงภายหลังจากที่จอมพลแปลกไปลงคะแนนเสียง นับจากนั้นนับตั้งไป พระนคร — ธนบุรีและหัวราอาณจักร ตกอยู่ในสภาพไม่ปกติ “เมืองอันธพาล”

อันธพาลคูดิ หั้วแยะ ได้แสดงให้เห็นชัดว่า การเลือกตั้งในวันนั้น เติบโตด้วยความสกปรกโสมม ป่าเถื่อนยิ่งกว่าการเลือกตั้งในกองทัพปีปโคมมีมาในโลกของเรา —

นายควง อภัยวงศ์ อดีตนาชกรมนตรี ๔ สมัย หัวเราะอย่างหัวเราะลั่นคาวว่า หัวหุบปากพูดขึ้นเมื่อทราบผลการเลือกตั้งที่เต็มไปด้วยความสกปรกโสมม

นี่เป็นส่วนหนึ่งในพื้น ของเหตุการณ์ที่มิอยู่ในหนังสือเล่มนี้ ไทยน้อย - รุ่งโรจน์ ณ นคร

“ผู้เขียนเรื่องนี้จะไป หรือ จะอยู่”

ส่งชื่อในราคาพิเศษเล่มละ ๓๐ บาท ดังจังหวัดเพิ่มค่าส่งเล่มละ ๒ บาท ที่

บริษัทแพร่พิทยา และ โอเดียนดิสโตร ผู้แทนจำหน่าย

มิดสัญญาที่สระบุรี เมื่อเสียงระงังเหิงของกองพลน้อยพหลกระหึ่มกึกก้อง ประชาชนสระบุรีต้องเสียเลือดและน้ำตาไป ๓๐๐ คน

กองทัพอันธพาลเกรียงไกรของสมเด็จพระเจ้า ประจวบวงแสดงอนินทรที่นครนาคชนม์เป็นใหญ่สมัครรับเลือกตั้งฝ่ายค้านถูกปืนกลมือบังคับไปบ้านคลองคือนั้นกองพลน้อยพหล ภายใตการนำสนับสนุนของนักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ เสนาบดีหนังสือพิมพ์เสียหัวมัน เพื่อสร้างข่าวคนเมษนักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่บางกลุ่มเช่นเงินล้าน เพื่อสนับสนุนให้อันธพาลก่อขบวนการเลือกตั้งชั่วชีวิตและความไม่สงบพวการ เมืองต่าง ๆ ที่มีอยู่ในเมืองไทยระบอบการเลือกตั้งอันธพาลคูดิ

สาเหตุที่พรรคฝ่ายค้านทำท่าพ้อพ้ออย่างขึ้นยืน ทั้งที่มีคะแนนนิยมมากกว่าพรรครัฐบาล

ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่สมุทสงคราม ถูกสาครคือนันธกลมือดาบอย่างอนธ

เลือกผู้หนึ่งของคนมีแสนสะพรั่งเพิ่มมือไม่สามารถจะทนถูกขืนใจไปและสิ่งที่คนหวงแแพน เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม นับเป็นเสียงกระหึ่มก้อง และมีความเหลือหลาย จนมาถึงคำถึงอันธพาล วังอิระของบ้าน

เมืองก็ไม่สามารถจะหยุดยั้งได้

บทบาทอันสำคัญอย่างของระบอบประชาธิปไตยไม่ยอมให้เลือกตั้งป้อนมือ ณ สมรภูมิม้าราฟและที่ท่าเนิน

รัฐบาล

การประกาศน ได้กัอย่างรุนแรง ระหว่าง ๒ เลื่อนผู้เฒ่า นายควง อภัยวงศ์ กับจอมพลแปลก พิบูลสงคราม ในสภาอันธพาลคูดิ

การขึ้นห้องท้อคตเพื่อให้งั่วว่า การเลือกตั้งในวันนั้นเป็นแบบและโสมมที่สุด ภายหลังที่ประชาชนไม่สามารถจะทนคูดิ

คำไรอาชัง แต่ ส.ส. สมุทสงคราม ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. แต่ไม่สามารถจะเปิดสภาได้เห็นแม้

เศวตฉัตรพญานาในสภาอันธพาลคูดิ เพราะถูกกองพลน้อยพหลขืนใจด้วยอันธพาลคูดิ ๔ ร

ถึงว่าความคึกของกัลเลเซเช่นใหม่จนกระทั่งทำให้กัลเลเซคิดว่าพวก
จีนชาวนั้นเป็นพวกของชาวชาวอเมริกัน และคงถูกพวกคอมมิวนิสต์กลืนกลืนลง
ไทย แต่ในขณะของรัฐบาลจีนสมัยนั้นรัฐบาลจีนก็คิดว่าคน ยรว
นายพลก็เป็นพวกคอมมิวนิสต์ก็เยอะ และคำสั่งการว่าที่ที่มีความคึก
ในทางชาวจีนจำนวนมาก คอมมิวนิสต์ไทยก็คิดว่าหรือกลืนกลืน
พวกนี้เลย ลูกน้องของชาวอเมริกันชาวนาและกรรมกรก็ได้ทำในลักษณะความ
คิดเห็นของพวกนี้ และที่กรุงโซมสามารถพบได้กับหลายชน.

อันที่จริงคนไทยควรทราบว่า นโยบายอเมริกัน เมื่อเดือนสิงหา
คม ค.ศ. ๑๙๕๐ (พ.ศ. ๒๔๙๓) อดีตประธานาธิบดี ทรูแมน ได้มีพจนานิต
“ปกขาว” มีความว่า “การช่วยเหลือรัฐบาลของพลเมืองไทยที่ตกอยู่ใน
ไม่ประโชยนั้นเห็นแล้ว เพราะว่ารัฐบาลของชาติได้ปฏิบัติกรเลวเลว
อย่างไม่มีเป็นท่า” และต่อมาอีกเดือนคือธันวาคม ก็ยกยักขึ้นไปยังเกาะ
ไต้หวัน ชาวอเมริกันในขณะนั้นทราบว่า มีผู้คนว่าอเมริกันกำลังมีไม่ช่วย
เหลือของพลเมืองเท่านั้น แต่ยังมีได้ ไฟเขียว ให้ชดเชยว่าที่คนแกลงเกาะ
ไต้หวันเสียด้วย หากแต่มาเกิดเรื่อง สงครามเกาหลี ขึ้น ทรูแมนก็เลย
เปลี่ยนนโยบายอีกครั้งว่าสนับสนุนทั้งเกาหลีใต้ของอเมริกันและไม่ปล่อยให้จีน
เข้ายึดเกาะไต้หวัน และส่งให้กองเรือรบที่ ๗ ยังกักเกาะไต้หวันด้วย นอก
จากนี้ทำมาของพลเมืองมีให้ทำการขุดดินและคนในใหญ่ แต่ประธานาธิบดีไ
เซ็นเข้าที่รับนโยบายทรูแมนเป็นมรดกตกทอดมา ที่มิมีรับรองจีนแกลงและไม่
ยอมให้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติด้วย.

ว่าความยาวจริงแล้ว ของบทเรียนก่อนในหนังสือกล่าวไว้ได้ ถ้าไม่อเมริกันช่วย
สนับสนุนให้กองทหารของจีนเข้าเพื่อต่อสู้กับพวกจีน และคงหาอยู่จนเกาะไต้หวันไม่มีวันจะถูก
จีนแผ่นดินใหญ่ไปยึดได้.

นโยบายของอเมริกาและจีนที่คล้ายกันนี้เอง คอมมิวนิสต์ก็เห็นว่ามีเหมือนกัน
ถ้าไม่เดิน เพราะในขณะที่มีอเมริกาไม่รับรองจีนแดง ทุกคนอเมริกันและจีนแดงก็ตรงไปถูก
หรือก็อยู่ในตรงนั้นว่า ตัวประธานาธิบดีจีนเช่นสาร์เอ็งก็เหมือนจะชอบอเมริกาแล้ว ก็จะ
เห็นได้จากคำพูดที่กล่าวเมื่อวันว่า “ไม่เห็นอะไรที่ประโชยนั้นโลกผลมากมาของไ
ที่อเมริกาจากกิจการค้ากับจีนแกลงกว่าไต้หวัน” จนเป็นเหตุให้คนคอมมิวนิสต์
อยู่ทั้งนั้น และยังมีคอมมิวนิสต์อเมริกันพูดออกมาว่า “ถ้าไม่ไ้จากอย่างนั้นอย่างใด
ตามความดีของทั้งนั้นแล้ว แล้วไ้เห็นว่ามี คอมมิวนิสต์ที่อยากได้จีนนั้นเพราะเขาอยากได้
ชาติที่มีรากอยู่เหมือนกัน อย่างไ้ที่อเมริกาต้องรับรองจีนแดงนั้นแบ่งกันนั้นเสียอีก แต่
อยู่ที่เราและที่ที่เท่านั้น เพราะไ้เห็นว่าไ้มีอยู่ คือคือของของนโยบายของอดีตประธานาธิบดี
ทรูแมนกล่าวไว้ว่าใน ค.ศ. ๑๙๕๐ ๒๖ ภายหลังจากที่จีนแดงได้ไป “อเมริกา
ไม่เข้าไ้ไปต่อสภายุโรปในเรื่องของประเทศจีน และจะไม่ยอมให้เกาะไ
ทวันด้วยที่จีนแกลงไ้มี.”

ข่าวเก็บตกปลายสัปดาห์: ข่าวที่โซเวียตกระซิบคุนใหญ่คนโต
ของเขาคือไปจากที่แห่งคณะกรรม
การสูงสุด ๔ คนนั้น ได้ทำให้ค่ายพวกที่คิดกันคนมาก โดยเพราะอย่างยิ่ง
อเมริกาที่วิจารณ์กันว่า การขอเป็นนั้นจะเป็นผลดี หรือเป็นผลร้ายกับโลก
สรุปแล้วไ้คิดว่ามันดีขึ้น นวการต่างก็ไ้มีโลตอฟ, คาซาโนว และ
มาเลนคอฟ เป็นฝ่ายรุนแรง และการออกไปของกษัตริย์ ๕ นั้น จะทำให้ไมตรี
ระหว่างนาซีกับจีน และเมฆแห่งสงครามจะกลายเป็น ๕ มี ตัวสำคัญ
ไมโลตอฟ ที่เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ ที่สามารถเห็นด้วยมากแต่
สถานีมิวคิวอยู่ และเห็นว่าการสงครามสงครามเย็นก็คล้ายวันตก
ตกออกมาภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เหตุผลก็ไม่มีอะไรมาจากจาก
งานเพราะจึงก็เห็นเช่นเดียวกับเมืองไทย พวกก็กล่าว ๒๕๑๕ และคณะรัฐ

ไทย-สปีด

ประหาร ๒๕๑๐ ได้ที่กระเนนไปแล้วหลายคน ผู้ที่ขึ้นเถลิงอำนาจสูงสุด
นักกอนัก คอเซฟ ซึ่งเคยเป็นทูตไปเจรจาความสัมพันธ์กับอินเดียน, จีน
และอินโดนีเซีย อันที่จริงชาวอเมริกันก็ไ้ไว้ใจโดยอ้อมหลายเดือนแล้ว แล้ว
เชียวไ้ใช้ลัทธิสังคมนิยมไทยที่ว่าตัวหรือฝ่ายค้านขึ้นเพื่อให้เกิดความ
ปั่นป่วน แล้วก็แตกกันจริงๆ ปรากฏแก่โลก ชาวที่ ๔ คนออกไป เป็นผล
ดีแก่ชาวรัสเซียอย่างหนึ่งคือ ได้มีการปฏิปรกษาคณะองการ บรรดา
พืชผลที่ชาวนาทำไ้ไม่ต้องส่งให้แก่รัฐบาลแต่ก่อน.

ส่วนข่าวไทยที่นำขึ้นขอมันก็คือท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบ
หมายให้รัฐมนตรี สวัสดิ์ คำประกอบ เป็นผู้เสนอรายงานว่า ควรจะแก้
ไขประการใดที่จะทำให้ประชาชนพลเมืองนิยมรัฐบาล และว่าท่านอื่นจะ
ปฏิบัติตามคำแนะนำของกษัตริย์.

อันที่จริงกษัตริย์ก็ควรเรียนแนะนำไ้แล้วไ้ให้รัฐบาลหันหน้าเข้า
เราาพาทย์หนังสือพิมพ์ ถูกกักค้าย แต่พล.ร.อ. เผ่า ศรียานนท์ แนะนำ
ให้รัฐบาลก็ข้อมกราบทวงหนังสือพิมพ์ และวิญญูของรัฐบาลก็อยู่ยงหนังสือ
พิมพ์เสียงของประชาชน ฟังก็รู้สึกเหมือนกัน ทว่าทางระสวได้ไ้ใหญ่.

เข้าไว้! คุณสวี่จะเขียนรายงานต่อไปก็ตามความประสงค์ของท่านบอช ผู้เขียน
ออกชื่อคือท่านรัฐมนตรีเป็นผู้คิดแต่ปรกษาให้คิดใหม่แล้ว ประกอบด้วยมีบุคคลลักษณะที่
ทางนี้ผู้ใดก็ไ้ใช้ก็วิญญูจากถูกกัก ถ้าไปเขียนเหมือนกับอดีตก็อาจจะออกไ้ไม่เห็นด้วยกับ
การสงครามปรกษาที่จะเปิดกันใหม่ของคุณเผ่าไ้ เพราะความจริงจะไ้ความจริงไ้ไม่พ้น ผู้
เขียนออกจากรือนานว่ารัฐมนตรีหนุ่มๆ แนะนำอะไรก็แนะนำไปเถิด แต่ขออย่าลืมชื่อหนังสือ
‘ธงยั่วทำอะไรในสิ่งที่เราไม่ขอไ้ผู้อื่นทำไ้แก่เรา’ ซึ่งเป็นลูกาของทั่วโลกนี้
ก็อยู่ไ้กัน. ▲

มีเครื่องกลั่น
น้ำคอกฟนใหม่
ปะเปดใหม่ได้ทันที
โดยไม่ต้งต้ม

ราคาตั้งแต่
950 ที
4.900 บ.

เขยุดวางไปซี..

บริษัทสโรสุรารบ จำกัด

อาคาร ๒๒ ถนนดินเหล็ก โทร. ๒๐๒๖

ช่วยเผยแสงพลังสิ่งความใน “ภาพ
ถลับพลับ” ก็ยังคงอยู่ในห้วงนี้ ข้าพ
เจ้าทศวรรคถึงพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖
และพระนางแมรีอ็องเลต ซึ่งได้ถูก
“ประชาชาตินาซี” ก็ยิวเจเน อา
ลากาวังแห่งประวัติศาสตร์ ของฝรั่งเศส
เมืองนั้นข้าพเจ้าทศวรรค ก็ถึงใน
เครื่องมือประหารชีวิต นักโทษสำคัญ
เคยถึงกระทำงานอยู่ พร้อมกระบอก
นักโทษที่ถูกครุกรรมอยู่เสมอ แต่...
คราวนั้น, เจ้าเครื่องมือประหารชีวิต
คนนี้มีไว้ทำหน้ากับนักโทษไทย หาก
แต่ว่า...มันได้ทำหน้ากับศิษย์ซึ่งประชา
ชนมอหมายให้มันทำ และมันได้ทำ
ไปแล้วอย่างช็อควลง นั่นคือคนพระ
องค์... พระนางแมรี อ็องเลตก็
ภายหลังจากสิ้นประชาชนชาติถูกฆ่า
โยในพระราชวัง นักโทษยิวและแม่
ยอกเสนาหาของพระองค์มาขังปลาสเคอ
ลากอครีวนี้

ข้าพเจ้าหัดคางรังวู และหลังจากนั้น
ข้าพเจ้าก็พบว่า “ภาพถลับพลับ” ในห้วงนั้น
หายไปเสียแล้ว บลาตอกลางครุกรรมจึง
ต้องเสนาหาลูกคนยิว และไปแลกพิฆ
ษเจ้าพันบาทว่านั่นคืออาชญากรประวัติศาสตร์
นัก มีร่างเป็นเจ้าชายนักรบได้เป็นจุดม
ของอิตาลีและพระอัครราชกุมารีของโปร
ราชณาเจ้าฝรั่งเศสโดยแท้จริง ระบบการปก
ครองแบบทหารนักรบปฏิสนธิขึ้นจากนี้เอง จาก
ลักษณะของนักยิวเป็นอาชญากรเอชวีนากร ซึ่ง
มีประธานาธิบดีเป็นใหญ่ มีรัฐสภา ๒ รัฐสภา
ทำการบริหารราชการแผ่นดินขึ้นมา จนกระ
ทั่งขึ้น

ตลอดทางข้าพเจ้าเดินทาง
กลับที่พนักนั้น ข้าพเจ้าก็ยังคงถึงวัน
ที่๑๔ กรกฎาคม อยู่ต่อไป วันที่๑๔
กรกฎาคม เป็นวันที่ประชาชนชาว
ฝรั่งเศสถูกอื้อชน สัมล้าอำนาจ
กันยิว ประวัติศาสตร์เช่นเดียว
กันนั้น จะอุปคิชาชนนอกทวีปไมหน
แต่ในเมื่อฝรั่งเศส มีระบบการปก
ครองแบบทหารนักรบแล้ว ข้าพเจ้า
จะคิดไปทำไม ไม่ประโยชน์ นอก
จากมันจะไม่อุปคิชนที่อ่อนโคในโลกล
ที่ “ผู้นำของชาติ” ประสงค์จะให้
การปกครองแบบทหารนักรบ หรือ
ตัวผู้นำของชาตินั้น ๆอยากเป็นประ
ชาชาติบี เท่านั้น.

ข้าพเจ้ายังไม่ขาดคิดถึงวันที่ ๑๔
กรกฎาคมอยู่ก็มันแหละ แปลว่าข้าพเจ้า
ไม่ได้เขียนโดยบังเอิญฝรั่งเศส ข้าพ
เจ้าเขียนคนไทยโดยโดยยิวชาติ และยังยิว
ไทย ข้าพเจ้าได้คิดถึง “วันชาติ”
ของฝรั่งเศสไปตั้งนานมาแล้ว แต่
ก็เขียนข้าพเจ้ากำลังคิดถึงวันที่๑๔กรกฎ
าคม ซึ่งเป็น “วันเกิด” ของคน
ไทยคนหนึ่ง และครั้นนั้นคนไทยผู้
นั้นรู้ว่าเป็น “ท่านผู้นำ” ท่านผู้
ก็คือพล.ป.พิบูลสงคราม

ไม่ว่าคนจะกลัวหรือสั่นที่ใจไม่
ประการใดเลยก็ตามพล.ป.พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรีของเราก็นั้นก็ยิวกัน
กับวันถึงอำนาจยิวยิวฝรั่งเศสพระ
คนเราเลือกวันเกิดไปทำไม ประชาชน
คนไทยอีก ยิวหรือหลายพันคนอาจเกิด
วันนั้นพร้อม ๆ กันก็ได้ ชั่วแต่ก่อนแ
กต่างกันวันถึงมีพระแท่นกักคุม มีก
หาซักกินค่าเหมือนทุกวันนี้หมก บก
เว้นไม่แค้ รอมพล.ป. พิบูลสงคราม
เพียงคนเดียว ซึ่งมวลคนชาติสั่งให้รุ่ง
โรจน์ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้
หลายสิบสมัยนั้นนั่นคือยิว.

ข้าพเจ้าได้เคยรู้จักกับยิวคน
สำคัญของเขาที่นั่น เพราะฐานะแ
กต่างกันราวฟ้ากับดิน แต่กว่าความส
คัญของท่านผู้นำ ทำให้ข้าพเจ้าต้อง
ไปเขียนพิเศษ ทำให้ข้าพเจ้าต้องศึกษา
ถึงนั้นข้าพเจ้าจึงพบว่า เมื่อวันที่๑๔
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ คือเมื่อ ๖๐
ปีมาแล้วนั้น ทหารเผด็จการหนึ่งได้
ถือกำเนิดเกิดขึ้นมาในโลก ณ ตำบล
บ้านแพ ย่างคลองบางเลน อำเภอมือง
นนทบุรี ผู้ใดกล่าวหนักเกี่ยวกับการคนคือ
นายชยและนางสาวอ ชัยมาราว่า
ปีเศษประมงยุคนี้ยิวขึ้นมานาน
เกือบใหญ่ จึงส่งเจ้าเวียงหนึ่งถือชื่อโรง
เวียนวัดเขมาภิรตาราม อาจเขน เด็ก
คนนั้นแหวเหลียวลลลลล ปรากฏเรื่อง
มาก เล่าเรียนเก่งที่สุด เป็นรักงอยปาน
ควงใจของบิดมารดา ครั้นพอโตขึ้น
เห็นว่าสู้กับใคร จึงส่งเจ้าข้าวิชา
ททวที่ โรงเรียนนายร้อย ความเรื่อง

เล่ากันมาว่าเมื่อเล็ก ๆ เด็กคนชย
เล่นการรบอย่างเหลือเกิน เพื่อนฝูงมี
เท่าไร ๆ เรียกมาแข่งยิงสองพวก
ก็ทั้งสองเป็นหัวหน้าฝ่ายหนึ่ง ทำการ
รบยักซัดฝ่ายหนึ่ง รบกันด้วยปืนดิน
ก้อนอยู่ไปตามอรรถนิเฒ่า นิสัยชย
รบเองครั้นมี ท้าให้ท้าวเองต้องเข้า
โรงเรียนนายร้อยทหารบก และก็มี
ความปรารถนาได้ศึกษาวิชาทหารเป็น
ผลสำเร็จ ออกมาเป็นนายร้อยตรีประ
จักษ์ถาวรขึ้นใหญ่ไปสละ.

เขานี้ขึ้นคือนายร้อยตรี แปลก
ซิดกะสังคะ!
ต่อมา, นายร้อยตรีแปลก ซิดกะ
สังคะผู้ขึ้น สละไปก็ได้อาจากกลุ่มนัก
เรียนเสนาธิการทหารบก และให้พระ
ราชทานยศ เลื่อนขึ้นเป็นนายร้อยโท
ทางราชการพิจารณาแล้ว เห็นว่ามีความ
สามารถ จึงก็ส่งไปศึกษาวิชา
ทหารขึ้นใหญ่ ณ เมืองฟองแตนโบล
ประเทศฝรั่งเศส เพื่อสำเร็จการศึก
ภาคดมาเมืองไทยให้ชยขึ้นดำรง
การทหารของชาติขึ้นเรียนจึงขึ้นไป.

ในระหว่างที่นายร้อยโทแปลก ซิดกะสัง
คะ ศึกษาวิชาทหารขึ้นใหญ่อยู่ในฝรั่งเศสนั้นเอง
เขาก็ได้พบกันเพื่อนนักเรียนไทยหลายคน เป็น
ตัวร่วมคือปรีดี พนมยงค์, นายประยูร ภมรมน
ศรี, เภาอินทร์, ภมรนาถ, นายพรหม อภัย
วงศ์, นายทวี บุณยเกตุ และใครต่อใครอีก

หลายคน (ใน “ไท-สปปาห์” ฉบับวันชาติได้
กล่าวถึงเรื่องนี้อย่างละเอียดเรียนกันแล้ว จึงไม่
เกินกว่าจะไว้เพื่อทำการปฏิวัติระบอบการ ปก
ครองของเมืองไทยเสียใหม่) รากสมบูรณาญา
สิทธิราชย์ซึ่งเป็นระบอบโบราณ โดยกล่าวมาขอ
ปรีดี พนมยงค์เป็นคนคิด) และเมื่อเจ้า
เรียนศึกษากลับมา นายร้อยโทแปลกก็ได้เข้าดำรง
ปฏิบัติคือยศด้วยตำแหน่งพัน และเมื่อมีความค
ว่าขึ้นเป็นพันมา (คือ “พันตรีประยูรทหาร”) ที่
กำลังตั้งอยู่อยู่ใน “ไท-สปปาห์” ขณะนี้) ตาม
จนกระทั่งได้รับเป็นพระโอรส ในการเปลี่ยน
แปลงการปกครองร่วมกับนักปฏิวัติ กลุ่มใหญ่
เป็นผลสำเร็จ.

ระหว่างการเปลี่ยนแปลงการปกครอง นั้น
เขาเป็นนายพันตรี ทหารพิบูลสงครามแล้ว และ
เขาถูกเรียกขึ้นตำแหน่งไปอย่างกะทันหัน ใน
ขณะที่ได้รับยศเป็นนายพันตรีไปใหม่ๆนั้น บรร
ดทางการเมืองได้เริ่มตั้งคำถามต่อไทยที่ สยาม
พระชนมเป็นองค์ลิตาเป็นนายกรัฐมนตรี มี
ความดีความเด่นเป็นมิ่งขวัญ นายพันเอกพระ
ราชพิบูลย์พหลพลฯ ผู้บัญชาการทหารบกตลอด
จนพลผู้ก่อการ ๒๕ มิถุนา อีกทั้งเหล่าอัย
การและโปลิตาของราชองคมนตรีออกพระพร
สุทธราช, นายพันเอกพระยาพิชัยดิษฐ์และพระ
เอกพระประภาสวดีทิเบตยุดกัฏ “ยอชระแกล
ว” กลายเป็นพระพรหมพระชนมไป ไป บ้างเม
ที่ทางไปไม่ออกตามแผนการที่พระชนมใน

พระพรหมนั้น นายพันโทหลวงพิบูล
สงครามจึงทนอยู่ไม่ได้ เขาจึงได้คิดหา
การปฏิวัติเพื่อที่ตนสามารถจะประเทศ เขา
จึงเรียนจนจบ ในการศึกษาปฏิวัติเป็นอย่างไร มาแล้ว
ดังนั้นเมื่อถึงกันกรมขุนชนชั้น เขาจึงต้อง
วิชาปฏิวัติในระบอบการปกครองใหม่ โดย “บุก
เจียม” เข้ารับสั่งให้รัฐบาลพระชนมใน ลาออก
เป็นผลสำเร็จ จึงเข้ามาเป็นเอก พระราชพิบูล
พหลพลพยุหเสนาเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลต่อไป.

แต่ก็มาไม่นานก็ในวันที่ ๑๑ ก
ลาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ ได้เกิด “กบฏ

เมื่อเข้าสู่ฤดูฝน ...

ควรใช้...

PLANTARIX
แพลนตาร์ริกซ์

ตอน ไม่ตก ไม่ผล และ
ต้นไม่ถูกยัด ฟ้าได้เถิดรกว่า

ได้ผลแน่นอน

ทำเองด้วย ง่ายสะดวก สามแยก ผู้แทนจำหน่าย

มีจำหน่ายตามร้านค้าปุ๋ยทั่วไป

บทกวีฉบับยาว

บรรดา" ขันนายพันโทหลวงพิบูลสงครามคนเฒ่าที่ไว้ผมยาวมาให้เป็นหัวหน้าใหญ่ ออกทำการปราบปรามเขาได้สำเร็จลงกลางของความเป็นชายชาตก้าวร้าวออกมาคนเฒ่า วิชาเป็นใหญ่ที่ไว้ว่าเรียนมาแต่เมืองฟองเกน โบล ได้ถูกนำออกมาใช้ในแบบฉบับของนักคิด ขยันได้ "กบฏบรรดา" แค่งพ่ายกระพ่ายไปในชั่วเวลา อันเล็กน้อย ถ้าความมีชัยไว้ให้คงรู้ยาก นัยกับคนเฒ่า ขันนายพันโท หลวงพิบูลสงครามกักรบยลลั่นใน ไร่ทั่วทั้งสี่ทิศในอาณาเขตประเทศไทย.

ข้าพเจ้าระลึกนึกถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม อันสืบเนื่องมาจากวันล้างอำนาจกษัตริย์ฝรั่งเศส ในขณะข้าพเจ้ายังอยู่ในที่ ทหารสัปดาห์ของเคอการคอร์รัค แต่เกิดโศกในใจแล้วข้าพเจ้าจะคิดถึงถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ซึ่งไม่ใช่วันสำคัญของประเทศอยู่อีก โฟลไปนักถึงวันเกิดของจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ในปัจจุบัน นับเป็นความระลึกถึงถึงที่สยสสพอก ระหว่งวันเกิดของชนๆ หนึ่งกับวันสิ้นอำนาจกษัตริย์ เพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นระบอบพหุชนวิธีย่อมมีระยะเวลาอันยาวนานหัวหนารัฐบาล ความระลึกถึงสยสสพอกนั้นอย่างใหญ่โตมาก ข้าพเจ้าก็พอจะนึกได้ว่าวันที่ ๑๔ กรกฎาคมเป็นวันที่ "แรง" อย่างเหลือด้วย โดยที่ประชาชนฝรั่งเศสทำการปฏิวัติได้สำเร็จในวันนั้น และโดยที่เขื่อนขึ้นที่ทหารเทศาภิบาลหนึ่ง ถึงกับเกิดเกิดมาในพิภพแผ่นดินไทย มีบุญญาธิการอันสูงส่ง ได้ถือครองจอมพลเป็นคนแรก นับคนที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองหรือปฏิวัติมาแล้วมากกษัตริย์เห็นอกุฏหมายมาเป็นประชาธิปไตย.

ข้าพเจ้าชื่นชมที่สุด ที่โลกนี้มีมา

เมืองไทย ได้เห็นอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยของเราตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ แม้จะไปในหัตถ์บาติลคมคายอย่างไรก็ไม่เกิด "ภาพลัทธิ" ขึ้นให้เห็นการนองเลือดในการปฏิวัติ เหมือนค้ำที่ข้าพเจ้าไปยืนอยู่ที่ตุรกีสัปดาห์ของเคอการคอร์รัค โยนอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยโดยแห่งนั้นสร้างขึ้นเมื่อสมัยจอมพลคนวันที่ ๑๔ กรกฎาคม เป็นนายกรัฐมนตรี ด้วยเงินนับล้าน เพื่อให้เป็นเครื่องระลึกถึงว่าเมืองไทยมีการปฏิวัติ ได้สำเร็จแล้วสงครามมีหมายเพื่อตัวพ่อของตัว แต่ "ประชาธิปไตย" หลายหลายตัวไปหมด ช่วงนั้นขึ้นชมกันเบาอันไปเพื่อไร สำหรับประชาชนคนไทยภายใต้การปกครอง แบบอย่างว่า. ▲

□ ๑๙ ที่

ต่อจากหน้า ๑๘

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อ วันที่ ๘ เดือนธันวาคม ท่านหม่อมหลวงกลายกหลายวัน ที่ยเหล่านั้นก็คงอยู่พักเดียว การกระทำของ ข้าพเจ้าไม่มีใครว่าในไทยนั้นเมื่อไร ทองคำ?... ขนยักรบปลอม?... ขึ้นเถื่อน?

เวลาอันเนิ่นนาน ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้พิทักษ์หน้าที่ ๖๕ ทัยไปไว้ในครอบครองนั้น ทำให้เกิดปัญหาขึ้นว่าถ้าเป็นของบริสุทธิ์จริงแล้ว เหตุใดจึงไม่เอามาให้ เจ้าหน้าที่ตุลาการและผู้นับถือเห็นเป็นพยาน ในฉันทน์ที่เล่า การที่เอาไปเก็บไว้ในวันเช่นนี้อาจมี "มโนคติ" เปลี่ยนแปลง พัดพัดกันที่เหล่านั้นเสียก็ได้ เพราะพันสายที่ผู้นับไปแล้ว ราชกิจการให้เป็นอย่างไรก็ทั้งสิ้น.

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและอธิบดีกรมตำรวจ เพิ่งจะมาแสดงความบริสุทธิ์ (?) ในรายงานของตนเมื่อวันที่ ๒

เดือนนี้เอง นับเป็นเวลา ๓๕ วันพอที่ผู้พิทักษ์ที่เหล่านั้นได้เข้าไป อยู่ใน "กามือ" โดยมอบให้นายพลตำรวจ.ล.จ. สุทัศน์ หัวหน้ากองฉกฉกการเชิญหัวหน้ากองตรวจวินัยตำรวจอากาศ และไปรษณีย์กับเจ้าหน้าที่ตุลาการ และผู้แทนหนังสือพิมพ์ ไปร่วมกันตรวจ พัดพัดกันที่เหล่านั้น ทุกคนก็ได้พบกันทั่วภายในหีบหมากกลายเป็นพัสดุต่างๆ เช่นหนังสือ, ฟิล์ม, ฟิล์มตัด, น้ำมันล้างปืนและปืนพกตลอดจนปืนยาวคู่ที่ ซึ่งอ้างว่าเป็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจชายแดน.

๒๕ ธันวาคมใน "กามือ" เป็นอะไร? และ ๒๕ ธันวาคมหลังจาก "แบมือ" แล้วกลายเป็นสิ่งต่างๆ กล่าว นำไปแสดงต่อเหล่าที่ผู้ในโลกพอ ๆ กันกับนักกลุ่ดชนา กุ๊กนี้ เอาเข้าเช็คหน้าให้หมดกัที่ข้อแช่ ตัวลงไปอีกทีหนึ่งกลายเป็นกระด้าง ตัวใหญ่ไปให้ ข้านางอัครราชบัณฑิต.

ปัญหาที่ว่าพัสดุที่เหล่านั้นคืออะไรนั้น อาจตอบได้แล้ว แต่ยังไม่หมดเพราะเมื่อถึงวันพักเป็นขบวนผู้ถือธงจากจีนซึ่งของเหล่านี้เป็นของเผด็จการแบบเจ้าคน ทำไปจนตัวจริงกระทำการที่ประหลาดอย่างผิดเพี้ยน ที่สั่งอาวุธเข้าเข้าโดยไปแจ้งให้ตำรวจทราบ เวลาไหนทราบก็เป็นขึ้นของคณะรัฐมนตรี จึงได้มีการตกลงและวางแผนเป็นปึกเป็นคัมภีร์แล้ว.

แต่โดยประการใดก็ตาม, การกระทำของกรมตำรวจนั้น นับเป็นการกระทำที่ละเมิดกฎหมายอย่างร้ายแรงเพราะไม่ว่าจะเป็นวิธีพิสดารที่สุดก็ทั้งสิ้นซึ่งเข้ามาจากต่างประเทศ ก็ถ้าจะต้องให้วิธีการตรวจตราจากเจ้าหน้าที่ตุลาการเสียก่อน ไม่ว่าจะเป็นของทางราชการหรือของสถานทูตหรือแม้แต่ของ พระราชทูตก็ควรจะเข้าอยู่ด้วย นอกจากจะเป็นความผิดในการราชการทหารแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น.

ปัญหาวางเพื่อไว้ให้ขบคิด กันต่อไป ความผิดของผู้นับถือเข้าไปยังยานบินชนเอาพัสดุกันที่เหล่านั้นออกมาโดยพลการ เป็นความผิดที่ร้ายแรงมากมิโทษที่ปึงทั้งจำ คูณไปโดยที่เดียวไม่ควรถูกกรมตุลาการ ชะนินยอมใจเพราะเกรงอิทธิพลจากบุคคลชั้นผู้ใหญ่

กว่าเลย ถ้าแหล่งว่าเรื่องนี้จะคงเจียนกันเป็นคดีกรมทบกจนถึงไป กรมตุลาการเข้าหว่าไม่ว่าจะตกเป็นผู้อยู่ต่อหาฐานชนรู้ร่วมคิดไปด้วย. ▲

"จริยเมตวิ"

□ ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๕

ประเทศไทยในเกือบปีมานี้ นับเป็นกันเื่อง. ในการไปครั้งนั้นนอกจากกระชกไปกับกับ "ค่ายเสรีประชาธิปไตย" ได้เป็นพันธมิตรปรวาวนานแล้ว. จอมพล ป. ยังได้วิภาวดีใหม่เอี่ยมอย่าง ๒ วิถี ซึ่งส่อส่าแ่งถึงความมีประชาธิปไตยอันแท้จริง มาเผยแพร่ขึ้นในเมืองไทยด้วย. วิถีที่หนึ่งคือการเปิด "เปรสส์คอนเฟอเรนซ์" ขึ้นแก่ทุกคนถึงสิ่งพิมพ์. วิถีที่สองได้แก่การเปิด "โฮปปาร์ค" ตามแบบอย่างอังกฤษ เพื่อเป็นแหล่งแสดงสำราญมคิชนักที่ทั้งสังคมหลวง. โดยวิธีแรก จอมพล ป. ได้ปฏิบัติตัวอย่างสม่ำเสมอตลอดมา จนกระทั่งถึงการเลือกตั้งใหญ่ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว จึงได้เกิด "โมเอโอโนบา" ขึ้น กับยกรวาทหนังสือพิมพ์ และยุค "เปรสส์คอนเฟอเรนซ์" ลงเสียระยะหนึ่ง. เพิ่งยินยอมให้หนังสือพิมพ์ข้าพพะโยได้กิจเดิม เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐ นี้เอง. สำหรับวิธีที่สองคือ "โฮปปาร์ค" นั้น, ก็ได้สร้างความสำเร็จให้แก่จอมพล ป. อย่างสุดซึ้ง พหพาไปสู่ปฏิวัติเพื่อต่อต้านชนวนนักผูกได้ปาร์คในชั้นหลังหลายปี.

ในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกของประเทศ ซึ่งจอมพล ป. ได้เข้าปกรับด้วย และได้รับเลือกตั้งเป็น ก.ส. ในเขตจังหวัดพระนคร แต่ผลของการเลือกตั้งครั้งนี้คงมีผลให้เงื่อนไขในการเลือกตั้งในครั้งต่อไป จะต้องประกาศว่าจะลงคะแนนในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๐ และไปสิ้นสุดในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๐๐

อย่างไรก็ตาม, แม้ว่าจอมพล ป. พิบูลสงครามจะดำรงตำแหน่ง หัวหน้าพรรค "เสรีมนังคศิลา" อันเป็นพรรคการเมือง ที่ใหญ่ของชาติพรรคหนึ่ง,

สมัครสมาชิกสยาม สนิทสนมรัฐบาลชุกฉิม
ตลอดกาล. เสียดียรภาพของอัมพล ป.
ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่ไม่รู้สมัน
คง เหมือนเมื่อสมัยแรกเริ่มแห่งการ
ถกยมนำอำนาจ ในวาระที่สองนั้นก.
ความมั่นคงหลาย ๆ อย่าง ราษฎร
ทางเศรษฐกิจของประเทศก.นโยบาย
การต่างประเทศก. และการขยาย
พรรคการเมือง ซึ่งก่อหวัชขึ้นมา
เพื่อเป็นฝ่ายตรงกันข้าม กับรัฐบาลอยู่
เรื่อยทุกที. ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาใหญ่
ที่สามารถระงับชั่วคราวของคณะรัฐ
บาลชุกฉิม ให้เป็นไปในทางหนึ่งทาง
ใดโดยฉันทัดใจกัน. ฉะนั้น. โคม
หน้ำของคณะรัฐบาล หรือพูดให้ถูก
ต้อง โคมหน้ำของ รอมพล ป. พึงดูถึง
ความ ในฐานะนายกรัฐมนตรีของระ
เทศไทยนี้ และแปรเปลี่ยนไปในรูป
ใด... กัยกาลเวลาชั่วหรือเร็ว. ก็ขึ้นอยู่กับ
ทั้งพระบารมี โอกาสซึ่งถนัดใจมาจัด
ในอนาคตอันใกล้ทั้งนั้น. ▲

เริง รณนัย.

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๐

เพราะการแก้ของอตุลย์ อย่างรวดเร็ว
เช่นนั้น เป็นของประหลาดมากพิศวงน่า
สงสัยอย่างยิ่งและยิ่งกว่านั้นมิช้าแล้ว
สัพทกอลิว่า อตุลย์ "ต้ม" มวยใน
ครั้ง ก็เหมือนเช่นแล้วไม่ควรวัดก
คุมพิงจะทำการเลยม เป็นของไม่รู้จัก
ควรจะสงสัยจนทุกประการ ข้อเท็จจริง
ในเรื่องนี้ ได้กระซางแจ้งออกมา ให้
ให้ เพื่อประสาชนผู้สนใจจะได้หาย
ข้องใจในเรื่องนี้เสีย โดยหาวิธีการ
สอบสวนอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้ว
เล่าแจ้งแสดงให้ออกที่จริง เหล่านี้
ออกมา.

การประสาของอตุลย์ในครั้งนั้นไม่แต่ทำ
ความผิดหวังให้เพื่อนรอบข้างเห็นว่าแล้วจึงทำ
ให้มากของแต่เท่านั้น ทั้งสองมือจึงไม่ไป
ด้วย เพราะการประสาของอา อู๋นั้นเป็น
ความซื่อจริงของเพื่อนรอบข้างอีก หากจะ
กล่าวถึงผู้ใดอีกโดยทางที่พูดก็ไม่ได้โดยโอกาส
แต่เพียงเพราะเพื่อนในครั้งนั้นเป็นเพื่อนที่ใคร
แล้ว ความซื่อจริงในครั้งนั้นก็ยังมี
เพราะทุกคน จักเอื้อมราคาเข้าใจในเจ้าหนุ่ม

"ขวัญใจชาวปักษ์" ผู้มีชื่อเสียง หากจะจัด
ให้เขาเข้าพวกกับใครก็มักเห็นจะสร้างความเป็น
ให้เพื่อนแต่ก่อน ก็เห็นจะออกเสียด้วยเป็นแน่
แน่.

วันนี้นักเขียนแต่เพียงแค่นี้ ก่อนนะ
ครับ อีก ๗ วันผมจะมาพบคุณ ๆ อีก
สวัสดีกันครับ ▲

นายเชน

□ หลังกระจกเงา

ต่อจากหน้า ๒๔

ระชันมาอยู่บนหลัง ที่ไรพอดแมงของผม
การขึ้นมาเกาะก็เห็นไปโดยเสน่หา. ้วย
ประชันว่าไม่ก็ยกย่องแต่ชวค เพราะ
ฉะนั้น แมงกาน้ำจึงเป็นผู้สมันหน้า
รักที่สุด ทั้ง ๆ ที่หน้ากาน้ำเกลียดน่า
กลัว เกลียดเท่ากระดกการเมือง. ความ
มีเสน่ห์ของแมงกาน้ำนี้เอง ที่ทำให้ผม
ใจอ่อนไม่กล้าจะเอื้อมมาแตะแก้มเด็กชา
ก็รักก็รัก โยนลงไปชิดกับถักยี่
ในกรก.

จึงหวัดไปกันซะเหมือนกันและ
บาดลึกไปบนขยับปีกก็ก่อร่องอยู่บน
โต๊ะเขียนหนังสือของผม แต่บังเอิญผม
ไม่ใส่ใจจึงไม่ได้มีเสียงจิ้งหรีดเพราะ
จับไปเป็นเพชระไรที่ตรงไหน. ความจริง
ผมอาจจะว่าคาญ ๆ อยู่หน่อยด้วยซ้ำไป
แต่โดยที่เห็นว่าเสียงจิ้งหรีดที่ร้องกรก ๆ
ทั้งไม่ได้ศัพท์ถ้าเป็นของไรนั้น ยังคงว่า
เสียงเพลงอิตของนักร้องบางคน หรือ
เสียงเพลงชายสาสน์นั้น เป็นอันอนุญาต
ให้มันร้องเอื่อยอยู่ต่อไปได้ครบจนหรือ
ขัดใจจริง.

แมงอีกชนิดหนึ่งตัวโต เท่าคน
สอและยาวร่วมทั้งหัวโตกระมัง บน
ก็มีมี ลวดลายสีที่ลึกลับต่างจากม
มาก หนวดยาวเพื่อยแตะเห็นสิ่งต่าง
อยู่ได้แม่นยำยิ่งนัก เอาจือไปยืมมา
เขย่งมาวัดและดูด้วยนัก เป็นอันจาก
มันจะพันเพียออกมาทางกันเสียงที่พูด
เป็นไอเสีย ๆ และถ้าไม่มาโดนส่วน
ไหนเข้า มันจะระโหมเกรี้ยวไม่เลย
ถ้าหากเป็นผิวหนังด้วยแล้ว ก็ระปวด
แต่สยปรายกัน ไม่ก็กระไรก็โดนนาย
ด้วยเหล็กแล้วไปกรก ๆ แม้กระนั้น
มันชอบกับไฟแดงเพราะผม แดงทุก
ท้องถิ่นว่า "แมงตด" ผมเห็นเข้าเป็น

ไม่ปล่อยให้ลอดขยายอยู่ได้เป็น อันจาก
ต้องทำการประหารเสียโดยเร็วที่สุดที่
กระทำได้ แมงกาน้ำมีจุดเด่นในใจหวัค
เพราะนครศรัทธาษา วิถีการรวมและ
ประหารแมงชนิดนี้ โดยให้ผู้ประหาร
ไว้วิญความสนุกสนานไปช่วยในหัว คือ
หาวิธี ให้แมงตกหลายตัวกลืนเข้าไป
อยู่ในกระชียงไปเดียวกัน ยิ่งหลาย
ตัวเท่าไรยิ่งสนุกสนานเท่ากัน ยิ่ง
กระชียงสอได้แน่น แล้วขยายโดยม
และนาน ๆ เมื่อเยือกเยิ่งจนอีกก
หนึ่ง จะเห็นว่าแมงตกทุกตัวได้ม
เกลียวถึงแก่ความตายไปหมด หอม
ง่ายตายเพราะถูกไฟไหม้ แมงกตกก็ตาย
เพราะพิษจากแมงชนิดนั้นแหละครับ.

แมงที่เห็นหน้ากันอยู่ทุกวัน ๆ น
เยือกเยือกก็ระพรพราวแล้ว ก็อยู่
ซึ่งกระทรงสาขารณศุขยออย่างเย็น
แมง ที่มีความสามารถมากกว่าเสีย
ถึงพันเท่า แม้กระนั้น ผมไม่กล้า
ว่าหน้าเท่าให้เสียเวลา เสียลูกความ
ถ้าโดยได้ผมเห็นด้วยกับที่นี้ หรือว่า
มีอะไรว่า (เช่นแมงกตกอันไหนก็กลืน
อยู่ถึงจนกระทั่งยอมจำ) ผมก็ใช้คืน
หรือกระเทียมเอา วิธีการเป็นอย่าง
ไม่สำคัญ ขอให้อยู่จากสนกขึ้นขอ
และผมไม่คำนึงถึงกรรมกรรมก
เกาะไรที่สัน จึงเป็นระไม่ก
เลย เกาะอยู่ข้างฝาเสมอ ๆ อย่าง
วิเศษนี้ ผมก็ไม่ยอมไว้ชีวิต เวลา
ผมก็ไม่เลือกที่ตาย ไม่ระมัดระวัง
เว้นครั้งใดที่แมงกตกหรือกระดกไปใส่
หรือที่ถ้าอยู่ไหนก็ แมงกตกคนใด
ปลายหนวดลงไปยังกัน และแมง
กันผมก็ไม่เลือกกว่าเป็นกันกันหรือกัน
ปล่อย ขึ้นชื่อว่าแมงแล้วก็ต้องทำให้หม
ไม่ให้อึด.

ปัญหาคำตั้งนั้นอยู่ที่ว่า ขุนเงินจะทำ
จากเหล็กเงิน โดยจะเอากระดาษที่ติดติด
วิธีบทหรือ บบเป็นนิ้วยาวกระดาษที่ติดติด
สารเคมีซึ่งใช้ของใช้ของใช้แล้วทิ้ง สารเคมี
ที่กล่าวนี้คือ คี.ดี.พี. หรือ คี.ดี.อี. (แล้ว
แต่จำนวนครั้งที่ใช้ คี.ดี.พี.หรือ คี.ดี.อี.ก็

ไท-สปีด

คี.ดี.พี.ถ้าใช้ติดต่อกันที่ถี่กว่าคี.ดี.อี. สองเท่าคี.ดี.พี.
ป็นวิธีที่ดีกว่าไปนอกของ แมงกระชังของไท
ในทาง ๆ กัน ว่ากันว่าแมงกระชังของไท
รับรองว่าตายทั้งนั้น แต่ผมก็ไม่ได้เชื่อ เพราะ
สัตว์จากคี.ดี.พี. ให้อยู่รอดจนกินแล้วอีก
กันเต็ม ๆ ก็ไม่ต่างอะไรกับเขาโดยวิธีปล่อย
ให้ยอมตายซะนั่นเมื่อใช้ คี.ดี.พี. ติดต่อกันแล้ว
ผมจึงใช้มาเทียบให้พอเสีย เพื่อให้เห็นกัน
ไว้ว่า แมงกตกหรือ ๆ และ เพื่อให้เห็นกัน
ที่มันทำให้ผมปวดบั้นใจขึ้น คี.ดี.อี.ก็ดีกว่า
หลายข้อ.

คนที่เคยเดินทางผ่านค่ายลวดของ
ค่าย และ อำเภอยางปล่องคอนคำ ๆ
คงเคยทราบข่าวในความสามัคคีของ
แถบนั้นมาแล้ว. ยุงคงจะกัดและยุง
บางจะกัดกัดกันเย็นหมื่น คือน้ำนม
กินมาเยือกๆ พะยะกะบิสัง. ชีวิต
เข้าใจและการกักเค. สมอที่แม่น้ำ
บางประกาศไม่มีสพวนเทพสถิน มิ
แต่เพชชามาบนตัวมาจำนั้น รด
นที่ซึ่งเล่นระหวางทุ่งพท ๓-ชลยุ
คงจะไปออกเจ้าชีวิตจำแนพ เป็นแนว
ขาว ๆ สด. ผมเคยจะไปในรอนด
กันหนึ่งและมีการฆ่าเพระ คงไปด
แม่น้ำยางปล่องในเวลาพลค่ำ จึงได้มี
โอกาสต้องญู กับหมู่ยุครังหนึ่ง.
ความทรม และก้านของยุคนก
มีถึงขนาดที่ว่า พอเกาะติดเข้ากร
หน้าแล้วเป็นไมยอมเคลื่อนไหวหรือ
ปล่อย หากแต่กึ่ง(อ่านต่อหน้า ๔๔)

1896 - 1956

TRIUMPH

ไตรอัมพ์

สิบปากที่ไม่ว่าตาเห็น

นี่คือ...
สไลด์ไรท์ ก่อน
เขียนลิ้น!

๒ เอ็มพีดี.

สเปคเพิ่มเติม

1958 อ.ร.ส.

23-24 ซี่ป.น. เลขออก ไท 20448

ไชย-สัปดาห์

การเมืองชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๒

ขณะนั้น จึงอยากจะเตือนท่านผู้มีอา
นาทั้งหลายว่า อย่าได้แบ่งอกกับหนังสือ
พิมพ์อีกต่อไป จึงเก็บเอาความแฉ่งแฉ
นั้น ไว้ไว้กับชีวิตส่วนตัวของท่านเกิด
4 พระองค์นั้น ท่านจะตั้งใจแน่วแน่มั่น
4 เพียงไร ก็ไม่ก่อความปั่นป่วนหรือกระ
ทบกระเทือนผู้อื่นเลย อย่างมากก็จะมี
4 เพียงรอยเล็บที่ติดอยู่ กับตัวท่านเองเท่า
นั้น. ▲

พิมพ์ไว้.

๑ ขุนไวยำ

ต่อจากหน้า ๑๒

“ให้ไปคืนนัคนัคนั้น?” วิท
ชโรงหน้างามอย่างคันไถ
“ใช่”
“ชื่ออะไรนะคนนั้น?”
“วินดา”
“ขอให้ผมพบเธอหน่อยได้ไหม
ซุ่ยทิโตน”
“สาบไปเสียแล้ว วิท” ทิพย์
พูดอย่าง ๗ พร้อมกันสั้นกระซิบ “เรื่อง
ผมรู้จักคนของเธอแล้วเล่าให้เขาฟัง
ต่อจากนั้นก็ไปเล่ากับตัวเรา ตัวเรา
เลยกับเขาตัววิเป็นพระนาง คุณก็คบ
กับหล่อนไปได้หรอก เขาก็ไม่ยอม
แน่ คนของเธอกำลังทำรายงานเรื่องนี้
ให้ผมอยู่แล้ว คุณอยากพบไหม?”
“ไปพบเถละพ่อคุณ” วิท
ระลึกรู้สึก ทิพย์ถูกไปไว้โทรศัพท์ทมน
ทมนเลขศักดิ์ศรีกระดกตาคุณลงไป.
“วิลอยู่ไหม อยู่หรือ” บอกให้
เขาเขาทำงานมาส่งผม ที่สำนักงาน
ทนายความชุดแรกเย็น” ทิพย์วางหู
ฟังลงเดินกลับมานั่งที่เก้าอี้ “วิลเป็น
นักคิดคนข้างรูปหล่อ ผมมีให้ให้

คิดต่อกับเรื่อง ที่ผมหญิงสาวพินอญ
กับความที่รูปหล่อของหมอกันทำให้
หญิงโง่เง่าเขินอายที่เรากล่าวถึงความจริงที่หม
ออกมาพูดคุณสั่งให้ผมเสียเรื่องของคุณ
วันชัยผมถึงแก่ไปเวียน ขี้เขินแฉ่งแฉ
การ วนกระทั่งได้รู้จักกับผมวินดาคน
และรู้ชื่อไปพิมพ์เติมเป็นพิเศษ” วิท
พักพิงหน้า เวลาผ่านไปประมาณ ๑๕
นาทีก่อนที่ทิพย์ก็ใส่เสื้อเข้ามาพิจารณา
นำของวิพินงานก่อสร้างโทรศัพท์ของ
สำนักงาน.

“คุณวิลกล่ะ” วิทก็พักหน้า
วิทก็บอกไป วิทก็หันมองทางทิพย์.
“วิล คุณเล่าเรื่องที่คุณได้ให้
คุณวิทฟังไปเลย นังละ” ทิพย์ขยับ
ตัวลุกจากเก้าอี้ดูความ ซึ่งวิลนั่งลง
แทน เขาเขินสยดสยองมาปรกหน้าเด็ก
น้อยให้กลืนเข้าไป และผมขยับขึ้นและ
ก็เขินสยดสยองคุณน้าใหญ่ก็หัน เขา
เริ่มเล่า.

“คุณทิพย์สั่งให้ผมไปเสียก่อน
การ โดยเฉพาะให้ทำผมรู้จักกับ
หญิงในนั้นและพบว่า เขาเล่าต่ออะไร
กันบ้าง ผมก็ไปและได้รู้จักกับคุณ
วินดา” วิทก็พักหน้า วิลเล่าต่อไป.

“ผมมาถึงเรื่อง การค้าขายของ
คุณชาย ที่ผมเรื่องปรากฏในหน้าหนึ่ง
สื่อพิมพ์หล่อถึงกับถามผมว่าเป็นสาย
ลับของตำรวจหรือ เล่นเอาผมงงไป
ผมบอกว่าเป็นคำ ที่ถามเพราะสงสัยว่า
งานในธนาคาร อาจจะมีการเปลี่ยน
แปลงเพราะคุณชายก็หื่น ผมว่าผม
เป็นทั้งสถานการณ์ของหล่อน มาก
กว่า ทั้งในเรื่องจากเพ็ญรักกันใหม่ ๆ
ไม่อยากจะให้คนที่รู้จักกัน ต้องลำบาก
หล่อนบอกว่าการหล่อนไม่เชื่อว่าผมไม่
สายลับ น้าเสียงของหล่อนมีอะไร
อย่างแฝงความในใจไว้ และดูท่าอย่าง
ระมัดระวังว่า ผมเลยไม่เมตตาว่าผม
เป็นสายลับของตำรวจจริง หล่อนจึง

พร้อมที่จะเล่าเรื่องเกี่ยวกับ คุณชาย
ไว้ฟัง”

“แล้วอย่างไรบ้าง”

“หล่อนเล่าว่าคุณชายชอบมาพูดกับ
และหล่อนเสมอๆ ท่านอย่าชอบ หล่อน
ก็ติดต่อไปอย่างหมั่นแหม่อมจะได้ทำไร หาก
กับคุณชายเพราะอย่างนั้นคุณชายก็มีอำนาจ
ในการจับเงินเดือนอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งถึง
อย่างไรๆ คุณชายก็มีเงินมีเงิน การคบกับ
คุณชายไปเสียหรืออะไรก็หล่อนก็เก็บเงิน
วิลดูคุณชายดูผมหน้าผมแล้วจึงเล่าต่อไป “วัน
หนึ่งคุณชายมาคุยด้วยที่โต๊ะคนกลางวันหนึ่ง คน
อื่นๆ ออกไปเพราะงานการกันหมดแล้ว”
“คุณชายว่าอย่างไร” วิทถามอย่างร้อน

รน
“ตามหล่อนว่าอยากได้เงินเดือนขึ้นใหม่”
“แล้วหล่อนว่าอย่างไร”
“วันเป็นอีกคนหนึ่งว่า หล่อนว่าทำไม
อยากได้เงินเดือนขึ้น และหล่อนยังบอกอีกว่า
ต้องพยายามจับคุณชายให้ได้” ยังเหลืออีกเพื่อ
ความดูในการถือครอง”

“หล่อนรักเขาจริงหรือเปล่าละ” วิท
ถามอีก
“ผมก็ไม่แน่ใจนัก บางทีอาจจะเพราะ
เงินของคุณชายก็ได้ ที่ทำให้หล่อนต้องสนใจเขา
หล่อนมีแม่คนหนึ่ง แต่เธอเลือกเมื่อสองปีมาแล้ว
ตัวคนเดียว ย่อมไม่กระไรจริงไหมครับ”
“คุณชายจะทำอะไรกับหล่อนบ้าง”
“คุณชายบอกว่า จะให้ไปเป็นเลขาของเขา
ส่วนตัวแล้วจะจับเงินเดือนไปให้ตามที่
ร้องไว้ให้หล่อนเดินทางไปบ้านพักหรือของเข
ราชบุรี ในคืนวันศุกร์ หล่อนบอกว่าไปไม่

เขาที่เขียนแผนที่ให้หล่อนก็เก็บแผนที่นั้นไว้
บอกให้เธอ”

“คุณได้แผนที่นั้นมาหรือเปล่า” วิท
ขใจหนักเข้ามาใกล้

“ที่บอกได้ แต่พอตอนหัวค่ำผมไม่ไป
กันของตำรวจจริงๆ แล้วหล่อนก็บอกกับเขาไป
และไปไม่จริงเรื่องราวจึงหล่อนก็ตำรวจ ผมว่า
เรื่องที่คุณเล่าไว้ฟังคงเป็นเรื่องจริง”

“คุณรู้ได้อย่างไรว่าเป็นเรื่องจริง” วิท
ซัก
“ผมสังเกตคุณชายมีอันแผนที่เคยรับ ไม่
สายนั้นดูเหมือนจะเป็นลายมือของผู้อื่น ซึ่งจะต้อง
เป็นของคุณชายอย่างแน่นอน เพราะผมทราบว่า
คุณชายเคยเป็นนักบัญชีเพราะฉะนั้นตัวหนังสือที่
เขียนจึงควรเรียบร้อยแบบนักบัญชีแหละ”

“คืออย่างไร” วิทซักอีก
“คือแผนที่จะและเลือกมา การเดินทาง
ควรจะเป็นอย่างไรหรือที่ใครโน่นอะไรเป็นเครื่อง
หมายตามที่ผมบอกให้ได้นักคุณชายเขียน ไว้
เรียบร้อยแล้ว”

“แต่บอกให้หล่อนไปตั้งในคืนวันศุกร์
“ครับ”

“เวลาเท่าไร”
“ถึงมาไม่ไปครับ”

วิลกลับม้วน ๆ พลาถสูญพิ
วิทก็ขยับเขินทมนัคนั้นแล้วจึงถาม
“คุณคิดไหมว่าหล่อนจะไปตาม
คุณชายนั้น”
“ผมก็ไม่แน่ว่า วิทหล่อนออก
จะแพรวพราวไปอยู่กับคุณ วิทน้อย

ตรวจลายตาประหลาดแว่น

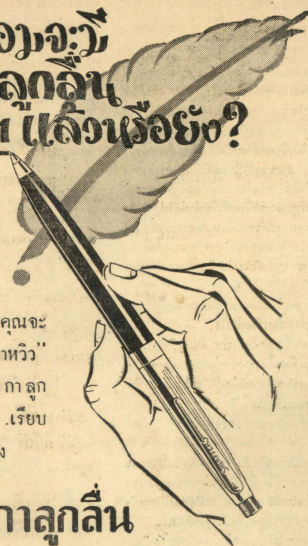
ด้วยเครื่องตรวจลายตาที่ทันสมัยและแม่นยำที่ชาญ
ยี่สิบแบบแปลกๆ ทันสมัยให้เลือกหลายชนิด

บริษัท เขาวราช จำกัด

ถนนเขาวราช พระนคร (ตรงข้ามโรงพยาบาลศิริราช)

คุณหรือจะ ปากกาลูกอื่น ที่ดีกว่า เลื่อนมือยัง?

ปากกาลูกอื่น เซฟ
เฟอร์ เฟเธอร์ทัช
เขียนโดย ไม่ ต้อง
กดมือแน่นเกินไป คุณจะ
พอใจในความ "เบาหัว"
เมื่อเขียน ด้วย ปากกา ลูก
ชิ้นนี้... ง่ายคาย... เรียบ
วัน... และสะดวกยิ่ง

ปากกา ลูกอื่น
SHEAFFER'S
Feathertouch

ใช้จนได้มากกว่า ปากกา ลูกอื่นธรรมดา
ถึง ๕ เท่าตัว

ขนาดปากก
ในซอง
ของปากกา
เซฟเฟอร์

ขนาดเล็ก
ในซอง
ของปากกา
ลูกอื่นธรรมดา

นี่คือปากกามาตรฐานใหญ่ที่ มอริ เป็น
ใช้ เขียนได้มากกว่าปากกา ลูกอื่น
ธรรมดาถึง ๕ เท่า..... คุณสมบัต
เห็นได้ว่าเป็นที่ถนัดของนักเขียนทั่วโลก

บริษัท **บอว์เนีย**
กรุงเทพฯ - กรุงเทพฯ

ไท-สปปดาบ

หล่อนรู้ตัวว่า คุณชายรักหล่อน แต่
คุณชายก็มีภรรยาแล้ว เว้นแต่หล่อน
ระคิดหาเขียนขี้รายทางละ ว่าไม่ถูก
หรือมิดนะน้อยเป็นน้อยอย่างไม้ออก
หน้าออกตากได้ เพราะเงินของคุณชาย
คงไม่ใช้เล่นเหมือนกัน แคหล่อนบอก
ว่า หล่อนไม่เชื่อว่าคุณชายจะรัก
หล่อนเป็นเลขาส่วนตัวได้ เพราะเลขา
ระต้องขึ้นไปนั่งในห้อง ของคุณวันชัย
และคุณชายซึ่งคิดกัน

"เพราะอะไรหล่อนจึงไม่มันใจคุณ
ทรายใหม่"

"หล่อนบอกได้ว่าเพราะเลขาการ
ของคนทั้งสองมีอยู่แล้ว ผมหมายความว่า
คุณวันชัยกับคุณชายมีเลขา
ร่วมกัน"

"ใคร"

"คุณสองศักดิ์ศักดิ์ที่รักในครอบครัว
อายุเข้าใกล้เกษียณ ๔๐ แล้วยังไม่มีความ
วิเศษอะไรเลย" ผู้หญิงอย่างนั้นน่าสงสาร
พวกคนงานเก่าให้ผมฟังว่า แกอยู่มา
คุณวันชัยเกลียดเกิน แกถือว่าคุณวัน
ชัยเป็นกบฏหัวร่อการฉ้อโกง ทักเขี้ยว
ชายที่รักในกรุงเก่า แกทำงานมา
ตั้งแต่ครั้งพ่อของคุณชาย ยังไม่คาย
และแกก็เกลียดไม่ชอบคุณชายนัก

"เพราะเหตุนี้เองผมจึงที่คุณชาย
จึงอยากทราบเลขาส่วนตัวของคุณวันชัย
ทิพย์ออกความเห็น

"อาจะเห็นได้" วิศศักดิ์ถาม
"แล้วคือมาหล่อนทำอย่างไร ผม
หมายถึงคุณวันชัย"

"หล่อนก็น่าจะไปเล่าให้ตำรวจ
ฟัง เขาก็เห็นเขาไปเป็นพระยาน คุณไม่มี
โอกาสได้พบหล่อนหรือครับ เขาก็
ไม่ยอมแน่"

"เขาดีทางเราหมอก" วิศศักดิ์ถาม
"เลขาเขาคือคนที่รู้เรื่องดี ไปเยี่ยมเลขา
หมอกเช่นนี้ผมไม่เห็น"

"เมื่อไรจะมาออกใหม่ครับ" วิศ
ถาม

"เห็นจะหมดแล้ว ขอมิมา
น้องชาย" วิศศักดิ์ถาม วิศศักดิ์ถาม
มือไหว ผู้สาวได้ทั้งสองแล้วออกจาก
ห้องไป เมื่อมีผลพวงทางห้องไปแล้ว
วิศศักดิ์หันมาทางทิพย์

"มันออกอะไรสายไปบ้าง? แต่ผม
ระคิดหาโอกาสให้ได้" เขาหยิบโทร
ศัพท์ขึ้นมาถือไว้ ถกขี้มูกเพื่อพักกับพนัก
งานที่คล้าย เสียงขานรับมาตามสาย

"วีร ช่วยคิดหาทางโทรศัพท์กับ
คุณสองศักดิ์ให้ เขาเป็นเลขาของคุณ
วันชัยที่จนกว่าหาไม่อยู่ให้สอยกับ
ว่าอะไรไปไหน"

"กะ" เสียงวีรรับมาตามสาย
วิศศักดิ์วางโทรศัพท์

"เรื่องหนักใจมากใจใหม่" ทิพย์
ถาม

"เอาอยู่"

"เรื่องก็เกิดของผมเล่าให้ฟัง
อะไรที่เรื่องง่ายใหม่"

"ผมสนใจคุณสองศักดิ์มาก" วิศ
ศักดิ์เสียงโทรศัพท์ดังๆ วิศศักดิ์
ถาม

"ก็ก่อนแล้วละ" เสียงวีรตอบ
มา "คุณสองศักดิ์อยู่ระหว่างลาพักผ่อน
กะ ไม่มีใครทราบไปไหน หัวหินหรือ
บางแสนหรือ เขายังใหม่"

"บ้านอยู่ที่ไหน"

"ไม่มี ใครทราบกะ"

วิศศักดิ์ถาม ทิพย์มาทางทิพย์

"หล่อนไปฟรอนเสียแล้ว เลข
ไม่ต้องรู้เรื่องอะไรกัน"

"ก็ไม่เห็นจำเป็นอะไร คุณชาย
อาจะต้องการนักวิชา ไปเป็นเลขา
เรื่องก็ได้"

"แต่ถ้าไม่ก็ต้องให้หล่อนไปทำ
บ้านราชบุรีด้วยเล่า และให้ไปในวัน
ศุกร์ที่สิบด้วย" วิศศักดิ์ถาม
"ไม่แน่ใจเรื่องวัน" ทิพย์
พูดหัวเราะ "ถ้าที่ผู้ชายนักคิด

ยุควิชัยชัย

สาวไปย่านกัลลวีย่านนั้น เขาก็ไป
ทำไม ไม่ค่อยถามก็ยอมคาออก

"เมื่อออกจะพูดกับชายคนนั้นก็ต้องถาม
คำ ถ้าตัวเราเจอ" วิชัยชัยก็เอื้อมมือ
อย่างนั้นแล้ว คุ้ยคุ้ยไปเพราะรู้ สืบหาว่า
ชายหาของนางเป็นวิชัย แม่ของลิลา ถ้า
พบชีวิตนางพบหน่ออยู่ อย่างไรก็ดีนางพาชาย
คนตัวใหญ่

"हांไม แยกก็สักพักอะไรจะมาถึง"

"อนันต์ที่แม่ให้มาไว้เป็นค่าประกันลูก
สาวของแม่ก่อนแม่ให้ให้หมด"

"อย่างนี้คือทำไม?" วิชัยชัยก็ถาม

"แม่คิดว่าผมเป็นอะไรจาก ๆ แล้ว แต่คุณ
ต้องไปล่ะ" ลิลาพาชายคนนั้นออกจากบ้าน

กับให้การของนางกรรม การให้การของนาง

จะทำให้คุณวันชัยเข้าไปถึงขึ้น วิชัยชัยก็

ไปมา "ถ้าการของนางเป็นเพียง ก็จะไม่

สละนางแล้วคุณวันชัยขึ้น วันนั้นก่อน

ก่อนพบคุณวันชัย ได้พบกับเจ้าหน่อที่แรก

ที่คลอด้วยเงาของนาง แต่ก่อนหน้าเธอตัว

รอมมาไว้ เพราะฉะนั้นจะต่อไว้ให้แล้ว
ขณะนั้นตอนอยู่ร้านนั้น และเวลาเช้า
เพราะเมื่อเข้ามาในโรงเพชร ถือไปนานก่อนก็
ถูกจับเอาหารจับ คุ้ยคุ้ยไหมว่าตอนต้องการ
ให้ถูกจับมากแล้ว และเพื่ออะไร"

"เพื่อให้หลังกระวี" วิชัยชัยตอบอย่าง
ครึกครื้น

"เป็นไปได้อันตอนจะร่วมมือกัน
สัมพันธ์กับวิชัยชัย วางแผนลักขโมยเงินช้อน
จากนั้นนางจะหนีไปอีกคนหนึ่ง เป็นผู้รับเงิน
เพราะแม่เจ้าของนางมาเอาลูกสาวของนางเพื่อ
เท่านั้น ผมจึงอยากพบแม่ของนางเพื่อความกระ
้าง ก่อนที่นางจะสืบทราบและเอาตัวไปก็
ไว้เช่นคนอื่น ๆ นอกจากนั้นสิ่งที่คุณจะ เจ็ด
ประวัติของนางกับผมแล้ว ตลอดกระทั้ง
บุคคลที่นางคิดต่อ เราต้องร่วมมือกันต่อไป
แต่จะทำได้"

นักข่าว ช่างภาพจำนวน

มากออกมายืนที่หน้าศาลเมื่อรถของวิชัย

วิธี ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

สัตว์ก. ปลอตภัย

สัตว์ก. ปลอตภัย สหการออมสิน ราชบัณฑิตยสถาน

แล้วไม่ได้ พอเขาใส่ล้อออกมากรวด
ข้างภาพก็ถ่ายภาพทันที พอไปชมก็
ทันชาวพม่าก็เดินขบวนวิชัย วิชัย

ความสามารถมากเกิน และลงมือว่า
ความได้ใจแล้ว เขาจะคงได้วิชัย

เสมอ ประการนี้ก็วิชัย วิชัยก็ถูก
ฆ่าตาย ก็เป็นคดีที่วิชัยของวิชัย

เพราะผู้ต้องหาที่ฉ้อฉลขึ้นเป็นขึ้น
กับวิชัย คำนึงถึงความสนใจจาก

คนทุกชั้น คำสั่งแน่นขนัด

เมื่อตัวเขาไปศาลนั้นก็มีการ
เขาประจักษ์พร้อมแล้ว ขณะเดียวกัน

พวกนักออกนักนักนัก ทว่าความลง
มาทางวิชัยซึ่งจับประจักษ์แล้ว พนัก

งานนำวิชัยออกมา วันชัยมีท่าทาง
อ่อนระทวยเล็กน้อยเห็นว่าเขาได้โทษ

น้อยและลดทอนแล้ว หลังจากที่ตำรวจ
พบศพเขา ประชานพยานนั้น

สายไปอย่างเขาก็ดำเนิน เสียชชชช
กักราวไปทั้งศาล วันชัยถูกพามา

ลงข้าง ๆ วิชัย ซึ่งเขาเอื้อมมือไปยก
ไหล่กระชับว่า

"ขี้มข ทำหน้าเป็นโง่ไปเสีย"

วันชัยมองหน้าเขาพยายาแน่นขมออก
มา

ศาลประกาศพร้อมแล้วที่จะพิจาร
ณาคดี และถามผู้ความว่า พร้อม

แล้วหรือยังอัยการขึ้นขึ้นทันที

"พร้อมแล้วที่จะรับแจ้งความผิด
ของจำเลยให้ศาลทราบ"

วิชัยขึ้นขึ้น

"พร้อมแล้วที่จะปฏิเสธ ข้อหา
นั้นๆ" วิชัยมองหน้าอัยการ ซึ่งเขารู้

ทุกที ขี้มขและกักรั้วให้ กุสศิเคย
เป็นอัยการผู้ช่วย กับเขา มาหลายคดี

แล้ว กุสศิ เห็นอัยการขึ้นขึ้นไปเพื่อ
เรียกพยานปากแรก ระหว่างวัน

นั้นเอง วิชัยไปทางศาลอัยการขึ้น

"ศาลก็เคารพ โยคณันพะ
ยานคนนั้นชื่อ นางสาวลิลา ซึ่ง

เป็นพยานจำเลย แต่ได้ถูกตำรวจเอา
ตัวไปกักขัง ขอให้ศาลให้ไปรื้อคดี

สั่งเรียกพยานคนนั้นมาให้การด้วย"

ร้องของวิชัยทำให้กุสศิหันหน้ามา
เห็นอัยการเรียกขึ้น เขาความออก

มาว่า

"คุณไม่ร้องวิชัย พยานคน
นี้จึงมาศาล"

ผู้ช่วยอัยการ ซึ่งกุสศิคิดว่า
มีอันคนนั้นมองมาทางวิชัยก็ยกตัว

ก้าวผู้ช่วยพยานคนนั้นก็ยกตัวแล้ว
ยืนทบท ศาลอัยการก็ยกตัว

"ศาลรับทราบคำร้องของทนาย
จำเลยแล้ว และทางอัยการก็รับว่า

พยานคนนั้นมาให้การที่ศาลแล้ว คุณ
จะถอนคำร้องไหม"

"เมื่ออัยการมีร้อง กระผมก็ขอ
ถอนคำร้อง" ศาลหันไปทางอัยการ

พยักหน้าให้ "เรียกพยานของคุณ
มา"

"ร้องตำรวจเอก วิเศษ ศิริยา"
อัยการขึ้นขึ้น

ร้อยตำรวจเอก วิเศษ ให้การว่า
เขาเป็นนายตำรวจประจำสถานีตำรวจ

ราชบุรี ได้รับแจ้งความจากนายวิชัย
และนางเรณู โยบลูก ภรรยาของ นาย

ชาญ โยบลูก ว่าได้พบศพนายชาญ
โยบลูก ที่บ้านพักรับรองของนายชาญ

โยบลูก

"แล้วคุณทำอะไร" อัยการซัก

"ผมก็ไปอยู่ที่เกิดเหตุ"

"คนเกี่ยวข้อง" อัยการซักอีก

"เปล่า หลายคน ผู้ช่วยของผม
และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ฆาต

กรรม รวมทั้งคุณพิชัย นักสืบเคย
ศักดิ์ผู้ซึ่งกำลังสนทนากับผมด้วย"

"คุณสนทนากับนักสืบเรื่องอะไร"
อัยการซัก

"ขออภัย" วิชัยขึ้นขึ้น "การ
สนทนาระหว่างนายตำรวจประจำสถานี

นักสืบคุณพิชัยนักสืบ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
กรณีคดีนี้"

"ถูก ไม่ต้องเล่า" ศาลรับรับคำ
ร้องของทนายจำเลย

"ผมขอค้าน" อัยการร้อง

"เพราะนายพิชัย เป็นนักสืบของฝ่ายจำ

เลย.

“ผมขอค้าน” อัยการร้อง “เพราะ นายพิชัยเป็นนักสืบของฝ่ายเจ้าเล่ห์ ควร จะได้ไต่สวนละเอียด ในการที่เขาไป สรรพหนักนายนายตำรวจ”

“คุณพิสุจน์ ได้ไหมว่า คุณพิชัยเป็น นักสืบของเจ้าเล่ห์” วิศวกรข่มขิด

อัยการ.

“โดยเหตุผลแล้ว ผมกำลังพูด

ความจริง”

“คุณพิสุจน์ ได้ไหมละ” วิศวกร

อีก.

“อย่าเพิ่งใจร้อน” ศาลได้กล่

“นี่เป็นเพียงเริ่มคดีเท่านั้น ศาลเห็นว่า

พยานไม่จำเป็นที่จะเอาเรื่องกรสมท

กับบุคคลธรรมดาที่เกี่ยวข้อง ให้พยาน

เล่าเรื่องการไปขับสูตรศพต่อไป

ร้อยตำรวจเอก วิเศษ ขยับตัว

เอ่ให้รับบ ให้การต่อไป.

“ผมจึงออกไปยังบ้านที่คุณวัน

ชัยและคุณเรณูพบศพ ซึ่งทางจาก

ราชบุรีไปทางกรุงเทพฯ ประมาณ

สองกิโลเมตร เป็นบ้านค่อนข้างโบราณ

ในบ้านหลังนี้...”

“ประเดี๋ยวก่อนครับ” อัยการ

ขิด “บ้านหลังนี้เคยอยู่ที่ไหนคนควร

จะดูแลแทนที่ด้วย ผมไม่เห็นที่มาด้วย

แล้ว โปรดดูแลแทนที่และชี้ให้เรา

ทราบว่าคุณไปที่ตรงไหน นายอ

เลัยขิดชี้มือใหม่”

“ไม่ชัด” วิศวกรตอบ อัยการ

เอาแผนที่ให้ร้อยตำรวจเอก วิเศษดู

“คุณเอาดินสอชี้ว่าออกจาก

สถานีแล้วไปทางไหน จนถึงบ้าน

นั้น” ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เทคนิควิธีประหาร

ต่อจากหน้า ๑๗

หน่วยสืบของหน่วยตำรวจประหาร ที่ คือหน่วยรบที่กล้าหาญ แต่จะหวังจะต้อง มีหรือ เพื่อให้อำนาจที่ประเสริฐได้ โดย ด้พวงในบริเวณพื้นที่ที่ถนัดแล้ว พลคต่านาน แต่จะหวังจะต้องพื้นที่ของหน่วยที่ถนัด เป็น อย่างดี ทั้งจะร้อยพันให้ของหน่วยที่ถนัด ที่ อยู่ในเขตคือด้วยดี การที่จะมีของถนัด ต่อ คำว่าประหารนั้นเป็นไปอย่าง “อันแต่แล้วมี” นั้น” ตามคำของนายพันสีนั้นอันเป็นบุตรภรรยามีของหรือสดี เพื่ออันได้แบ่งเนื้อให้โดยา เป็นแล้วอัน พันหนึ่งเป็นแล้วอีก พังมาและ

พลประจำหน่วยต่อคำนำรัฐประหารไม่แต่งเครื่องแบบใด ๆ. ไม่ติดเครื่องหมวกอะไรที่จะทำให้ สะดุดตาใคร ๆ. แม้การกระทำประหารนั้นคือ คำนั้นไม่อย่างนั้น. นอกจากของบน ใน หน่วยให้มีความรู้ทางเทคนิค และทางทหารแล้ว ยังมีอีกของของทหารเมืองเก่าอันอันด้วย กล่าว คืออุปกรณ์ให้เกิดความเชื่อใจกับบลิ้ง ทางกร เมือง ซึ่งจึงเกิดพอ และเพื่ออย่างอื่นก็ทางกร พากของหรือสดีจึงเป็นกรพหยาตละ ๑ ของ สดกลัน. เม่นจันถือหัวหน้าทางจันในจอมรบ บุคคลหรือชาวคือว่าประหารหนึ่งต่อคำนำรัฐประหารอย่างนี้ชัดชัด. ชาวบ้านไป หน่วยต่อคำนำ มีอันจะเห็นหรือสดีตามบลิ้งคือ หรือว่ากันที่ เป็นแหล่งเกิดคนให้รู้เทคนิคแห่งการป้องกัน รัฐ บลิ้งที่นำคือรัฐประหารอันเกิดจากฝีมือ ของ หรือสดี.

ได้มีผู้ถูกเลี้ยงกันมาด ทั้งใน

ยุโรปและรัสเซียเองถึงเรื่องการ แขน

ด้วย หนึ่งจากจากจากของสดกลัน.

คนบางฝ่ายเห็นว่าความคิดของสดกลัน

ในเรื่องนี้เกิดจากความกังวลทาง ระเอา

ใจชาวนาวิชัยทั่วไปซึ่งไม่ใช่อย หนา

พวกชีวมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว. แต่คน

ชาฝ่าย ก็กลั่นเป็นเพียงจากที่แห่ง

การต่อสู้ ที่สดกลันคำนึงแต่หรือสดี

ซึ่งในวัยฟแลกรามเนฟ ซึ่งเป็นวัยที่

สามคน. บรรดาผู้ซึ่งรักวิชาสดกลัน

ว่าจะเกิดทุกหมวยอันอันด้วย ซึ่งมีขยง

โทษอย่างหนักนั้น คงจะไม่ได้นำ

จึงความจำเป็นของสดกลัน ในการที่

ต้องทำเช่นนั้นเพื่อความปรองดอง ของ

รัฐชาติ. ที่จริงควรจะคิดถึงอีกว่าการ

อันอันด้วย เป็นส่วนหนึ่งแห่งขยงหรือสดี

สดกลันนำออกใช้ในการต่อต้าน การ

พยายามของหรือสดีในอันนี้โค่น รัฐ

บาลด้วยวิธีใช้กำลัง.

ในเรื่องการแต่ด้วย ในประเทศ

รัสเซีย ความจริงสดีกลั่น เสนา

มหาคโยของพระราชาในสมัยค.ศ.

๑๘๐๔ ในโค่นเริ่มทำเนในการการ

ก่อนสดกลันแล้ว. แต่อันอันกันอยู่ได้

พักก็ด้วย ก็คือว่าจึงหายกลายเป็น

กลั่นกระทย่งไป. ก็อะไรเล่าคือมูล

เหตุที่รัฐสดกลันให้ พันธุ์ ก็อันอัน

ชีวขึ้นมาอีก ? ความจริงรัฐสดกลัน

มีคือวิธีใหญ่ที่สุดสามคือ หรือสดี ซึ่ง

ในวัยฟแลกรามเนฟ กระนั้นหรือ ?

นั่นเป็นเพียงเหตุผลซึ่งของเท่านั้นเหตุ

ผลข้อใหญ่ให้แก่ความจำเป็นของสด

กลั่นที่ระบอกล่าวก็ด้วยที่ร้ายที่สุด ของ

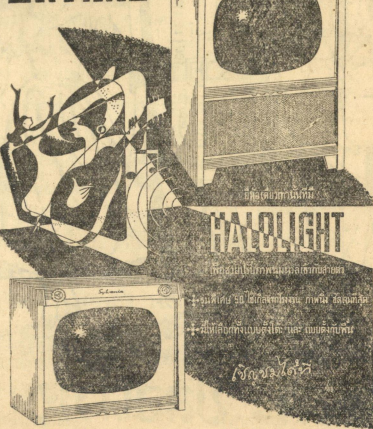
ไซ-สปีดแบค

ฝ่ายประชาธิปไตยทางการเมือง. นั่นคือพวก บิวี่ ซึ่งประกอบเป็นกำลังสำคัญที่สุด ของหรือสดี ซึ่งในวัยฟแลกรามเนฟ ที่จริงเม่นจันก็ หัวหน้าที่ควรด้วยได้ สังเกตเห็นมานานแล้วว่า ตัวเอน ๆ ในพวกหรือสดีกลั่นเป็นอันแยกทั้งนั้น. พวกบิวี่ที่อยู่ในกองฟแลกร ตามสห บาลคนงาน และคามโรงงานทั้งหลาย กำลังสนับสนุนหรือสดีไปตาม ๆ กันใน สภาไซเวียคแห่งกรุงมอสโคว์. กาม เนฟก็ถูกเลี้ยงข้างมากไว้ได้. ในสภา ไซเวียคแห่งกรุงเลนินกราด (คือกรุงปีโตรกราดเดิม) เสียงส่วนใหญ่อยู่ในก่า มีของซึ่งในวัยฟแลกรามเนฟ บุคคลก็ เป็นอันผสมของฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์ คือ สดกลันเป็นพวกบิวี่ทั้งสิ้น. การที่จะให้ กองฟแลกร สหบาลคนงานและมว ลกรมมรในกรุงมอสโคว์และนครเลนิน กราดพากันสิ้นความนิยมหรือสดี ซึ่ง ในวัยฟแลกรามเนฟ ชิวก็แยก

ชนชาวยุโรปให้รู้สึกถึงซึ่งพวกบิวี่ ก็ เป็นการเพียงพอ. และการปลุกกัน เช่นนั้นก็กระไม่ยากเป็นอะไร เพราะ ประชาชนรัสเซียทำไม่ชอบหน้าพวก บิวี่มาแต่ไหนแต่ไรแล้ว. ดังนั้นในการ ค่อสู้หรือสดีกลั่นพวก สดกลันจึงได้ มุ่งจะปลุกความรู้สึกเกลียดชัง ที่ฝังอยู่ ในจิตใจชาวยุโรปให้ค้นตัวขึ้นมาอีก. เขาเคยคิดจะใช้ลัทธิอันอันด้วย เป็น เครื่องมืออีกทั้ง แนวร่วมระหว่างทหาร กรรมกรและชาวนา เพื่อให้ต่อต้าน ลัทธิจากขบวนการของหรือสดี. ลัทธิ อันอันด้วยไซเวียคให้เม่นจันก็ หัวหน้า เกลยู่ได้ด้วยความสะดวก ในการประ ทัดระชาพวกบิวี่ ตลอดจนการกวาด ล้างสมาชิกของกการบิวี่ ซึ่งหรือสดีก็ ก้าวถึงก็ถึง เพื่อประโยชน์ในการ ยึดอำนาจ. เท่านั้น โค่นที่บิวี่เป็น ต้องถูกเม่นจันสั่งให้เร่งส่งซึ่งบิวี่ไว้ ก่อนว่าเมื่อพวกหรือสดี แล้วยก

เสียงโทรทัศน์

สีลาเหีย

บริษัท สีลาเหียอิเล็กทรอนิกส์ (อิมพอร์ต) จำกัด
ถนนสีลาเหีย สีลาเหีย ถนนสีลาเหีย ๒๕๕๕-๒ ถนนสีลาเหีย

อย่างไรก็ตามเมื่อมีทะเล คือเอาหัวข้าว ๒ ข้างมาวางกันเข้าเป็นวงวรคฤ
ปะโยคให้หน่อย เลยทำให้คุ้นสเนห์ที่ใจไปคามันว่า เอ๊ะ! ฟัดลงกับค
ยของวงมันเย็นอะไรไปซะ เกือบที่จะโรยมากในรู้ๆ โฉงเช่นใจกับ
ทนอ อันที่จริงเห็นข้าวอันแรกคือ "จอมพลเรือหลวงยุทธ" วางแผนดีไว้ก่อน
นั่นแหละ ที่เขาจะล่อลึงคือ "จิ้งเหลนกับอาศัยเขาเป็นพยานออกจากไม้ไผ่
คน" นั่นแหละเขาเข้าในวรคฤ และเพื่อหัวข้าวไปเก็บเข้าไว้ เลยทำ
ให้เก็ก "อับสมัน" กันเป็นกรวด ก็ดังที่ถ่ายเข้าไม้ไผ่ เรขาก็

กรมตำรวจวางแผนจัดการแบบใหม่: อ้าว! แล้วกันพี่
พระพวง ก็การเข้าเองแล้วหรือ เจ้านายการการลาลงก็มีให้จน
เลิกตายโง่ตาย...ไป...นั่นมาอีกเข้าให้เองแล้ว พ่อขอชวนนายช่างวิ่ง
หรือแม่ขอตักตักจำเรื่องนี้ อีกอีกจะมีในรุ่น... ทำให้เกิดความเข้าใจอีกกัน
ไปตั้งนั้น กรมตำรวจเขาจัดการวางแผนใหม่ก็ขอพี่พ่อคุณแม่ออ จ้า
นี่เห็นว่า "จาง" ตัว "ว" ไม่ใช้ตัว "ด" ใช่ป่ะป่ะ! ยังทาน
อหิขิตตำรวจมีตักตักจำแบบไปเสียหรือ?

หนังสือพิมพ์ ๕๐๐ หรือที่เรียกว่าหนังสือพิมพ์ตีน
สพานมอญ... น้าข้างปู่พี่งแสดไป ลืมกิมเลข “๒” ที่ถูกไปข้าง
หน้า “๕๐๐” ก็อาจเป็นไปก็ได้มีผู้กระไร แต่เพราะข้างปู่พี่งว่า
“๕๐๐” ก็ได้น้า ก็มิสู้กระไรอันนแหละ เพราะใครๆก็ดูอันแล้วก็ทักมึง
นักก็อดข้างปู่พี่งมกนขาวกรไปขึ้นระหว่าง “ตีน” กับ “สพานมอญ”
ต่อมาก็กันไปขึ้นมกนโทมเสียอย่างข้างน้าแสดนั้นปะซิ เขากะว่าก็ อย่า
เขื่อนนา...อย่าเขื่อนนา

ท่านผู้หญิงแจกรางทองแก่ทุกคน ในงานวันเกิด

จอมพล: เพราะตก "เหล้า" หรือ "สุรา" ไปคำเดียวกับท่านเอง แล
เทรตย์เหล้าพวกนี้เป็นนักขี้ขาน งานวันเกิดนั้นเป็นประวัติการที่ดีสุดใน
โลกไปเลย ดังนั้นแล้วแต่กับผู้ชายด้วยกันทั้งนั้น วันเจียนจะเกิดเรื่องคน
ใหญ่ เป็นข่าวเกิดของชายผู้ใหญ่มากยิ่งนัก ครั้นเมื่อมาถามกันยกว่า
ได้ หมายความว่าเขาจะได้อะไรไปเลย มันถึงแต่ไปจางจืดจาง พืชผัก
ตอนเช้าไปไม่กี่ให้ดูดังจะค่อย แต่คุณจะมาโทษผมได้อย่างไร

หลายคนยอมรับกันว่าด้านายพล “สวนส้ม” เป็นผู้
แห่งราษฎร ประวัติศาสตร์ไทยเราเห็นจะหมิ่นได้: ระบอบ
ใหญ่แล้วนี้ นั่งชายเฒ่า เรืองหนังสือภาษาจีนไว้ก่อน “ผู้แทน” นะเขาสก
ด้วย “จ” นะ? ไม่ใช่ว่า “จ” ขึ้นเป็น “ผู้แทน” ราษฎรก็ขาดโกงกัน
หมดคนละนั่งเท่านั้นเอง เพราะว่าเหวี่ยงนายพล “แท่ง” ราษฎรเสีย
ออกชุกชุมแล้วก็เลือกให้เรื่องสั้นๆ มาผลิกันด้วยชุกชุม แล้วก็
กันนะที่ขึ้นอยู่เขี่ยกันด้วยทั้งไปเรื่อง อันยากกว่า “สวนส้ม” นะ? ส้มอะไร
ส้มเกลี้ยง, ส้มเขียวหวาน, ส้มโอ ว่าส้มไหนแน่? แต่ก็แล้วที่เรื่องจะไป
ว่าส้มอะไร ถ้าเป็น “ส้มจีน” ละก็ พ่อชตาชานบางข้างเรื่องก็ผิดก็ขึ้น
มาเรือบดก็กลดกลายเป็น “ส้มจีน” ขึ้นมาให้ตรวจ เห็นระลอกถึงหลายไปก็
คงระลอกอีกการขึ้นนั้น ประวัติศาสตร์ไทยมีเพียงแต่เห็นได้อย่างเดียว
หรือร่น แต่จะยอมรับไปว่านี่นั่น.

สิทธิธรรมของรัฐบาลในฐานะผู้ที่นำท่านเป็นผู้ถือ
หุ้นใหญ่ของชาติไทย: ประโยชน์สำคัญประการหนึ่ง เวียงกงได้กล่าวถึงโดย
 เลยกทำให้เสียเรื่องใหม่ทง เวียงกงได้คิด ทววงกับปัญหาก็ไม่ได้คิด มีเพียงอย่าง
 ไหนกันที่รัฐบาลพึงใช้สิทธิธรรม ของมันหมด ยกมาว่าท่านได้ใช้สิทธิอัน

ໄຫ-ສັປຕາທໍ

โปเม็นธรรมแก่ราษฎรคว่ำก้นเข้าให้แล้ว ขันเมืองงะโยมิขี้ยาไปหมก
 ไร้หมว่าเวียงทะอะไรไป นั่นประยออีกหัว “อ” ข้างหลังคำว่า “สิธิ”
 นั้นถูกต่อแล้ว แรกๆ “อ” (มีหน้าจากรัก) และ “น” ไป ถักทอจนนี้
 ตกคำว่า “ซอ” ไปอีกคำหนึ่ง ที่ถูกต้องเป็น “สิธิอ้นซอขอมธรรม” แต่
 เมื่อเวียงถูกต้องแล้ว เจะเอาไปประสานกับประโยคดังนี้ว่า “ในฐานะผู้ใด
 ว่าเป็นผู้ถือหุ่นใหญ่ของชาติไทย” ก็ไม่ได้ถัก รัฐบาลจะใช้สิธิอ้นซอ
 ธรรมะอะไรกัน แต่ฝ่ายนี้ถักกว่าเป็นนัยทูล จะทำอะไรก็ทำได้ตามชอบใจ
 ในฐานะผู้ใดกระทำนั้นหรือ ประเทศบ้านเมืองเห็นะแหลกเหลวกันไม่ถักกัน
 นานอะไร ประชาชนชาวไทยเป็นผู้ถือธงของรัฐบาลไปเสียแล้วหัวอ วิถีภูมิ
 วิถีวังเว

ท่านรัฐมนตรีกับคุณหญิงไม่ชวนขัดด ท่านทั้งสอง
ทำลูกแล้ว น้ำใจท่านกว้างขวางราวกับแม่น้ำเจ้าพระยา
อนิจจ...อนิจจา! ใจที่ยงเล้ามาออกกลัวกันหวั่นว่าท่านไม่ชวนพรรคกับ
ฉัน พูโ...พูโโ! ถ้าฉันอย่าว่าจริงจริง ไปไหนก็โดนตั้งคณะไว้คอยดัก
เสียงกันอยู่ ที่ปากไปหรือ ฉันทำเป็นปู่ก็ โผล่เข้ากระพรวง-ปาก กลืนเข้า
ปาก ก็โดนจับจ้าวเขมือบฉันถึงกับ-งั้น ก็ชนะซีโพชนเฮย เวียงศรีอโ
ศกไปไหน ท่านไปไหน "ขิด" หอระยง แล้วก็ "ทอนหลังท่าลูก
แล้ว" ไปเรียนวิชาไปโตะ รวยไปเอาตัว "ล" ที่ว่า "ลูก" ของเสียแล้ว
...เอ้า "ล" ใส่แทนเว้า งูเห่า ฉันเรียนวิชาพิเศษอยู่กับ พิลิกกับขัยอ
น้อย ขัยไปไว้วันสพามองเสียเลย เอาที่เข้ดเห้ด! □

“ไซ-บาตาด”

เพิ่มคทมสังฆามบนเรือนมรของพ่น
ด้วย ครีมนแต่งนม

100

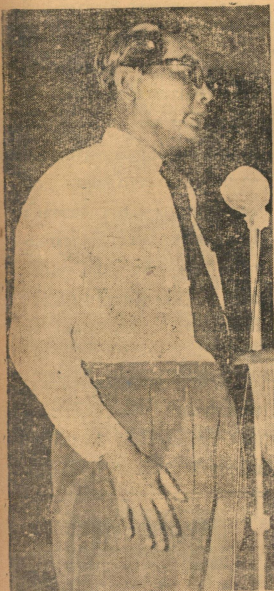

บริษัท ตันหะเล้ง จำกัด

876 ตรอกตั้งโต๊ะกัง พระนคร ผู้แทนจำหน่าย

ศึกอุทกภัย ปราโมชเขียน

นิยายเกร็ดพงศาวดารการเมืองที่เหมาะสมกับยุคสมัย อันชี้แฉความไม่เรียบร้อยของนักการเมืองและนักกินเมืองอย่างถึงอกถึงใจ

บูตีไทเฮา

เรื่องของเด็กบ้านนอกที่ทะเลาะทะเลาะเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองหลวงจนกลายเป็น เจ้าชีวิตคนจำนวนน้อย ๆ ด้าน

เรื่องของการใช้เล่ห์กระเท่ห์ทางการเมืองหาหนทางศัตรู เพื่อรักษา "เก้าอี้" ของตัวโจน

กว่าจะแตกสายไปเอง เรื่องของนักการเมือง และอันธพาลผู้สมคบกันสร้างความโสมมให้แก่ประวัติศาสตร์ จนกระทั่งเกิดขบถ

บูตีไทเฮาโดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

เป็นหนังสือเล่มเดียวที่เผยแพร่ใหม่ของนักปกครอง แบบเผด็จการ ที่อยู่บนขวัญอยู่ปากกลางสมนสพหลอมและการใช้อำนาจเอื้อนคอบี๋ขึ้น และคำอุปมา เป็นหนังสือเล่มเดียวที่จะทำให้ผู้อ่านรู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยม นักการเมืองโสมม ที่ลอบย่องจะใช้อำนาจกดหัวประชาชน ...

ขนาดหนังสือปกแข็งหนากว่า ๔๐๐ หน้า ราคาของเล่มละ ๓๕. บาท คิดค่าส่งจองได้จากตามร้านหนังสือทั่วไป และที่—

สำนักพิมพ์ ประมวลสารด้านช้างโรงภาพยนตร์ เบลิมเบรต พระนคร
สถานที่จำหน่ายหนังสือไทย และต่างประเทศ
ตลอดจนแม็กกาซีนต่างๆ

ไท-ลัปดาเก

งานวิจัยข้อไขไทย ๕ ล้านกิโล นอกนั้นส่งจากต่างประเทศมา ๔ ล้านกว่ากิโล เพื่อการค้าของขึ้นนั้น มันแพงเกินไป ในเวลาเดียวกันที่เรารู้จักไขไทย มาจากอเมริกา เราได้เอาไขขาวของเราไปให้อังกฤษ คนผู้ไขไทยก็ยังขาดทุนเป็นหนี้ชาวไร่ที่ไขขาวไขเองก็ราคาไขขาวตกแทบขาดแล้ว เพราะการคอร์รัปชันของอภิศิทธิมนตรีคึกฤ

นสพ. "ในด้านการเมือง ๖"

พริณ "ในด้านการก่อสร้าง แม้ก็อยากจะทำแต่ส่วนนักคิดคืออภิศิทธิการการการก่อสร้างทุกการก่อสร้าง มันก็คิดจะเอาเปรียบจากเลือกเมื่อประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ก็เอาไปไม่ใช่อามามารัฐบาล แต่บำรุงคนเจ้าหน้าไปด ในด้านการเมืองก็เช่นในใจ เช่นเอาเงินไปหนุนให้สมาชิกพรรคอื่น สมาชิกเหล่านี้คำพรรครัฐบาลได้ ไม่ค่อยออกมาร่วมพรรคแต่พอถึงเวลาไหนเรื่องสำคัญ ก็ออกมาหรือลงคะแนนให้มันคิดแล้ว"

นสพ. "คุณมีฐานหลักฐานอะไร อย่างให้เป็นการปรับปรึษาแทน"

พริณ "พวกผมทราบจากปากคุณเผ่าเองไม่พอจึงจะไปเจอใคร วันนั้นผมกับพี่แทนอีก ๑-๒ คน เข้าร้านกาแฟริมถนนสายวัดหัววัดเมื่อกลางเดือนกันยายนปี ๒๔๗๕ ก่อนพรรคคนออกจากรัฐบาล คุณเป็นบอว่า เอาเงินไปให้สมาชิกพรรคอื่น ให้ช่วยสนับสนุนนักคิดไปจากคุณแล้ว ผมจึงหันหน้าเป็นการเล่นไม่ใช่อ ต่อมาจากรัฐบาลของพระองค์ไม่ทำอะไรเลย"

นสพ. "การไปสมัครเรื่องใหม่ จะผู้พรรคมันคิดคือได้หรือไม่"

พริณ "ผู้ให้รับ ควรก่อนประชุมมากก็ได้พวกผมพวกเข้เข้าบ้านกันมา แต่ทุกวันนี้บ้านเมืองต้องการคนซื่อสัตย์ ถ้าการเลือกตั้งที่เข้ขงไขไทยเรียบร้อยสทุหมิก็รู้ได้ แต่ผมเองก็เกรงไปว่า พรรคคนเล็กก็สละไขชุกไม่เต็ม เสนให้ถึงที่ต่อความขงขวนอันธพาลไปจากกรุงเทพ เอาเข้าราชการออกหาเสียง ช่วย มันคิดแล้วแยชุดรศักดิ์ สิริบุรี เยาวรัตน์ เวธินของทางราชการหาเสียง ฝ่ายสทุหมิก็น่าวิพาก เพราะเราไม่แก่เสียงและความบริสุทธิ์ใจเท่านั้น"

นสพ. "ถ้าเขาไม่ไปช่วยหาเสียงคุณจะไม่ไป"

พริณ "ผมพยายามหาเหตุผล

กันขายเผ่าจะไปช่วยหาเสียงหาจะไปใช้ชีวิตอีกครึ่งชีวิตผมอย่างเดิมก็คไขไทยหาเสียที่ไหน ใครจะอะไร สวรรชะไร เอาะไรให้กันนั้นอย่างอุดรคิดให้ ๕ ล้านบาท เก็บวันแคงเก็บก็ไม่ได้ไป การโกลาหลแบบนี้คุณเผ่าอมผลแ่งมาก แต่ไม่รักชาติทุก ชาวเข้ขงใหม่คงไม่ไปรักนัก ส่วนผลรวม— ไข่ไข่ ก็คิดว่าคงไม่มีประชาชนเมื่อคือพบ ผมขอทราบพว วามนนักชีลาไม่โกง ผมก็ไม่กลัว"

พริ นนาค "ผมมีเรื่องระบอกท่านหนังสือพิมพ์ คือผมจะกระที่ในวันเสาร์นี้เป็นการด่วน เพราะเหตุว่า รัฐบาลจอมพลแปลก บ้อยยให้ผมกวรวพากษ์วิจารณ์ในหลวง เป็นการหมิ่น พระบรมราชานุภาพ มานักคามรัฐธรรมนุญมาตรา ๓ มีระบุว่าพระมหากษัตริย์ เป็นพระประมุขของชาติ ผู้ใดกระด่งละเมิดมิได้ แต่ในพระชน— ขอโทษ มีหนังสือพิมพ์ฉลยหนึ่งแห่งละตีหนึ่ง มีเขียนเกี่ยวกับข้อกล่าวสาส์นหมิ่น พระบรมราชานุภาพโดยเฉพาะ เมื่อ ๒๓-๒๔ วันนั้นพาคหัวว่า "คึกฤินาชุกปลายแถวเสอให้ปลัดพระมหากษัตริย์ ถังกรมหลวงนครสวรรค์ทรงราชอาชัแทน" อย่างนี้

รัฐบาลจอมพลแปลกไม่ทำอะไรสมทรวมว่า คนในรัฐบาลคนหนึ่งละด้วยแต่เรื่องไม่ซื่อซุก แม้เมื่อวันจันทร์วันที่ ๒ เมษายน หนังสือพิมพ์ฉลยก็เขียนกันถึงเขียนลงไปว่า "ในวันนั้นฝ่ายหนึ่งออกก็โจมตีว่าผมเขียน แต่อีกฝ่ายหนึ่งแคว่โรค เพราะถูกถูกด้วยก่อนทันนั้น รัฐบาลช่วยให้ส่งสย เพราะชุกหมิ่นสยพิพลยที่ทำงานเพื่อพระชาชุกโดยคนด้วยความเป็นธรรม รัฐบาลนักหัวว่าจับกุมมาลงโทษเป็นแวง แต่หนังสือพิมพ์ที่หมิ่นพระบรมราชานุภาพพระประมุขของชาติ รัฐบาลสนับสนุนให้ออกได้และเป็นที่ถึงให้เกิดความขุ่น

มีไว้ในหมู่พระราชาชน สมดังตามรัฐธรรมนูญ
 ว่า รัฐราชการจะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๓๓ หรือไม่ว่าจะส่งเสียให้ศึกษา
 พระบรมราชาชนภาพ บทบ่อ้ง เกิดทุน
 กษัตริย์พระโอรส ท้าวพระยาบ่อ้งให้
 การขึ้นพระบรมราชาชนภาพได้ตลอด
 ให้ส่งราชบัณฑิตจากรัฐบาลจาก
 จอมพลแบ่งให้เรียน การขึ้นพระ
 เสนาบดีขึ้น”

□ เลือดสีน้ำตาล

“ สมบุทโธนั้น. พระรัตนอา
ก.”

กับหาเพื่อนที่จะมีชีวิตที่ดี เหมือนอย่างที่คุณมีอยู่
นี่แหละครับ คือการมีเกียรติที่ดีอย่างการ
เห็นว่าการมีเพื่อนที่ดีจะทำให้เราโชคดี แต่
มันไม่ใช่เพื่อนจนหัว หรือ เพื่อนหาเงินได้เก่ง มัน
เป็นเพื่อนที่จริงใจมากกว่าจะเป็นเพื่อนที่
เจ้าตัวที่จะนำเอาเอาของมาขายเอาเงินได้สำเริง
ความดีใจของเพื่อนที่จริงใจที่จะหาคนที่ไม่มีอะไร
โดยไม่มีอะไรมาแลก ถ้าสิ่งไหนไม่มีก็ได้ดี ของอะไร
อะไรๆ ใจไหนใจดี ไม่มีอะไรก็งั้น ถ้าไม่มี
สามารถจะคอยอยู่ได้วันๆ คนไหนก็ไม่ได้ไปไหน
ใจไหนดีไม่มีอะไรก็งั้น ความดีใจคือการที่ความดี
มันจะเป็นอย่างนั้นแหละ แต่ความดีใจจะเป็นเรื่องอะไร
ที่มันโดยคนๆ หนึ่งจะเป็นได้หรือคนที่ไม่มีอะไร
จะจริงใจที่ทำการของใครบางคนเป็นสิ่งที่พอได้
ถ้ามันมีอะไรจะจริงใจได้ ถ้าทำอะไรของเวลา ยัง
ไม่มีอะไรไปจริง

ก. ในคน จังหวะของเวลาที่

หทัยความสำเภา^๕มาขึ้นให้ อาระไ
 มาถึงแล้วกระมัง เพราะท้องฟ้าก็ทำ
 ทำระแง่ใสขึ้นแล้ว. แก่นียาซยาก
 กลัวจะไม่กล้าระหังอะไรมาก เพราะ
 ทุกครั้งทหัง. ก็มักระพบนแก่ความนึก
 หัง พยเสียนเกียรเป็นของรวม
 คาแล้ว.

ทางแผนที่บ้านและครอบครัวตามนายปลอก
อยู่ทางนาฬิกาต้อง ถิ่นเขาจึงกลับไป
นอน. จิตใจคิดหวังนึกนอนอยู่ที่เขมรจึง
คงไม่มีความเข้าใจชีวิต อยู่ตามเดิม.
เขาไม่ได้แสดงความรู้สึกที่ผิดแปลก ไป
กว่าน้องชาย. สิ่งที่เขาสนใจคือ เงิน.
เงินอย่างยี่สิบเท่านี้. ถิ่นเขาไม่
สนใจว่าทุนนี้ควรอยู่ที่เขมรหรือเกิดมา
เพื่ออะไรกันแน่? เพื่อเงินอย่างยี่สิบ
เท่านี้หรือ?

คำนี้จริง... ขาฉันทั้งอายุกลาง
 คน มายพบ ข้า ที่นั่น แต่ ข้าจะเอือ
 ออกไปดูเรื่องบ้านนอกเสีย กนยาจก
 หน้าแพน. หลวงสาวรักเจ้าก็ ในนาม
 ของเจ้า วิเศษศักดิ์ เป็นมือของข้า
 ยิงใหญ่คนหนึ่ง จวบจนตัวตึงการพ
 ภากร. คงจะคง "ข้า" คนใหม่ซึ่ง
 เพิ่งจะมาจากต่างถิ่น. กนยาจกกล่าวไป
 บางแนบกับข้าเสียเสียแล้ว. จ่าฝูง
 ความผิดหวังอย่างอื่นไปจากมากนั่น.

“ตายโหง. ฉันรับรองเจ้าสัวไว้
มันเหมาะว่าไว้ตัวแน่. ฉันขอสั่งเสีย
แล้ว.”

“เสียหลายมากหรือคะ?”
 “มาก. เจ้านายสั่งให้บริวารเสีย
 คุ้ม นั้เคยวเสียก็จะมาถึง. เขาเตรียม
 เหล้าไปคงหยิบ. ส้มรว่าเขาเจ้านายก็
 ใจแล้ว” จารบ่นต่อไป.

“สมรหรือคะ. ก็ฉันเพิ่งเจอเขา
เมื่อวาน” กันยาพทอย่างสนใจ.

“สมรเขาเกิดจะเซ่งดี ชนม่าบัง
แล้วนะ” จำรพดบมๆ “เขายอกฉันว่า

พบแหล่งทางเหนือแหล่งเบือเรือที่เดียว.
สัปดาห์ใดที่ก่อก้อน. นั้นเขาจะหาให้
ฉัน ๑๕ ปี."

“ด้อย” ก็นยาสุนใจทันที “ที่
ไหนคะ?”

“เธอจะรู้ไปทำไม. ฉันไปละ. จะ
รีบไปสพานขาว. โอ้คัตมมันบอกว่ามี
ใหม่ๆ เหมือนกัน.”

“ไ้ยว๊ะ. พรรกพวกคิฉนมีอยู่
เหมือนกัน. เท้าใหะ ๑๕ บัษ?”

จำ! มองหน้ากันยาวอย่างสงสัย
แต่แล้วก็ขบขันหัวว่า.

“สี่แสน!”

กันยาสะคุใจทันที แต่ยังไม่ทันจะพูดอะไรอีก จักรก็เดินออกไปจากห้อง. เพ็ชงอึดใจ

□ ไท-สัปดาห์

ต่อจากหน้า ๓

เสด็จไปในการแสดงความรู้ความเห็นของทางหนังสือพิมพ์ หรือทางใตทางหนึ่ง ซึ่งเขาพึงกระทำไว้ตามขอบเขตของกฎหมาย และเขาจะไม่ยอมฟังเสียงจาก "อำนาจที่ผิดทำนองคลองธรรม" เลยเป็นอันขาด เพราะอำนาจนั้นคือ "อำนาจเผด็จการนั่นเอง."

ถ้าหากว่าเมื่อรัฐมนตรีลงมติให้ 'อุดหนุน' หนังสือพิมพ์ฝ่ายรัฐบาล เพื่อสนับสนุนเหตุผลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว แล้วก็ต้องใช้เงินในท้องพระคลังเป็นจำนวนมาก เพื่อโฆษณาชวนเชื่อต่อไป โดยเอาเงินจากท้องพระคลังซึ่งเป็นเงินของประชาชนมาใช้ เพื่อต่อต้านประชาชนเอง นั่นคือแนวโน้มเป็นการทำเพื่อ 'เผด็จ' อย่างที่หัวหน้าถูกมัก อัมมิเป็นการชอบด้วยระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

เราอาจคิดว่าผิดในการต่อต้านประชาชนนั้น เป็นพื้นฐานตัวว่าการกระทำครั้งนี้เพื่ินำที่ตกข้อเกี่ยวกับความเชื่ออยู่ของประชาชนอย่างไรก็ดีที่สักแต่ก็ให้ส่วนตัวการอันแสดงให้เป็นอย่างชัดแจ้งว่าเราได้ "รวย" ต่อประชาชนอย่างทรงอสงหาเพียงใด ประชาชนผู้เสียภาษีอากรหรือ "วิธนาทาเน" ไปไรยะระการใดก็เห็นทุกข์ทของเจ้าที่ช่วยก็ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ประเทศชาติ ไปใช้ทั้งที่เอาเสียเป็นเหตุ "เล่นงาน" ตัวเขาเองเพื่อประโยชน์ของชนชั้นที่มากหมายเพียงกลุ่มเดียวในการบริหารบ้าน ที่ ซึ่งของประชาชนอีกอัน "ส่นแสนจะบัดสี" สักก็เคย.

จอมพลเชก พูลสงคราม นายกรัฐมนตรี^๕โดยมีมติในการนี้
ให้หนังสือให้แก่หนังสือพิมพ์ไว้
ทราบซึ่งคำไปอยู่ เหตุใดเองแล้ว
จึงมีคอมมิวนิสต์ความเห็น (แก่ตัว) อัน
ว่าราชปะแตน ยกทัพเข้าไว้
การนี้หน้ากลอนเจ้าหลานสี่พิมพ์ออก
วางหนึ่งนั้นระลอกให้เกิดขึ้นอันโดยสงสัย

“ไท-สปปาคห์” จะทำหน้าที่หนังสือพิมพ์ของประชาชนต่อไป โดย
การต่อต้านกับรัฐบาลจอมพลแปลก นี้เป็น “รัฐบาลต่อต้านประชาชน”

เคียวเท่านั้น สุนัขก็หาขึ้นอาขั้วบริเวณกรงแล้วก็กระโดดเคียว เคียวชายผู้หนึ่งอายุสี่ต้นกลางคนไปแล้ว อ้วนขาว แก้มกลม หน้าผากกว้างบอกถึงเขาผู้มีบุญก็เดินออก ๆ เขามา กันยาบอยอย่างตึง เพราะไม่เคยเห็นหน้ามาก่อน

บุญขึ้นมาใหม่แต่ตั้งภูมิตามมาก จิกก็วนไปตั้งกลืนจนอิ่มหน้าเข้มา กันยาบ้านาพูดจะบอกแล้ว กลืนจิกอย่างนั้นกระเผลอควรวมเงินเท่าหัว

เสียงผู้ชายแหวกริ้วทราเวล โด๊ดนไปดังทุ
ปรมซึ่งกำลังถึงขามอยู่ในทวิ. เขาตงสัวจะ
มีกรรม และทวิทวิจะไม่มีใครอดหน้าบ้าน
เพราะ "ปี่" ออกไปจากคน จักรวาลเคอออกมา
เข้าบ้านหน้ากระดาน ที่กองทวิทวิไปให้
ปี่จากไป แสงไฟน้อยอันสว่างจ้า ทำให้ปรม
เห็นทุกสิ่งทุกอย่างในท้องนั้นได้ชัด เขายืน
ลัดนิ้วซึ่งอยู่ข้างที่มือเอาไว้ ผู้ที่ปรากฏตัวอยู่
อย่างเฝ้ายามต่อหน้าเขา คือเจ้าตัวเล็ก เข้มแข็ง
ซึ่งเขาเคยพบเมื่อสิบสามปีก่อน

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

ข้อข้อใจ ๑๔ ข้อของคุณที่ถามมา
ผมขอลั้นใจตอบตั้งแต่ไปนี้ ดีไม่ได้ ๒๐
เข็มอย่างว่าเธอละครับ.

๑. จำนวนแขกต่างประเทศที่มาใน
งานฉลองพุทธศตวรรษที่ ๒๕ นั้นนับจำ
นวนไม่ได้แน่นอนเพราะตัวเลข มันไม่
ค่อยจะตรงกับบัญชีเบิกค่ารับรองจนไป
สมมุติว่าอย่างคุณจะมีงานอะไรสักอย่าง
แล้วคุณก็มอบให้ คนที่คิดคิดว่าซื้อที่สุด
ไปดำเนินการ เจ้าเพื่อนหรือของของคุณบอก
ค่าใช้จ่ายมันๆเข้าให้ คุณวางใจเพราะมัน
เป็นเพื่อนหรือ ก็เลยจ่ายไปนานละก็เลย
เพื่อนมันยังหลอมนักไม่รู้ว่าจะบอกจำ
นวนแขกคุณได้อย่างไร เรื่องใครออกค่า
ที่พวกนี้มันหรือ อ้อ! ก็รัฐบาลตลอด
กาลครับ งบประมาณค่าจัดงานมันถึง
๑๐ ล้านบาท มากกว่าทั้งโรงงานกลั่น
น้ำมันก็เมืองปางเสียอีก อย่างผมใช้เงิน
เหนื่อยตลอด ๕ ชั่วโมงก็ยังไม่หมด.

๒. คุณละเอียดคนไหน ไม่ทราบ
ครับ พิลุศลกรมไซ้ไหม ถ้าไซ้ผมไม่
รู้ว่าท่านแกอะไร แกงไรอยู่หนึ่งคิดไม่
กล้าแกงกับประชาชนนอก นอกจาก
ท่านจอมพลผู้สามคนเดียว วันหนึ่งแก
เพียงตัวเดียว และท่านก็ตั้งแกงโอ
ยุดตัวนั้นอยู่ย่นึกว่า เปลี่ยนตัวใหม่ไม่
ได้นอกจากจะแกงอย่างอื่นหรือสิ บ๊วย!
หลานคุณจะไปพบใครเลี้ยงกะดื้ออะไรละ
ตัวคงเข้าไม่ถึงกระมัง!

๓. ของพรรคนี้มันต้องใกล้ไม่ใกล้
มือ คุณอยู่ถนัดที่ไหนไกลออกไปยะ
หือบลอยไปไหนเขาหรือครับ.
ที่ก็มันใกล้ข้อ ๕ เลยเพราะข้อ ๔ ของ
คุณไม่เจอ.

๔. เฮ้! โธมไม่เคยได้ยินละ
ครับ ผมเคยได้ยินแต่นายกสมัยไอ้ทุย
คือคุณเพ่งไอ้ทุยกำลังเกรียวไปทั้งเมือง
เรื่องรูปร่างหน้าตาอื่น อย่างพูดถึงคำว่า
ครับ คนเราเห็นๆกันอยู่ทั่วๆทุกวัน วั ก็น
อยู่เต็มทุ่ง. (อ่านต่อหน้า ๕๐)

ออกอากาศ

เรียน คุณ ตามที่ ทินพัชร์, ทินบัตติเป็นพิเศษ.

ผมเป็นนักฟังวิทยุทั้งในและนอกประเทศเสมอ บางทีก็เผลอ
บางทีก็ไม่เข้าใจอะไรเลยละเลย เช่นบางทีผมอ่านหนังสือพิมพ์ส่วน
มาก เขาว่าอย่างนี้ แต่วิทยุเขาออกอากาศว่าอย่างโน้น บางครั้งก็ฟัง
ยังไม่จบหรือของผมเป็นหูชั้นต่ำพวกหูควาย ไม่สามารถจะ Classify
ให้เขาชั้นวิทยุชั้น Classic ได้. อย่างเพลงไทยเดิม หลายเพลงอยู่ในอัน
กับชั้นนำของโลก แต่โฆษณาก็ไม่สนใจว่าคนฟังจะเลือกเพลงอยู่ในอัน
พวกโรครวม ปลอมแปลง คัดค้านขึ้นบ้างเพลงไทยแท้ ก็มักประกาศว่า
ต่อไปนี้ท่านจะได้ฟังเพลงไทยแท้ที่ถูกต้องแล้วให้ท่านสมัยขึ้น คำว่า "สมัย"
ของเขานั่นคืออะไร ก็คำถามก็ตอบว่าอะไร ก็คือที่ไหน ท่านสมัยไปทาง
ขาว หรือ แดง. อย่างนี้เป็นต้น เมื่อได้อ่านรายการออกอากาศของคุณเป็น
ประจำ ใจก็ระเหิมระเหว แต่ไม่กล้าบอกกว้างขวางอย่างท่านออก!

ผมมาในด้านการ ภายใต้อนุสนธิ์เพียงแห่งเดียวหนึ่งที่ว่า ผู้ที่มี
โอกาสที่จะรับราชการเข้ามา ในชาตินั้นก็ ชาติหนึ่งก็ ควบปรึบรับราชการออก
อากาศ ให้เข้ามากรมการอาหารของ ท่านเลียบ โทษควรที่จะ "กระทรวง
ปฏิเสชาว" ขึ้นอีกกระทรวงหนึ่งในโลกปรกอบด้วย;

กรมกรวีก	กรมสุวาท
กรมนาฏคุณศรี	กรมวาระไรว่าตามท่าน
กรมหนังสือพิมพ์ขาด	กรมประชาสัมพันธ์

และกรมอื่นๆ แล้วแต่ท่านจะเห็นสมควร.ทุกวันนี้ของกรมออกอากาศ
ระกัณมีแบบเรียน ก. ไก่ ของนักการเมือง บางครั้งก็ทำให้มีการประท้วง
ซึ่งด้วยองค์การของของท่านด้วย.

ตัวอย่างแบบเรียน ก. ไก่ ของนักการเมือง คือ.

ก. เอ๋ย ก. ไก่	ข. ไข่ พงษ์ภักดี
จ. ขวด ไส้สุรา	ค. ควย พวกผู้แทน
ช. คน โกงเล็ดคัง	ข. รบชัง ไม่ยอมเขว
ง. งู ชูตัวเด่น	จ. จาน อาหารไม่
ด. ถึง ดีไม่ดัง	ข. ข้าง วางมัต

- ข. ไข่ เขมภาณ
- ฉ. เญย โรบรา
- ญ. หญิง มีอำนาจ
- ฎ. ชะฎา ชลคณิกหนา
- ฏ. ปฏิภา ทนกระชา
- ฐ. ฐาน ไม่ทนายรอง
- ฑ. นางมดโต ประธานโลก
- ฒ. ผู้เฒ่า เสียสมของ
- ณ. เณร มีผ้าครอง
- ด. เด็กไม่ที่เรียน
- ต. เต่า โกงกันขึง
- ถ. อุง อุดจนเหี้ยน
- ท. ทหาร กรมเมืองเบียด
- ธ. ชง คงเป็นไทย
- น. หมู หมูกว่างขวาง
- บ. ใบไม้ วางบนไฟ
- ป. ปลา พิลุศล
- ผ. ผึ้ง เผ่าอินทพาล
- ฝ. ฝา สกไทย
- พ. พาน ขรรพญูสถาน
- ฟ. ฟัน กัดกินบาน
- ภ. ล้าเภา จวนจรม
- ม. ม้า โกลาหล
- ย. ยักษ์ ป่นขม
- ร. เรือ แลลลม
- ล. ลิง ตมครอนใจ
- ว. แหวน หวงอำนาจ
- ศ. ศาสา หลงคาใหม่
- ฉ. ฉาวมี นัยใจ
- ส. เสือ เริ่มเถื่อนกัน
- ห. หีบ บิดไม่ลง
- ห. จูหา เทน
- อ. อ่าง มะกัณ
- ข. นกขลุ ลูทหน้ เอย.

ด้วยประการฉะนี้, มวลประเทศที่
ปกครองแบบเสรีประชาธิปไตย ชนิด
คามันฐานไม่เลื้หมุ่ผู้ใดมา โดย
หัวมันด่าลยดักและเงินตรา เพื่อหุ่
คณะ หากมีการทรวงกักถั่วเพิ่มขึ้น
อีก คงจะนำประเทศไปสู่ ความเป็นของ
มหาอำนาจในไม่ช้า ถึงแม้ว่าประชาธิปไตย
ระบอบกันคนนั้นนั้นเป็นเรื่องของเว
กรรม มันเลือกเกิดมาเป็นประชาชน

โท—ตัวอักษรของบริษัทคณะกรรมการพิมพ์ จำกัด เจ้าของ นานนทร เชมะโยธิน ผู้อำนวยการ นานนทร เวียงไกร บรรณาธิการ และผู้พิมพ์มีนามว่า